

החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי- שנת 2022

ב' ניסן תשפ"ד

10 אפריל 2024

נסיבות המקרה:

ביום 4.1.22 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 4,840 דיןר ירדני, 2,000 דולר ארה"ב, 600 אירו, ו- 11,200 ש"ח (שווי כולל של כ-40,908 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,090 דיןר ירדני, 2,000 דולר ארה"ב, 600 אירו, ו- 11,200 ש"ח (שווי כולל של כ-28,786 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רמי קרינאוי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה- 4,840 דיןר ירדני, 2,000 דולר ארה"ב, 600 אירו, ו- 11,200 ש"ח (שווי כולל של כ-40,908 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 4.1.22, וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לירדן לצורך ביקור של בנו- סטודנט לסיעוד באוניברסיטה בירדן, ומתגורר בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי כ-3,000 דיןר ירדני שהיו עמו שייכים לקרובי משפחתו, וכי הוא היה אמור להעבירם לילדיהם הלומדים גם כן בירדן. לגבי מקורם של הכספים השייכים לו (בשווי של כ-25,000 ש"ח)- המפר פירט כי מדובר בכספים השייכים לו, אשר מקורם מחשבון הבנק שלו, וכי יעדם לטובת סיוע כלכלי לבנו ותשלום שכר לימוד עבורו באוניברסיטה הירדנית. המפר הוסיף וציין כי הוא מוכן לשלוח אסמכתא המעידה על משיכת הכספים מחשבונו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח. בנוסף, הוא מסר כי לא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 2/22- נביל חדאד, מ"ז 023386709

נסיבות המקרה:

ביום 18.1.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 5,950 דולר ארה"ב ו-5,500 ש"ח (שווי של 24,103 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,050 דולר ארה"ב ו-5,500 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נביל חדאד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,950 דולר ארה"ב ו-5,500 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 18.1.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי בעלים של משרד אדריכלות, לדבריו יצא לירדן לצורך ביקור של בנו הלומד באוניברסיטה בעמאן, ירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מהכנסותיו, וכי את חלקם המיר אצל נותן שירותי מטבע. המפר ציין כי יעדם של הכספים הוא לצורך תשלום שכר הלימוד של בנו. המפר הציג תימוכין לעניין המרת הכספים כאמור. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **1,000 ש"ח** בלבד.

מקרה הפרה 3/22 - ג'ואד חאג' יחיא, מ"ז 301392114

נסיבות המקרה:

ביום 18.1.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 2,320 דינר ירדני, 2,700 דולר ארה"ב ו-600 ש"ח (שווי של 19,272 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,300 דולר ארה"ב.

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'ואד חאג' יחיא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 2,320 דינר ירדני, 2,700 דולר ארה"ב ו-600 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 18.1.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לדבריו לירדן לצורך חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מהכנסותיו. המפר ציין כי יעדם של הכספים לצורך הוצאות בחופשה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **1,000 ש"ח** בלבד.

מקרה הפרה 4/22- יוסף עבליני, מ"ז 066567686

נסיבות המקרה:

ביום 23.1.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 12,500 ש"ח ו- 1,100 דולר ארה"ב (שווי של 15,939 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 500 ש"ח ו-1,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוסף עבליני (להלן: "המפר").
 2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 12,500 ש"ח ו-1,100 דולר ארה"ב.
 3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 23.1.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
 4. המפר, ישראלי שיצא למצרים לצורך בילוי בקזינו בטאבה.
 5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען את חלקם של הכספים קיבל במתנה מאמו וחלקם שייכים לו ומקורם ממשכורתו, כולם יועדו לצורך הוצאות במהלך שהייתו בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
 6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אך סבר שסך הדיווח עומד על 50,000 ש"ח ומעלה, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.

7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 5/22- אליאס עאסי, מ"ז 028311074

נסיבות המקרה:

ביום 23.1.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 12,000 ש"ח ו- 2,200 דולר ארה"ב (שווי של -18,878 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אליאס עאסי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 12,000 ש"ח ו-2,200 דולר ארה"ב.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 23.1.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר, ישראלי שיצא למצרים לצורך בילוי בקזינו בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעסקו, כולם יועדו לצורך הוצאות במהלך שהייתו בקזינו.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **700 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 6/22- מוחמד קבלאווי, מ"ז 031705171

נסיבות המקרה:

ביום 23.1.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 17,250 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,250 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד קבלאווי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,250 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 23.1.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, ישראלי שיצא למצרים לצורך בילוי בקזינו בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מהכנסותיו וכי יועדו לצורך הוצאות במהלך שהייתו בקזינו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אך סבר שסך הדיווח עומד על 50,000 ש"ח ומעלה, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **500 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 7/22 - מרדכי אליהו, מ"ז 031812449

נסיבות המקרה:

ביום 24.1.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן-גוריון" כשברשותו 17,600 דולר ארה"ב ו-2,900 ש"ח (שווי של 57,816 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מרדכי אליהו (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 17,600 דולר ארה"ב ו-2,900 ש"ח.
3. גרסתו של המפר נשמעה באמצעות מכתב טיעונים, וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עלה לראשונה למדינת ישראל יחד עם משפחתו מארה"ב.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים שהיו במטבע דולר שייכים לו ולבת זוגו, ומקורם מעבודתם בארה"ב, וציין כי את השקלים קיבלו בנמל התעופה בן-גוריון, במסגרת מה שניתן עבור סל הקליטה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב. טרם כניסתו למסלול הירוק, ניגש אל המפר כלבן מטעם המכס ושאל אותו אודות כספים חבי דיווח, וקיבל מהמפר תשובה חיובית. המפר ניגש למסלול הירוק ולאחר בדיקה נמצאו הכספים כאמור לעיל. המפר טען כי אכן הבין כי קיימת חובת דיווח, אך לטענתו התלווה אחר נציגת משרד הקליטה אל תוך המסלול הירוק בתום לב. המפר הוסיף כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח, בנוסף.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.

7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. המפר הציג בפני הוועדה נסיבות אישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את היקף הכספי של ההפרה, שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות וקבלת גרסת המפר לעניין מקור הכספים ויעדם. כמו כן, הוועדה התחשבה לקולא בנסיבותיו האישיות של המפר ובמכלול הנסיבות הייחודיות של המקרה.
11. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה **שלא להשית על המפר עיצום כספי**.
- למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 8/22- רפעת אבראהים, מ"ז 032643751

נסיבות המקרה:

ביום 10.4.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 5,400 דולר ארה"ב, 2,100 דינר ירדני ו- 500 ש"ח (שווי של כ-26,644 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,600 דולר ארה"ב (שווי של כ-14,382 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רפעת אבראהים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לירדן.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 24.1.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי העוסק כמורה לאזרחות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי 2,000 ד"ר שייכים לו ושאר הכספים הינם שייכים להורים המעבירים תשלום עבור שכר לימוד של ילדיהם באוניברסיטה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, בהפרה הראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של 1,500 ש"ח בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

מקרה הפרה 9/22- אראדה עאמר, מ"ז 033409764

נסיבות המקרה:

ביום 30.1.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותה כספים בסך 7,100 דולר ארה"ב ו-350 דינר (שווי כולל של כ-23,963 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,300 דולר ארה"ב ו-300 דינר ירדני (שווי כולל של כ-11,749 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' אראדה עאמר (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה- 7,100 דולר ארה"ב ו-350 דינר (שווי כולל של כ-23,963 ש"ח).
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 31.1.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפרה היא אזרחית ישראלית. היא עובדת כמורה לעברית, ויצאה לירדן לבקר את בנה שחי ולומד בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרה טענה כי את הכספים קיבלה מבעלה, לצורך תשלום שכר הלימוד של בנם.
הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה כי לא שמה לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתה למעבר.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד

ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה, ואת שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 10/22 - מורתגי אבו מוך, מ"ז 023125933

נסיבות המקרה:

ביום 26.1.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 4,400 דינר ירדני ו-500 ש"ח (שווי כולל של כ-20,081 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,800 דינר ירדני (שווי כולל של כ-8,010 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מורתגי אבו מוך (להלן: "המפר").
 2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה- 4,400 דינר ירדני ו-500 ש"ח (שווי כולל של כ-20,081 ש"ח).
 3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 26.1.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
 4. המפר אזרח ישראלי. הוא עוסק בייבוא אבנים לבנייה ונמצא בתהליך פתיחת חברה בשם מורתגי בע"מ, ויצא לירדן לצורך בדיקת סחורה וביצוע עסקה.
 5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי את הכספים קיבל מלקוח בישראל, כאשר אותם כספים נועדו לתשלום עבור מקדמה אם תיסגר עסקה.
 6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
 6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר שסך הדיווח עומד על 20,000 דולר, ולכן לא דיווח. בנוסף, הוא מסר כי לא שם לב לשלטים במעבר.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתו אל מעבר הגבול.

7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, ואת שיתוף הפעולה שלו עם אנשי המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 11/22 - יוני ביטון, מ"ז YF6710956

נסיבות המקרה:

ביום 26.1.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן-גוריון", כשברשותו כספים בסך 22,000 אירו (שווי כולל של כ-88,000 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,000 אירו (שווי כולל של כ-32,000 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוני ביטון (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה- 22,000 אירו (שווי כולל של כ-88,000 ש"ח).

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 30.01.22. הוועדה התקיימה בהיעדרו של המפר, מאחר ונעשו ניסיונות ליצור איתו קשר, אך ללא מענה. על כן, החלטת הוועדה התקבלה על סמך חומרי החקירה שהיו פרוסים בפניה.
4. המפר אזרח צרפתי, ובחקירתו טען כי הוא בעלים של רשת מזון בצרפת, והגיע לישראל לביקור עסקי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען בחקירתו כי כ-7,000 אירו, מהווים כספים אישיים שלו, ו-15,000 מקורם מעסקיו בצרפת, אותם התכוון להפקיד בחשבון הבנק כשישוב לפריז. המפר לא סיפק הסבר סביר המניח את הדעת בדבר מקור ויעד הכספים, ולא הציג אסמכתא כתימוכין לגרסתו.
- על כן, הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען בחקירתו כי לא הכיר את הוראות החוק בישראל ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח. בנוסף, הוא מסר כי לא שם לב לשלטים במעבר.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. מחד, הוועדה שקלה לקולא את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו של המפר. מאידך, הוועדה התחשבה בהיקף ההפרה, ושקלה לחומרא את העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים לא התקבלו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **12,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
- למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה.
- 12.

מקרה הפרה 12/22 - באדר אבוריאש, מ"ז 200821635

נסיבות המקרה:

ביום 1.2.22 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 23,800 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 11,800 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 23,800 ש"ח.
2. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 1.2.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
3. המפר אזרח ישראלי. הוא עובד כנהג מונית שכיר, ויצא לירדן לצורך ארגון החתונה שלו.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעבודתו, וכי אותם כספים יועדו לצורך הוצאות לקראת חתונתו המתוכננת בירדן.
הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר הגיע למעבר עם הכספים האמורים, כאשר 12,000 ש"ח היו עמו, ו-11,800 ש"ח נוספים היו עם קרוב משפחתו. בתשאל ראשוני הובן על ידי אנשי המכס כי הכספים שייכים למפר, וכי הוא פיצל אותם בינו לבין חברו מאחר ולטענתו, הבין כי לא ניתן להכניס/להוציא כלל מישראל כספים מעבר לסכום של 12,000 ש"ח לכל נוסע. המפר טען כי הוא לא הבין את הוראות החוק, וכי הוא חשב שאם יפצל את הכספים עם חברו, וכל אדם נושא עמו כסף מתחת ל-12,000 ש"ח, אז לא יהיה צורך לדווח.
הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. והשתכנעה כי המפר הבין את חובת הדיווח, ואף ניסה להתחמק ממנה.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. הוועדה שקלה לקולא את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, ואת שיתוף הפעולה שלו עם אנשי המכס. מאידך, הוועדה שקלה לחומרא את העובדה שטענות המפר לגבי נסיבות ההפרה לא התקבלו, ואת העובדה כי הוא פיצל את הכספים כדי להתחמק מחובת הדיווח.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.

10. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה. ז.

מקרה הפרה 13/22 - זילברמן ג'רג' יעקב, מ"ז 011183464

נסיבות המקרה:

ביום 5.2.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן-גוריון", כשברשותו 46,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-147,751 ש"ח), מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך נתפסו מידי 30,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-97,644 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר זילברמן ג'רג' יעקב (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 46,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-147,751 ש"ח).

3. המפר השמיע את גרסתו בפני חוקרי המכס, ביום 5.02.22, וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה, ביום כינוס הוועדה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר הינו אזרח ישראלי, אשר שב לישראל יחד עם משפחתו לאחר ביקור בארגנטינה וארה"ב.

5. המפר, יחד עם אשתו וילדיו עברו במסלול הירוק, ונקראו לבדיקה בעמדת המכס. בבדיקה נמצאו בתוך חגורות בטן שהיו על כל אחד מהנוסעים, 9,000 דולר בכל חגורה.

כאשר נשאל המפר האם יש ברשותו כספים, השיב כי ברשותו כולם יחד 46,000 דולר ארה"ב, וכי הסכום אינו עולה על סף הדיווח.

6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, בתחילת החקירה המפר טען כי סף הדיווח עומד על 10,000 דולר, וכי הוא חשב שמותר לכל אדם להכניס 10,000 דולר ולכן הוא חשב שאפשר לפצל את הכספים. בהמשך החקירה, הוא הסביר כי חילק את הכספים כבר כשהיו בארגנטינה כי חשש שיגנבו אותם. כשהוועדה התכנסה, ב"כ המפר גם כן הציגה את שני ההסברים אשר המפר הציג בחקירה: ראשית, שהם חשבו שניתן לחלק כי כך הבינו את חובת הדיווח שבחוק; שנית, הם חילקו את הכספים כי הם חששו מגניבה. דהיינו, המפר הציג שתי גרסאות סותרות אודות סיבת פיצול הכספים. ב"כ המפר לא הציגה הסבר המניח את דעתה של הוועדה ואשר מסביר את הסתירה בין שתי הגרסאות. לפיכך, הוועדה רואה בחומרה את פיצול הכספים באופן מלאכותי בין המפר לבני משפחתו לשם התחמקות מחובת הדיווח.

7. יצוין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. במקרה דנן, המפר ציין בחקירתו כי הוא חילק את הכספים בין בני משפחתו, טרם הגעתם למעבר הגבול. כמו כן, ב"כ המפר אישרה את העניין הזה בפני הוועדה. על כן, במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ואין נפקא מינה אם המפר נשא עמו באופן עצמאי סכום שאינו עולה סף הדיווח אם לאו, וזאת מאחר והמפר מסר כי הוא פיצל את הכספים. ומשכך, קובעת הוועדה כי הוא הפר את חובת הדיווח.

8. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען בחקירתו כי טס יחד עם משפחתו לארגנטינה על מנת לאסוף כספי ירושה בגובה 50,000 דולר ארה"ב שהותיר לו דודו המנוח, בתוך כספת שהייתה ממוקמת בבית מלון שהיה בבעלות המנוח.

9. לשאלות חברי הוועדה בנוגע לצו ירושה, צוואה או פרט מזהה אודות מקור הכספים השיבה ב"כ המפר כי אין באפשרות המפר לספק בעת הזו אסמכתאות כאמור. לעניין יעד הכספים, ב"כ המפר טענה כי יעד הכספים הוא קניית בית בישראל. ב"כ המפר ציינה כי אין למפר אסמכתא כלשהי המעידה על כך. גרסאותיו של המפר לא הניחו את דעתה של הוועדה לעניין מקור ויעד הכספים.

10. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות

מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מהמאבק בתופעת הלבנת ההון בישראל.

11. במקרה דנן, המפר אשר הביא עמו כספים ללא הסבר למקורם וייעדם ומבלי להצהיר עליהם, למעשה מימש את חשש הרשויות מהלבנת הון באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיו אלו סיכל המפר את מטרת החוק ותרם לסיכוני הלבנת הון איתן מתמודדת המדינה.

12. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005): "...ידענו כי דיווח הוא מאושותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא יכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

13. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

14. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, **לפי הסכום הגבוה יותר**. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).

15. לפי המדיניות המשתקפת בפסיקת בתי המשפט, יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפריים, ויש למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר

- עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1/08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו: עש"א (ת"א) 28285-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011)).
16. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את מודעתו של המפר לסף הדיווח, את פיצול הכספים באופן מלאכותי בין המפר לבני משפחתו לשם התחמקות מחובת הדיווח, ואת גרסאותיו הסותרות בעניין סיבת הפיצול, וכן את העובדה שטענותיו לעניין מקור ויעד הכסף לא התקבלו. מאידך שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס, וכן את מכלול נסיבות העניין.
17. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל על המפר עיצום כספי בסכום של- **40,000 ש"ח** בלבד.
18. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
19. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.
20. יצוין כי בעקבות ערעור של המפר לבית המשפט הופחת העיצום ל-20,000 ₪.
- 21.

מקרה הפרה 14/22 יעקב פלדמן, מ"ר USA 658713009

נסיבות המקרה:

ביום 7.2.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך טרקלין "פתאל" שבמעבר הגבול "בן-גוריון", כשברשותו כספים בסך 18,954 דולר ארה"ב ו- 19,436 ש"ח (שווי של 80,640 ש"ח), מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,500 דולר ארה"ב (שווי של 30,514 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יעקב פלדמן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 18,954 דולר ארה"ב ו- 19,436 ש"ח (שווי של כ-80,640 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 7.2.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפר, אזרח ותושב ארה"ב, בעלים של חברה בתחום הנדל"ן. לדבריו, הגיע לישראל במטרה לבקר את אביו המאושפז בבית"ח לניאדו.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם הוא מהחברה שבבעלותו, וכי יועדו לטובת הוצאותיו בביקורו, ולתרומה לביה"ח בו מאושפז אביו. המפר הציג בפני הוועדה תימוכין אודות יכולתו הכלכלית ואישורים רפואיים שונים.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא שם לב לשילוט במעבר.
הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

נסיבות המקרה:

ביום 6.2.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 5,800 דולר ארה"ב ו-1,650 ש"ח (שווי כולל של כ-20,279 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-8,030 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איאד אגפילי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה- 5,800 דולר ארה"ב ו-1,650 ש"ח (שווי כולל של כ-20,279 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 6.2.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפר, אזרח ישראלי ועורך דין במקצועו, נסע למצרים למטרות חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי כ-3,000 דולר מהכספים שייכים לו ומקורם מעבודתו ואת השאר הרוויח בקזינו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח. בנוסף, הוא מסר כי לא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. הוועדה שקלה לקולא את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שמדובר בהפרה ראשונה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, ואת שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס. מאידך הוועדה שקלה לחומרא את חובתו

המוגברת של המפר הנובעת מעצם עיסוקו כעורך דין לבדוק את הוראות החוק הרלבנטיות טרם הגעתו למעבר.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 16/22 - בסאות אבו געפר, מ"ז 059937995

נסיבות המקרה:

ביום 3.2.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 4,250 דינר ירדני ו-1,800 ש"ח (שווי כולל של כ-21,051 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,950 דינר ירדני (שווי כולל של כ-8,833 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בסאות אבו געפר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה- 4,250 דינר ירדני ו-1,800 ש"ח (שווי כולל של כ-21,051 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 3.2.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפר, אזרח ישראלי, עובד כמנהל בחברת עבודות בניין, ויצא לירדן למטרת ניחום אבלים של קרובי משפחה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי חלק מהכספים (כ-3,000 דינר) הוא מקרובי משפחה שונים, ושאר הכסף היה שלו ומקורו מהעבודה שלו. כלל הכספים יועדו לסיוע למשפחה האבלה בירדן.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, הוא מסר כי לא שם לב לשלטים במעבר.

- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של הפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, ואת שיתוף הפעולה שלו עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 17/22 - יחיא חגאזי, מ"ז 039061742

נסיבות המקרה:

ביום 3.2.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 5,000 דולר ארה"ב ו-800 ש"ח (שווי כולל של כ-16,860 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-4,818 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יחיא חגאזי (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,000 דולר ארה"ב ו-800 ש"ח (שווי כולל של כ-16,860 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 3.2.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפר אזרח ישראלי. הוא עובד כעצמאי בקווי חלוקת גלידות, ויצא לירדן למטרת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעבודתו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח אך סבר כי סף הדיווח גבוה יותר, ולכן לא דיווח. בנוסף, הוא מסר כי לא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח וסף הדיווח טרם הגעתו למעבר.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, ואת שיתוף הפעולה שלו עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 18/22 - מארק חנא, מ"ז 011459005

נסיבות המקרה:

ביום 2.2.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 16,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-51,392 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-39,186 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מארק חנא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה- 16,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-51,392 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 2.2.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפר, אזרח ישראלי, עובד כסמנכ"ל שיווק ומכירות בקבוצת בז"ן, ונסע לירדן לצורכי עבודה ובילוי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מחשבון הבנק שלו בישראל. המפר ציין כי הוא לקח את הכספים איתו לצורך הוצאות נסיעותו וקניית מתנות, וחליפות. המפר סיפק תימוכין לגרסתו כאמור. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח. בנוסף, הוא מסר כי לא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח. בייחוד כאשר מדובר במישהו המכהן בתפקיד אשר מצריך אותו לעתים תכופות לעבור במעברי גבול. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, ואת שיתוף הפעולה שלו עם אנשי המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.
10. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 19/22 - יוניס בדיר, מ"ז 301116950

נסיבות המקרה:

- ביום 9.2.22 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 1,750 דינר ירדני, 1,700 דולר ארה"ב ו-5,800 ש"ח (שווי של כ-19,201 ש"ח), מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 400 דולר ארה"ב ו-5,800 ש"ח (שווי של כ-7,086 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוניס בדיר (להלן: "המפר").
 2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 1,750 דינר ירדני, 1,700 דולר ארה"ב ו-5,800 ש"ח (שווי של כ-19,201 ש"ח).
 3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 9.2.22, וכן בפני חברי הוועדה, באמצעות היוועדות חזותית, ביום כינוסה.
 4. המפר, אזרח ישראל, בעלים של חנות רהיטים יצא לירדן יחד עם אחיו למטרות בילוי.
 5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם מהכנסותיו וכי יועדו לצורך הנסיעה כאמור.
- הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, כאשר נשאל על ידי איש המכס אודות כספים חבי דיווח, השיב כי ברשותו סכום נמוך מחובת הדיווח, מה שהתברר לאחר בדיקה כלא נכון. המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך מאחר והכספים שבתיקו עורבבו עם כספים ששייכים לאחיו שיצא עמו לירדן, סבר כי ברשותו היו סכומים נמוכים מתקרת הדיווח ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשילוט במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה.
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, חוסר שיתוף הפעולה של המפר, העובדה שטענותיו בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 20/22- מוחמד בדיר, ת"ז 066425927

נסיבות המקרה:

ביום 9.2.22 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 6,000 דולר ארה"ב ו-3,400 ש"ח (שווי של כ-22,690 ש"ח), מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,300 דולר ארה"ב ו-3,200 ש"ח (שווי של כ-10,594 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד בדיר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 6,000 דולר ארה"ב ו-3,400 ש"ח (שווי של כ-22,690 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 9.2.22 וכן בפני חברי הוועדה, באמצעות היוועדות חזותית, ביום כינוסה.
4. המפר, אזרח ישראל, הינו בעל עסק של חנות רהיטים. המפר יצא לירדן יחד עם אחיו למטרות בילוי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם מחסכונות אישיים וכי יועדו לצורך הנסיעה כאמור. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, כאשר נשאל על ידי איש המכס אודות כספים חבי דיווח, השיב כי ברשותו סכום נמוך מחובת הדיווח, מה שהתברר לאחר בדיקה כלא נכון. המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולא שם לב לשילוט במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח. בייחוד כאשר מדובר במי שנוהג לפקוד את המעבר בתדירות גבוהה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז, 1977- או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, חוסר שיתוף הפעולה של המפר, העובדה שטענותיו בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 21/22- מאהר אבו עראר מ.ז. 046227658

נסיבות המקרה:

ביום 9.2.22 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 14,900 ש"ח 1,000 דינר ו-200 דולר ארה"ב (שווי של 20,078 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מאהר אבו עראר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 9.2.22 וכן ביום כינוס הוועדה.
4. המפר, אזרח ישראלי, בעל רשת סופרמרקטים, יצא לירדן לבילוי וביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים מעבודתו, וכי אלו נמשכו מחשבון הבנק של העסק כמשכורתו של המפר וזאת לצורך הוצאות נסיעה וכן לאחיו שלומדים בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב. המפר טען כי ידע שקיימת חובת דיווח, אך לטענתו חלק מהכספים שהיו עמו לא היו שייכים לו, וסבר כי גובה הכספים שהיו שייכים לו לא עוברים את סף הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מדובר בחובה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסה או הוצאה של כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה, קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.
11. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,500 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 22/22 - מוחסן עונאללה, מ.ז. 028170892

נסיבות המקרה:

- ביום 9.2.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 5,260 אירו ו- 400 ש"ח. (שווי של 19,792 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,100 אירו (שווי של כ-7,742 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחסן עונאללה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים חבי דיווח מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 9.2.22, וכן באמצעות ב"כ במסמך בכתב מיום 14.2.22 וכן בעל פה בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. לבקשתו של ב"כ המפר נדחתה הוועדה מהמועד המקורי ליום 24.3.22.
5. המפר אזרח ישראלי, בעלים של חברה בתחום הבנייה, יצא לירדן על מנת לטוס לדוחא שבקטאר ומשם להמשיך למילאנו לטובת נסיעת עסקים.
- 6.

7. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים נמשכו מחשבון הבנק שלו, הומר למט"ח ויועדו לצורך הוצאות לינה ודמי מחייה במהלך שהותו בחו"ל. המפר הציג בפני הוועדה אסמכתאות המעידות על הזמנת מלונות וטיסה חזרה לישראל ממילאנו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי גובה חובת הדיווח עומד על 50,000 ש"ח בדומה לנתב"ג ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא שם לב לשילוט במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז, 1977- או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 23/22- קובי בן לולו, מ"ז 061293882

נסיבות המקרה:

ביום 10.2.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן-גוריון" כשברשותו 200,000 דירהם אמירתי (שווי כולל של כ-173,902 ₪) עליהם חלה חובת הדיווח מבלי שדיווח על הכנסתם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידי כל הכספים האמורים.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר קובי בן לולו (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 200,000 דירהם אמירתי (שווי כולל של כ-173,902 ₪).
3. המפר השמיע את גרסתו בפני חוקרי המכס, ביום 10.12.21, וכן בפני חברי הוועדה, באמצעות היוועדות חזותית, ביום כינוס הוועדה, באמצעות שיחת ועידה חזותית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, ולטענתו מחפש יזמות נדל"ן באיחוד האמירויות. המפר טען כי בשנה האחרונה טס לדובאי פעמים רבות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי יצא מישראל עם 40,000 דירהם, ושב עם סכום עגול של 200,000 דירהם, כולם בשטרות של 500 דירהם.
- המפר טען כי מקורם של 120,000-130,000 דירהם הוא רווח ממשחק קלפים שנערך בדירה בדובאי יום קודם לתפיסה. לשאלות חברי הוועדה בנוגע למקור הכספים, השיב המפר כי אין בידי אסמכתאות כאמור, אך הציג מספר צילומים של הדירה בה שיחק לכאורה והמשתתפים בהימורים. לעניין יעד הכספים, המפר טען כי התכוון להחזיר הלוואות שלקח בשוק האפור.
- הוועדה התקשתה לקבל את הסבריו לעניין זה, והטילה ספק בדבר מקורם של הכספים. לבסוף, ומחמת הספק. החליטה לקבל את מקור הכסף בלבד.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בנוגע לחובת הדיווח במדינת ישראל, במיוחד לנוכח עובדה שהמפר טס מספר רב של פעמים בשנה האחרונה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח, משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. לנוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית

מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).

9. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדיוח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

10. במקרה דנן, המפר אשר הביא עמו כספים ללא הסבר מניח את הדעת למקורם ו/או ייעדם ומבלי להצהיר עליהם, למעשה מימש את חשש הרשויות מהלבנת הון באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיו אלו סיכל המפר את מטרת החוק ותרם לסיכוני הלבנת הון איתן מתמודדת המדינה.

11. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא יכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

12. חשיבותו של משטר הדיווחים משתקפת בפסיקת בתי המשפט לפיה יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפרים, ויש למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרת החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1/08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו:

עש"א (ת"א) 28285-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011).

13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור הכספים התקבלו מחמת הספק, ולעניין יעד הכספים לא התקבלו ואת נסיבות ההפרה.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל על המפר עיצום כספי בסכום של – **60,000 ש"ח** בלבד.

15. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 24/22 - בנימין צמח, מ"ז 069401784

נסיבות המקרה:

ביום 10.2.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 4,300 דינר ירדני ו-7,400 ש"ח (שווי של כ-26,899 ש"ח), מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,250 דינר ירדני (שווי של 14,737 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בנימין צמח (להלן: "המפר").
 2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה- 4,300 דינר ירדני ו-7,400 ש"ח (שווי של 26,899 ש"ח).
 3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 10.2.22, וכן בפני חברי הוועדה, באמצעות היוועדות חזותית ביום כינוסה.
 4. המפר, אזרח ישראל, הינו יבואן של שמני מאכל. המפר טען כי יצא לירדן לעסקים.
 5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הדינרים שנמצאו ברשותו שייכים לחברו ששב עמו מירדן. לטענתו, חברו שביקש ממנו יום קודם לשמור על הכספים עבורו בזמן שיצא לבלות. המפר טען לגבי השקלים שנמצאו ברשותו, כי הם שייכים לו ומקורם מהלוואות שנטל מבני משפחתו וחברים, כאשר אותם כספים יועדו לצורך הנסיעה כאמור.
- הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא שם לב לשילוט במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 25/22- חיים פוני, מ"ז 067669812

נסיבות המקרה:

ביום 12.2.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן-גוריון", כשברשותו כספים בסך 18,900 דולר ארה"ב (שווי של כ-60,273 ש"ח), מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,300 דולר ארה"ב (שווי של כ-10,524 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חיים פוני (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 18,900 דולר ארה"ב (שווי של כ-60,273 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 14.2.22, וכן בפני חברי הוועדה, באמצעות היוועדות חזותית, ביום כינוסה.
4. המפר, אזרח ישראל, הוא טבח במקצועו מזה 40 שנה. המפר טען כי יצא לאתיופיה על מנת לבחון אפשרות לפתיחת מסעדה בעיר אווסה שבאתיופיה. המפר טען כי התבקש להביא עמו סכום של 60,000 דולר על מנת להציג יכולת כלכלית לפתיחת המסעדה, וכי בעקבות הפגישה, חתם על חוזה עם גורמים באתיופיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם הוא מפדיון של קרן השתלמות ומכירת רכב שהיה בבעלותו, ויעדם הוא לצורך פתיחת מסעדה באתיופיה. המפר טען כי לא הצליח להפקיד את הכספים שנדרשו לפתיחת המסעדה באתיופיה, ונאמר לו כי עליו לבצע העברה בנקאית מישראל. לפיכך שב עם הכספים חזרה לישראל. המפר הציג בפני חברי הוועדה נסיבות אישיות ונזק כלכלי קשה שנגרמו לו בעקבות נגיף הקורונה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא שם לב לשילוט במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והנסיבות האישיות שהוצגו בפני הוועדה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 26/22- אברהים אגאבריה מ"ז 036069748

נסיבות המקרה:

ביום 14.2.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 9,000 דולר ארה"ב (שווי של 28,935 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,200 דולר ארה"ב (שווי של 16,718 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי אברהים אגאבריה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 14.2.22 וכן ביום כינוס הוועדה.
4. המפר, אזרח ישראלי, בעלים של עסק לייבוא בקר וכבשים, יצא למצרים למטרת בילוי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מחשבון הבנק שלו ויועדו לטובת נסיעתו למצרים.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע על קיומה של חובת הדיווח ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשילוט במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. המפר הציג בפני חברי הוועדה נסיבות אישיות קשות וביקש את התחשבות הוועדה.
8. חובת הדיווח הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסה או הוצאה של כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה, קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם וכן נסיבותיו האישיות.
11. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,500 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 27/22 - סעד דעדוש מחאג'נה, מ"ז 025950353

נסיבות המקרה:

ביום 14.2.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 5,000 דולר ארה"ב (שווי של 16,075 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,200 דולר ארה"ב (שווי של 3,858 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי סעד דעדוש מחאג'נה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 14.2.22 וכן ביום כינוס הוועדה.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא למצרים למטרת בילוי.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי את הכספים קיבל מבנו וכי מקורם מחברת ביטוח בעקבות תאונה שעבר בנו ונועדו למטרת בילוי. המפר טען כי שמר את הכספים אצלו מחשש שייגנבו.
- הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע על קיומה של חובת הדיווח ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשילוט במקום.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. המפר ביקש את התחשבות הוועדה בנסיבותיו האישיות.
8. מדובר בחובה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה, קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם וכן נסיבותיו האישיות של המפר.
11. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

נסיבות המקרה:

ביום 17.2.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו 4,600 דולר ארה"ב 3,800 ש"ח (שווי של 18,755 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,050 דולר ארה"ב (שווי של 6,665 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי יעקב יקיר בוחניק (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 17.2.22 וכן ביום כינוס הוועדה.
4. המפר, אזרח ישראלי, בעל עמדת 'טוטו-לוטו'.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים הינם מעבודתו ומיועדים למשחק בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע על קיומה של חובת הדיווח ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשילוט במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מדובר בחובה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני התנאים התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של

המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.

10. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 29/22- פאטנה חטיב, מ"ז 059559666

נסיבות המקרה:

ביום 21.2.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותה כספים בסך 10,000 דולר ארה"ב ו-6,500 ש"ח (שווי כולל של כ-39,012 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-26,985 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' פאטנה חטיב (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב ו-6,500 ש"ח (שווי כולל של כ-39,012 ש"ח).
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 21.2.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפרה היא אזרחית ישראלית, פנסיונרית של משרד החינוך. מטרת יציאתה לירדן הייתה לצורך טיפול רפואי וביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי מקורם של הכספים הוא מהכנסותיו של בעלה שעובד בתחום ההייטק, כאשר הכסף יועד לצורך סיוע כלכלי לבני משפחתו של בעלה הגרים בירדן.
6. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה כי לא שמה לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה

- הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתה למעבר, וזאת בייחוד נוכח העובדה שהיא מרבה לצאת לירדן (לטענתה 5-6 פעמים בשנה).
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה, ואת שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
- למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה.
- 12.

מקרה הפרה 30/22 - יוסף עמאירה, מ"ז 304731300

נסיבות המקרה:

ביום 23.2.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 5,000 דינר ירדני ו-1,200 ש"ח (שווי כולל של כ-23,823 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,300 דינר ירדני ו-1,200 ש"ח (שווי כולל של כ-11,606 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוסף עמאירה (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,000 דינר ירדני ו-1,200 ש"ח (שווי כולל של כ-23,823 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 23.2.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפר אזרח ישראלי, בעלים של חברה לבנייה אשר יצא לירדן לצורך בדיקה והליך רפואי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם של הכספים הוא ממשכורתו, כאשר אותם כספים נועדו לתשלום עבור הליך רפואי בירדן.
הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, הוא מסר כי לא שם לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה, וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתו אל מעבר הגבול.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה שלו עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 31/22- עז אלדין בדראן, מ"ז 021855242

נסיבות המקרה:

ביום 28.2.22 נכנס המפר לכאורה יחד עם אשתו בדראן זהרה ת.ז. 039323159 לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 9,000 אירו (שווי של כ-32,843 ש"ח).

בני הזוג נשאלו על ידי בודק המכס האם יש להם על מה להצהיר וענו בשלילה, לאחר בדיקת כבודתם נשאלו שוב ושוב ענו בשלילה.

בזמן הבדיקה, הבחין בודק המכס כי בני הזוג דיברו עם זוג אחר לפני הגעתם למכס. בודק המכס שאל את אשתו של המפר לכאורה עם מי הם היו בירדן, ולאחר שהצביעה על הזוג האחר, ניגש אליהם בודק המכס וביקש מהם להגיע לבדיקה.

ברשותם של בני הזוג הנוספים מר כריים נעים ת.ז.: 23219868 ואשתו כריים מנאל (גיסתו של המפר לכאורה) ת.ז.: 033422759, נתפסו: 21,110 אירו, 1,000 ש"ח, 200 דולר ארה"ב ו-50 דינר ירדני (שווי של כ-78,904 ש"ח).

עלה חשד כי מדובר בסכום כולל השייך למפר לכאורה בשווי כולל של 111,747 ש"ח עליהם חלה חובת הדיווח מבלי שדיווח על הכנסתם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידי כל הכספים האמורים.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. המפר השמיע את גרסתו בפני חוקרי המכס ביום 28.2.21, וכן בפני חברי הוועדה, באמצעות היועדות חזותית, ביום כינוס הוועדה. כמו כן נחקרו במכס המעורבים האחרים בפרשה.

2. כפי שמסר בחקירתו, המפר לכאורה אינו עובד כיום אך עד לחודש מרץ 2021 עבד במשך כ-20 שנה כיועץ פרלמנטרי לחברי כנסת ממפלגת בל"ד. בחקירתו בפני חוקרי המכס מסר בתחילה שיצא מהארץ כשברשותו כ-30,000 ש"ח ונסע לקטאר על מנת לבקר חברים, וביניהם עזמי בשארה, אך לא קיבל ממנו כספים וכל הכספים שנמצאו אצלו שייכים לו. לאחר מכן, ולאחר שנשאל על כך שוב, בחר לשנות את גרסתו וטען כי מקורם של 30,000 יורו, שחלקם היו אצלו וחלקם אצל מר נעים כריים, מקורם ממר עזמי בשארה, אשר נתן לו במתנה את הכספים על מנת לסייע לו בתקופה שבה הוא נמצא במצב כלכלי קשה. בנוסף, במהלך החקירה, חזר בו מגרסתו שלפיה יצא מהארץ עם סכום של כ-30,000 ש"ח ושינה אותה לכך שיצא מהארץ עם סכום של 2,000 דולר בלבד,

אך לאחר מכן חזר שוב על גרסתו הראשונית שלפיה יצא עם סכום של 20-30 אלף ש"ח מישראל, וטען שהוציא את הכספים הללו במהלך הטיול, על בתי מלון ומתנות. לאחר שנשאל מדוע ביקש עזרה כלכלית ממר בשארה אם הוציא 30,000 ש"ח בטיול של מספר ימים, ענה כך: "מה אני יכול לעשות אלו ההוצאות שהיו לי בנסיעה".

3. בכל הנוגע לנסיבות פיצול הכספים, מסר המפר לכאורה בחקירתו כי יום לפני ששב לישראל, פגש בירדן ללילה אחד את אשתו, אחותה (גב' מנאל כריים) ובעלה (מר נעים כריים). המפר לכאורה הודה כי במלון בירדן חילק את הכספים שקיבל ממר בשארה בינו לבין מר כריים ונתן לו סכום של 21,000 אירו, לטענתו מחשש שהכספים יאבדו. כשנשאל בדיון בפני הוועדה מדוע נתן למר כריים סכום גבוה יותר מזה שנשאר ברשותו אמר שלא עשה חשבון ופשוט חילק את הכסף.

4. גיסו של המפר לכאורה, מר נעים כריים, נחקר אף הוא במעבר הגבול. מר כריים עובד בעיריית ירכא וסיפר בעדותו כי יצא לירדן יום קודם לכן יחד עם אשתו ואחותה (אשתו של המפר לכאורה) במטרה להיפגש עם גיסו ללילה אחד. בתחילת החקירה נשאל מספר פעמים לגבי מקור הכספים והאם קיבל אותם מהמפר לכאורה וענה בשלילה ואף טען שמדובר בכספים שמקורם מעבודתו ושיצא איתם מהארץ לירדן, אך במהלך החקירה שינה את גרסתו, אמר שהחליט לספר את האמת ומסר לחוקרים כי הוא אכן קיבל את הכספים מהמפר לכאורה. כמו כן, סיפר כי המפר לכאורה הוא זה שביקש ממנו להגיע לירדן, ולמרות שלא רצה, הפציר בו המפר לכאורה להסכים, עוד טען כי מכך שהמפר לכאורה התעקש שיבוא הוא הבין שמשוה לא בסדר. מר כריים מסר לחוקרים כי המפר לכאורה אמר לו שבמעבר הגבול מותר להעביר רק 80,000 ש"ח ולאחר מכן מסר לו סכום של 20,000 אירו. בדיון בפני הוועדה, מסר המפר לכאורה שהוא כלל לא לחץ על מר כריים להגיע ושהגרסה שמסר בעדותו היא שקרית.

5. אשתו של המפר לכאורה נחקרה גם היא במעבר הגבול ואישרה את גרסתו שלפיה נסעה יחד עם אחותה ובעלה לירדן למטרת נופש ללילה אחד וכי מקור הכספים מעזמי בשארה וכי הוא נתן את הכסף לבעלה כי מצבם הכלכלי לא טוב. כמו כן, טענה כי הכירה את חובת הדיווח במעבר הגבול, אך חשבה שסוף הדיווח עומד על 70,000 ש"ח. אחותה, גב' מנאל כריים נחקרה אף היא ומסרה כי היא נסעה ללילה אחד לירדן עם בעלה ואחותה וכי המפר לכאורה נתן לבעלה את הכספים וביקש ממנו עזרה להעביר אותם לישראל.

6. בדיון בפני הוועדה, המפר לכאורה שינה את גרסתו בשנית לגבי סכום הכספים עמם יצא מהארץ ואמר לחברי הוועדה שלמעשה יצא רק עם סכום של 2,000 דולר וכי שיקר לחוקרים לגבי הסכום כי היה בלחץ בחקירה וחשב שזה יסייע לו אם יגיד שיצא עם סכום כסף גדול מהארץ. בנוסף, הוא שינה את גרסתו גם בנוגע לתשלום על בית המלון, בניגוד לגרסה שאותה מסר בחקירה שלפיה השתמש בכספים שהוציא מהארץ על מנת לשלם

- על שהותו בבית המלון, טען בפני הוועדה כי לא שילם בעצמו על הטיסה או על המלון בו שהה וכי אלו שולמו על ידי האוניברסיטה בה מועסק מר בשארה.
7. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר לכאורה שמקורם מעזמי בשארה וכי הם נועדו לסייע לו בשל מצבו הכלכלי. לעניין נסיבות ההפרה טען המפר בפני הוועדה כי שיתף פעולה ואמר שיש לו כספים מיד כשנשאל על כך. בנוסף, טען בפני הוועדה כי סיפר מיזמתו לחוקרי המכס על כך שהוא נמצא במעבר יחד עם גיסו וגיסתו. גרסה זו נסתרה על ידי גרסתו של בודק המכס שנכח במקום, שמסר בדו"ח פעולה מיום 1.3.2022 כי אשתו של המפר לכאורה, אשר שהתה בנפרד ממנו באותה העת, היא זו שמסרה לו על כך שהשניים הגיעו ביחד איתם למעבר הגבול.
8. לעניין מודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה בחקירתו כי ידע שיש חובת דיווח אך חשב שמדובר בסכום של 70,000 או 100,000 ש"ח, ובדיון בפני הוועדה טען כי חשב שסך הדיווח עומד על סך של **165,000 ש"ח** בלבד.
9. במסגרת הדיון בוועדה התבקש המפר לכאורה להמציא לוועדה את המסמכים הבאים: תדפיסים מחשבון הבנק שלו המעידים על מצבו הכלכלי הקשה לטענתו, אישור ממר עזמי בשארה כי הוא זה שנתן לו את הכספים, ואישור על כך שעזמי בשארה הוא זה ששילם על המלון ועל הטיסה. המפר לכאורה המציא לוועדה תדפיסים מחשבון הבנק שלו, אשר מהם עולה כי המפר לכאורה אכן נמצא במצב של גירעון בחשבון הבנק שלו מזה מספר חודשים, כמו גם שיש בהם תנועות של הפקדות ומשיכות של כספים. על אף שניתנה לו אפשרות, המפר לכאורה לא הביא אישור לגבי מקור הכספים כפי שהתבקש, ומהדפים שהציג לגבי הזמנת המלון והטיסה לא ברור מי שילם עבורם.

החלטת הוועדה ונימוקיה:

10. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עז אלדין בדראן (להלן: "המפר").
11. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 30,110 אירו, 1,000 ש"ח, 200 דולר ארה"ב ו-50 דינר ירדני (שווי של כ-111,747 ש"ח).
12. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען בחקירתו כי יצא מהארץ עם סכום של 30,000 ש"ח, לאחר מכן שינה את גרסתו ומסר כי קיבל סכום של 30,000 אירו ממר עזמי בשארה, ועל גרסה זו חזר גם בפני הוועדה. על אף שהמפר קיבל הזדמנות להציג בפני הוועדה אישור ממר בשארה על כך שהוא זה שמסר לו את הכספים והסבר בנוגע למקורם, המפר בחר שלא להציג בפני הוועדה אסמכתא כלשהי לגבי מקור הכספים. לפיכך, בהעדר אסמכתא כלשהי, הוועדה מתקשה לקבל את הסבריו של המפר לעניין זה

ומטילה ספק בגרסתו לפיה קיבל את הכספים מבשאררה במתנה ולנוכח מצבו הכלכלי הקשה.

13. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי היה מודע לחובת הדיווח אך חשב שסך הדיווח הוא גבוה יותר (100-70 אלף ש"ח) ולכן לא דיווח. גם מר כריים מסר לחוקרים שהמפר אמר לו שסך הדיווח עומד על סך של 80,000 ש"ח ולכן נתן לו חלק מהכספים. לעניין נסיבות ההפרה, מהחומרים הנמצאים בפני הוועדה עולה כי מדובר על נסיבות חמורות במיוחד. מהעדויות שנמצאות בפני הוועדה עולה כי המפר ביקש ממר כריים להגיע לירדן, ללילה אחד, במטרה להעביר לו חלק מהכספים על מנת שלא לעבור על סך הדיווח, אשר עמד לדעתו, כאמור על כ-80,000 ש"ח. הוועדה לא מקבלת את גרסתו של המפר לפיה העביר למר כריים חלק מהכספים שכן חשש מכך שהכספים יאבדו ומעדיפה לקבל לעניין זה את גרסתו של מר כריים. הוועדה סבורה שאין זה הגיוני שאדם המפחד לאבד את הכספים שקיבל על מנת לסייע לו בתקופה כלכלית קשה, ייתן את רוב הכספים לאדם אחר לצורך העברתם במעבר הגבול. הוועדה קובעת כי גרסתו של מר כריים, לפיה המפר נתן לו סכום הנמוך במקצת מסכום של 80,000 ש"ח שכן חשב שזה סך הדיווח, הגיונית יותר ומתיישבת עם שאר נסיבות המקרה.

14. מהעדויות עולה בבירור כי המפר הכיר היטב את הוראות החוק, ועל מנת להתחמק מחובת הדיווח נערך מראש, ונעזר בקרובי משפחתו על מנת להכניס את הכספים לישראל ללא דיווח. בנוסף, גם המפר וגם וקרובי משפחתו שנחקרו בחרו תחילה שלא לשתף פעולה עם בודקי המכס, וטענו כי אין ברשותם כספים חבי דיווח, והאמת התבררה רק במעמד החקירה. בנוסף, שינה המפר את גרסתו בחקירתו מספר פעמים ולא אמר מלכתחילה מה מקור הכספים. הוועדה קובעת כי מדובר בנסיבות חמות במיוחד של פיצול כספים במטרה להימנע מחובת הדיווח.

15. ממילא, הוועדה לא נדרשת להוכיח מודעות לחובת הדיווח, על אף שבמקרה זה ברור שהמפר היה מודע לחובה, גם אם לא לסכום המדויק של סך הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח על הכספים שהיו ברשותו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

16. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהיה לבצע מעקב אחר העברות מזומנים,

על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מהמאבק בתופעת הלבנת ההון בישראל.

17. במקרה דנן, המפר אשר הביא עמו כספים ללא הסבר מניח את הדעת למקורם או ייעדם ופיצל אותם בינו לבין קרוב משפחתו במטרה להימנע מדיווח על הכספים, למעשה מימש את חשש הרשויות מהלבנת הון באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיו אלו סיכל המפר את מטרת החוק ותרם לסיכוני הלבנת הון איתם מתמודדת המדינה.

18. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

19. חשיבותו של משטר הדיווחים משתקפת בפסיקת בתי המשפט לפיה יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפרי, ויש למנוע מצב בו "ישתלם" למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1/08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו: עש"א (ת"א) 28285-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011)).

20. לנוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום

בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).

21. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. הוועדה לקחה בחשבון את העובדה כי טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים לא התקבלו בהיעדר אסמכתאות, את נסיבות ההפרה החמורות הכלולות פיצול מכוון ומתוכנן של הכספים במטרה להימנע מחובת הדיווח ואת שינוי גרסתו של המפר בנוגע למקור הכספים.

22. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל על המפר עיצום כספי בסכום של **165,000 ש"ח**.

23. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

24. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 32/22 - חג'אזי סאלימן, מ"ז 036473809

נסיבות המקרה:

ביום 1.3.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 11,400 דולר ארה"ב, 7,800 ש"ח, 310 דינר ירדני ו-4,400 דירהם (שווה ערך לכ- 50,494 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו כספים בשווי של 38,253 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חג'אזי סאלימן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 8.3.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו בעלים של חברת חג'אזי צבעים בע"מ, עסק למכירת חומרי בניין וצבע המעסיק 12 עובדים.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים הם מהמשכורת שהוא מקבל מהעסק שלו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את החוק לאיסור הלבנת הון וכן כי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח כי מיהר לטיסה. כמו כן טען כי חלק מהכספים שהיו בתיקו הוא מטיולים קודמים שלו ושכח מהימצאותם בתיק. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 33/22- ראניה ג'אבר, מ"ז 510518578

נסיבות המקרה:

ביום 23.2.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותה כספים בסך 23,599 מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 11,481 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' ראניה ג'אבר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 23.2.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה תיירת, אזרחית ארה"ב שהגיעה לארץ לטיול עם אחותה ואחייניתה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי מקורם של הכספים מבעלה וילדיה הגרים ארה"ב וכן שהם מיועדים לטיול ולשהייה בישראל ובירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא ידעה שצריך להצהיר על כספים ולא שמה לב לשלטים המורים על חובת הדיווח בכניסה לארץ. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כמו כן שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 34/22- טאהר אבו סואעד, מ"ז 641454376

נסיבות המקרה:

ביום 3.3.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג, כשברשותו כספים בסך 140,838 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 90,398 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טאהר אבו סואעד (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 3.3.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית. הדיון התקיים בשפה האנגלית לבקשת המפר.

4. המפר הינו תושב ארה"ב, הגיע לארץ עם אמו לשם טיול ואירוע משפחתי. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים ממכירת נכס בארה"ב וכי הגיע עם חלק מהכסף לצורך שימוש בעת שהותו בארץ וכן למטרת רכישת מתנה לקראת האירוע. המפר הציג בפני הוועדה את הצ'ק שקיבל בגין מכירת הנדל"ן בארה"ב. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע על חובת הדיווח בעת הכניסה לישראל וכן לא ראה את השילוט המורה על כך. המפר טען בפני הוועדה כי לא דיווח על הכספים גם ביציאה בארצות הברית. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.

6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **7,000 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה

מקרה הפרה 35/22- נאגי סהורי, מ"ז A04091768

נסיבות המקרה:

ביום 5.3.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג, כשברשותו כספים בסך 31,900 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ 107,299 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 57,285 ₪.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נאגי סהורי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 5.3.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר מתגורר בארה"ב, שם הוא בעלים של תחנות דלק.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים בעבודתו בארה"ב והוצאו בחלקם מהבנק וחלקם מעסקיו. כמו כן טען כי חלק מהכספים מיודעים לאחותו עבור שטח שנרכש על ידם וחלקם עבור מחייתו במהלך שהותו בארץ. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע על חובת הדיווח בעת הכניסה לישראל וכן לא ראה או קרא את השילוט הניצב בכניסה למסלול הירוק. כמו כן טען כי ידע שעליו להצהיר על הכספים ביציאתו מארה"ב אך בשל עיכוב בטיסת המשך מניו אורלינס לניו יורק לא היה לו זמן להצהיר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין

- נסיבות ההפרה. וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 36/22- סלמאן רשואן, מ"ז 312303068

נסיבות המקרה:

- ביום 6.3.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 22,672 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 10,461 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סלמאן רשואן (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 6.3.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר עובד כמנופאי בחברת י.ב. אספקת מנופים.
לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים מהמשכורת שלו ושל אשתו שהם חסכו במשך שנה וחצי. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא שם לב לשלטים המפוזרים במעבר המורים על חובת הדיווח וכן טען כי זאת הפעם הראשונה שהוא יוצא דרך מעבר הגבול ולטענתו הוא בדק באינטרנט מה עליו לעשות בעת הגעתו למעבר ולא מצא דבר אזכור בעניין דיווח כספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כמו כן שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

נסיבות המקרה:

ביום 10.3.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 4,090 דולר ארה"ב ו-5,500 ש"ח מבלי שדיווח עליהם (סכום כולל של 18,838 ש"ח), וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-6,522 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עופר בכור (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 10.3.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפר אזרח ישראלי, שכיר בחברה לציוד רפואי, יצא מאילת למצרים למספר שעות לבילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעבודתו ומזכייה בקזינו, בנוסף מסר כי טרם הנסיעה המיר שקלים לדולרים בצ'יינג' מקומי. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר הגיע למעבר עם הכספים האמורים וסבר כי חובת הדיווח חלה על הכספים הנוספים שהרוויח ולא על הכספים שכבר היו ברשותו. על אף שראה את השלטים, סבר כי מאחר וסכומם של הכספים שהרוויח בקזינו נמוך מסף הדיווח, אינו נדרש לדווח. כמו כן, הוסיף המפר כי הסיבה לסכום הגבוה של המזומנים שנמצאו, הוא כי חשש להשאירם בחדר המלון ולכן לקח עמו את כל הכסף שהיה ברשותו לטאבה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. המפר הציג בפני הוועדה נסיבות אישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור

- של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. הוועדה שקלה לקולא את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, את שיתוף הפעולה שלו עם אנשי המכס ואת נסיבותיו האישיות.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 38/22- משה הראל, מ"ז 052225117

נסיבות המקרה:

ביום 10.3.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 300 דולר ארה"ב, 1,500 דינר ירדני ו-26,400 ש"ח (שווי של כ-34,278 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 22,200 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר משה הראל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 300 דולר ארה"ב, 1,500 דינר ירדני ו-26,400 ש"ח (שווי של כ-34,278 ש"ח).
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 10.3.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפר אזרח ישראלי, מדריך טיולים שיצא עם קבוצת תיירים לירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לחברי הקבוצה אותם התבקש להעביר לסוכן התיירות הירדני.

- הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא שם לב לשילוט במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח במיוחד כאשר מדובר במדריך טיולים שעובר באופן תדיר במעבר גבול ומעביר כספים במזומן ששילמו לו האנשים אותם הוא מלווה.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כן שקלה הוועדה את העובדה כי מדובר במדריך טיולים אשר עובר תדיר במעבר גבול ומעביר כספים במזומן ומן הראוי כי היה מברר ומקפיד על הכללים החלים בעניין זה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 39/22 - אחמד ג'לבוש, מ"ז 318103462

נסיבות המקרה:

ביום 10.3.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 5,300 דולר ארה"ב (שווי של 17,284 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,600 דולר ארה"ב (שווי של כ-5,218 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד ג'לבוש (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 10.3.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפר אזרח ישראלי, שב מירדן לאחר ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים התקבלו ממשפחתו בעבור חלקו במכירת קרקע שהייתה בבעלות משפחתו והם נועדו לקניית כלים לעסק והוצאות שיהיו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא שם לב לשילוט במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 40/22- דמיטרי סטרלקוב, מ"ז 759379260

נסיבות המקרה:

ביום 8.3.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן-גוריון" כשברשותו 38,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 123,927 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח מבלי שדיווח על הכנסתם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך נתפסו מידי 22,600 דולר ארה"ב (שווי של 73,704 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דימיטרי סטרלקוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את גרסתו בפני חוקרי המכס, ביום 8.3.21, וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה, ביום כינוס הוועדה, באמצעות שיחת וידאו.
4. המפר אזרח רוסי הגיע למדינת ישראל עם אשתו ושני בניו הבגירים בעקבות מצב מיוחד ברוסיה לשם עליה לישראל.
5. בבדיקה של המכס נמצאו ברשותו של המפר 19,000 דולר ארה"ב, ו-9,500 דולר נוספים אצל כל אחד מהילדים (סה"כ של 38,000 דולר).
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען בחקירתו כי אלו הוצאו מחשבון הבנק שלו ומקורם מרווחי חברה שבבעלותו. המפר הציג בפני הוועדה את אישור משיכה מהבנק ברוסיה וכן מסמכים לתימוכין בגירסתו כי החל בתהליך "העלייה".
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת ההצהרה על הכספים מעל 10,000 דולר. לדבריו, מאחר ועבר עם בני משפחה נוספים, כלל לא מדובר בהפרה לפי סעיף 9 לחוק שכן לכל אדם קיימת הזכות לשאת כספים בסך שאינו עולה על 10,00 דולר

- מבלי שיהיה מחויב בדיווח. עוד הוסיף המפר כי אילו ידע שקיימת חובת הדיווח במקרה זה, ודאי שהיה מדווח.
8. אין בידי הוועדה לקבל טענה זו. במקרה זה, מדובר בסכום אחד שנמשך מחשבון המפר וחולק בין בני המשפחה.
9. הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
10. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
11. בת.פ. 1969/04 (שלום רמלה) **מדינת ישראל (מכס נתב"ג) נ' קלמרו דורון** (לא פורסם), הוגש כתב אישום נגד דורון קלמרו, אשר עבד כדייל אוויר בחברת אל על. על פי כתב האישום, הנאשם נסע במסגרת תפקידו לחו"ל ביום 5.5.04 וחזר לישראל ביום 12.5.04. ברשות הנאשם היו \$22,440 במזומן, יהלומים מלוטשים בתוך מספר אריזות מיוחדות, מצלמה דיגיטאלית ומחשב נייד. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, גם בעבירה לפי סעיף 10 לחוק. ביהמ"ש קבע, כי הנאשם בחר לחלק את הכסף באופן שבכליו נותר סכום המותר על פי החוק. ביהמ"ש מוסיף, כי "צירוף של יהלומים וכסף מזומן שלא הוצהר עליהם יש להם השלכות רבות והם חלק ממערך המלחמה שהחוק לאיסור הלבנת הון נועד לעזור בה". מקביעת ביהמ"ש עולה בבירור, כי אדם המפצל סכומים על מנת להימנע מחובת הדיווח מפר את חובת הדיווח ואף עובר עבירה לפי סעיף 10 לחוק.
12. כידוע, חובת הדיווח הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים להוכחת ההפרה: האחד, כניסה או יציאה לארץ וממנה, והשני, הכנסת כספים בסכום העולה על הסכום החייב בדיווח. הוועדה קובעת כי שני תנאים אלה התקיימו במקרה זה.
13. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח ולפיכך אין משמעות לטענותיו של המפר בנוגע להיעדר כוונה בפיצול הכספים. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור

הלבנת הון או ב"רכוש" גרידא, אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא את הארץ כשברשותו סכום כסף המחייב דיווח. מהמקובץ עולה כי לא צריכה להתקיים כלל מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום הכסף החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלה הם הוראות החוק.

14. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

15. לנוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).

16. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

17. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה

עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

18. חשיבותו של משטר הדיווחים משתקפת בפסיקת בתי המשפט לפיה יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפרי, ויש למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1/08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו: עש"א (ת"א) 28285-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011)).

19. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור הנסיבות המיוחדות אליהן נקלעו הוא ובני משפחתו ברוסיה. מדובר בכסף היחיד שרשויות ברוסיה איפשרו להם להוציא עימם והם נועדו להשתקעות בישראל.

20. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס. הוועדה לא קיבלה את גרסתו בנוגע לסיבה שבשלה לא דיווח אולם מטעמים הומניטריים החליטה להתחשב במפר.

21. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל על המפר עיצום כספי בסכום של **3,000 ש"ח** בלבד.

22. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

23. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 41/22- רוזין זקר, מ"ז 20005477

נסיבות המקרה:

ביום 10.3.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן-גוריון" כשברשותו 18,600 דולר ארה"ב ו-800 ש"ח (שווי של 61,459 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,500 דולר ארה"ב (שווי של כ-11,414 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רוזין זקר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 10.3.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה בטלפון.
4. המפר, אזרח רוסיה, הגיע לישראל יחד עם בנו הבגיר לצורך ניתוח וזאת לאור המצב השורר ברוסיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי סך של 10,000 דולר ארה"ב נמשכו מחשבון הבנק שלו וסך של 8,600 דולר שייכים לבנו אשר חסכם בבית. לדבריהם, אלו הכספים היחידים שרשויות ברוסיה איפשרו להם להוציא והם נועדו לניתוח של הבן. המפר העביר מסמכים רפואיים לתימוכין בדבריו.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב. המפר טען כי ידע שקיימת חובת דיווח, אך סבר שמותר להעביר עד 10,000 דולר לאדם ללא הצהרה ולכן בתום לב סבור היה שאין חובת דיווח על הכספים שהביא. לדבריו אילו ידע שחלה חובת דיווח על הכספים שהביא, היה מדווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. סעיף 9 לחוק קובע: "אדם הנכנס למדינת ישראל או היוצא ממנה חייב לדווח על כספים שעמו בעת הכניסה לישראל או היציאה ממנה אם שווי הכספים הוא בשיעור הקבוע בתוספת הרביעית". זוהי חובה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. המפר הציג בפני הוועדה את נסיבותיו האישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה

של המפר עם רשויות האכיפה, קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם ואת מכלול נסיבות העניין. הוועדה לא קיבלה את גרסתו בנוגע לסיבה שבשלה לא דיווח אולם מטעמים הומניטריים החליטה להתחשב במפר.

12. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה **שלא להשית על המפר עיצום כספי**.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 42/22- חמידה חסן חאג', מ"ז 321511362

נסיבות המקרה:

ביום 21.2.22 נכנסה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותה כספים בסך 10,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-33,131 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-20,994 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' חמידה חסן חאג' (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 15.3.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפרה היא אזרחית ישראלית, שחזרה מביקור משפחתי בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי מקורם של הכספים הוא מאביה שהעניק לה אותם במתנה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה כי לא שמה לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתה למעבר.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני,

אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה, ואת שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 43/22- מיכאל ולקוביץ', מ"ז 341144236

נסיבות המקרה:

ביום 16.3.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן-גוריון" כשברשותו 12,000 דולר ארה"ב ו-10,000 אירו (שווי כולל של כ- 73,966 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח מבלי שדיווח על הכנסתם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך נתפסו מידיו 7,000 אירו (שווי של כ- 28,000 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מיכאל ולקוביץ' (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את גרסתו בפני חוקרי המכס, ביום 17.3.21, וכן באמצעות ב"כ במכתב מיום 23.3.2022 ובפני חברי הוועדה, ביום כינוס הוועדה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר שלדבריו חי ועובד בין קפריסין ורוסיה לסירוגין, הגיע יחד עם אשתו ואמה של אשתו לצורך טיפול רפואי של השתיים. המפר הציג בפני הוועדה מסמכים רפואיים כאסמכתא לטענתו זו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען בחקירתו כי אלו הוצאו מחשבון הבנק שלו בקפריסין ומקורם מרווחי חברה שבבעלותו. לעניין יעד הכספים, סכום של 10,000 יורו היה מיועד לטיפולים רפואיים בבית החולים הדסה וסכום של 12,000 דולר נועד לצורך תשלום שכר דירה. בא כוח המפר ציין כי נעשה ניסיון לבצע העברה בנקאית לצורך תשלום עבור השכירות, אך כיוון שהמפר הוא אזרח רוסי, הבנק לא אישר את ההעברה ולכן הוא נדרש להביא את הכספים במזומן. המפר הציג בפני הוועדה אישור משיכה מהבנק. הוועדה מקבלת את טענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת ההצהרה על הכספים מעל 50,000 ש"ח. לדבריו, מאחר ועבר עם בני משפחה נוספים, סבר שכלל לא מדובר בהפרה לפי סעיף 9 לחוק שכן לכל אדם קיימת הזכות לשאת כספים בסך שאינו עולה על 50,000 ש"ח מבלי שיהיה מחויב בדיווח, ובמקרה זה מדובר על כספים השייכים לכל בני המשפחה ונשמרו על ידי המפר רק מטעמי זהירות וביטחון. עוד הוסיף כי אילו ידע שקיימת חובת הדיווח במקרה זה, ודאי שהיה מדווח.
7. אין בידי הוועדה לקבל טענה זו. במקרה זה, מדובר בסכום אחד שנמשך מחשבון הבנק של המפר, ועל אף שחלקו נועד לתשלום עבור בדיקות רפואיות לאשתו של המפר ואמה, המפר הוא זה שנשא את הכספים ולכן היה עליו לדווח עליהם, שכן הכספים היו "עמו" כלשונו של סעיף 9 לחוק הקובע את חובת הדיווח. במאמר מוסגר יצוין, כי גם אם הכספים היו מחולקים בין בני המשפחה, מדובר היה בפיצול הכספים באופן מלאכותי, שגם הוא מהווה הפרה של סעיף 9 לחוק, כפי שקבעה ועדה זו לא פעם.
8. הוועדה רואה בחומרה יתרה הפרת דיווח במקרים כגון אלו, שבהם הנכנסים לישראל דרך טרקלין פתאל מצהירים בכתב על גבי טופס שאין ברשותם כספים מעבר לסכום של 50,000 ש"ח. למעשה, מדובר בהצהרה שקרית כלפי רשויות המדינה, ולא ניתן לטעון אי ידיעה לגבי הסכום החייב בדיווח, שכן זה מופיע על גבי הטופס עליו חתם המפר בכניסה לישראל.
9. כידוע, חובת הדיווח הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים להוכחת ההפרה: האחד, כניסה או יציאה לארץ וממנה, והשני, הכנסת כספים בסכום העולה על הסכום החייב בדיווח. הוועדה קובעת כי שני תנאים אלה התקיימו במקרה זה.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

11. לנוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).

12. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו ואת טענתו כי חלק מהכספים נועדו לטיפול רפואי. הוועדה לא קיבלה את גרסתו בנוגע לסיבה שבשלה לא דיווח, ורואה בחומרה את העובדה שהצהיר הצהרה שקרית על גבי טופס הדיווח.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל על המפר עיצום כספי בסכום של – **2,500 ש"ח** בלבד, וזאת עקב ההתחשבות בנסיבות האישיות שהציג בפני הוועדה.

15. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 44/22- חמאד אבו רקייק, מ"ז 204513311

נסיבות המקרה:

ביום 14.3.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 10,200 דולר ארה"ב ו-590 ש"ח (שווי של 33,854 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,700 דולר ארה"ב (שווי של כ-21,850 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חמאד אבו רקייק (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 14.3.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפר אזרח ישראלי, שב ממצרים לאחר טיול שעשה לבדו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי את הכספים חסך במשך שנים במזומן ומעבודות מזדמנות. וכי נועדו לצורך הוצאות בשהייתו במצרים, המפר לא הציג תימוכין כלשהו למקור או יעד הכספים.
6. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא שם לב לשילוט במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **7,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 45/22- נוחה חייק, מ"ז (דרכון לבנוני) LR0500440

נסיבות המקרה:

ביום 23.3.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותה כספים בסך 9,770 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-32,039 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-20,004 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' נוחה חייק (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים חבי דיווח מישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 23.3.22. המפרה בחרה שלא להשמיע את טענותיה בפני הוועדה, על אף שזומנה לדיון.
4. המפרה היא נזירה, אזרחית לבנון שמתגוררת בישראל כ-30 שנה ויצאה לביקור בירדן.
5. לענין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי מקורם של הכספים הוא מהכנסותיה מהכנסייה ומביטוח לאומי.
- הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפרה לענין מקור ויעד הכספים.
6. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה כי לא שמה לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לענין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתה למעבר.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה, ואת שיתוף הפעולה של המפרה עם בודקי המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 46/22- בני ליברמן, מ"ז AD861962

נסיבות המקרה:

- ביום 24.3.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 9,100 דולר ארה"ב (שווי של 29,842 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,400 דולר ארה"ב (שווי של 17,708 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי בני ליברמן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 24.3.22 וכן באמצעות בא כוחו ביום כינוס הוועדה שהתנהלה בהיוועדות חזותית דרך ZOOM.
4. המפר, אזרח קנדי, בעל חברה לטקסטיל, שב לישראל לאחר ביקור במפעל של עסקו בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים מעבודתו, וכי אלו נמשכו מחשבון הבנק שלו בקנדה לצורך הוצאות שונות במהלך נסיעותיו בחו"ל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב. המפר טען כי ידע שקיימת חובת דיווח, אך סבר שספ הדיווח בישראל עומד על 50,000 ש"ח ללא הצהרה בדומה לסף הנהוג במעבר גבול אווירי בן-גוריון. לדבריו אילו ידע שחלה חובת דיווח על הכספים שהביא, היה מדווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מדובר בחובה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. ב"כ המפר הציג בפני הוועדה את נסיבותיו האישיות של המפר, וביקש את התחשבות הוועדה.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה, קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם וקבלת גרסתו לעניין הטעות בתום לב על אף מודעותו לחובת הדיווח.
12. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 47/22- איגור מושנסקי, מ"ז 305883043

נסיבות המקרה:

ביום 24.3.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן-גוריון" כשברשותו 22,700 דולר ארה"ב (שווי של 74,440 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,200 דולר ארה"ב (שווי של 23,611 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איגור מושנסקי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 24.3.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה בטלפון.
4. המפר, אזרח ישראלי, בעליהם של מספר עסקים באוקראינה, הגיע לישראל בעקבות המצב הביטחוני הקשה באוקראינה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים מעסקיו באוקראינה – רווחים שצבר במהלך תקופה של מספר שנים. המפר ציין, שכנהוג באוקראינה, החזיק בביתו סכום של 167,200 דולר ארה"ב במזומן מהחשש ליציבות הבנקים המקומיים. עם הסכום האמור, עבר המפר את הגבול להונגריה שם הצהיר על הכספים ומשם המשיך בדרכו לפולין. עם הגעתו לפולין, הפקיד המפר את רוב הכספים בחשבון הבנק שלו בפולין והשאיר לעצמו כ- 22,000 דולר להוצאות בישראל. לתימוכין, המפר הציג בפני חברי הוועדה אסמכתאות.
- הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב. המפר טען כי ידע שקיימת חובת דיווח, אך סבר שבידיו סכום כסף שאינו משמעותי ואינו עובר את סף הדיווח (שכן הפקיד בבנק בפולין את רוב הכספים שהביא) ומכאן טעה לחשוב שלא חלה חובת דיווח על הכספים שהביא. לדבריו אילו ידע שחלה חובת דיווח על הכספים שהביא, היה מדווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו אל מעבר הגבול אודות סף הדיווח בישראל במיוחד כאשר הכיר את עצם הקיומה של חובת הדיווח במעברי גבול.
8. החובה היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. המפר הציג בפני הוועדה את נסיבותיו האישיים וביקש את התחשבות הוועדה.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה, קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם ואת מכלול נסיבות העניין. הוועדה לא קיבלה את גרסתו בנוגע לסיבה שבשלה לא דיווח אולם מטעמים הומניטריים החליטה להתחשב במפר.
12. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה.
- וז.

מקרה הפרה 48/22- וליד חסן, מ"ז 059001107

נסיבות המקרה:

ביום 28.3.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 6,170 דינר ירדני, 1,200 דולר ארה"ב ו- 1,650 ש"ח (שווי של 34,126 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,570 דינר ירדני, 1,200 דולר ארה"ב ו- 1,650 ש"ח (שווי של 22,099 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר וליד חסן (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 28.3.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפר אזרח ישראלי, יצא לירדן עם משפחתו לצורך חופשה ורכישת ביגוד.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעבודתו כמנהל עסק לממתקים, וכי יועדו לטובת רכישת ביגוד לחתונת בנו.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח אך סבר בתום לב כי חובת הדיווח לא חלה במקרה שלו. לדבריו, מאחר והם היו 4 אנשים בגירים שיצאו יחד, סבר כי לכל אדם מותר להעביר כספים עד לסף של 12,000 ש"ח ללא הצהרה.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. סעיף 9 לחוק קובע: "אדם הנכנס למדינת ישראל או היוצא ממנה חייב לדווח על כספים שעמו בעת הכניסה לישראל או היציאה ממנה אם שווי הכספים הוא בשיעור הקבוע בתוספת הרביעית". במקרה זה הכספים מקורם מעבודתו של המפר, נמשכו מחשבונו והיו ברשותו כשיצא מישראל. היות והיו מעל סף הדיווח הקבוע בחוק, חלה עליו חובת הדיווח גם אם התכוון ליעד את הכסף לבני משפחה אחרים.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי הופרה חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו וקבלת גרסתו לעניין הטעות בתום לב על אף מודעותו לחובת הדיווח.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה ז.

מקרה הפרה 49/22- מוחמד סולימאן, מ"ז 040528234

נסיבות המקרה:

ביום 30.3.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 37,400 אירו (שווי של 133,441 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 37,400 אירו (שווי של 133,441 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד סולימאן (להלן: "המפר").
 2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
 3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 30.3.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
 4. המפר הינו עובד כשיפוצניק ונסע עם אשתו לקנות רהיטים בירדן.
 5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעבודתו כשיפוצניק, וכי יועדו לטובת רכישת רהיטים בירדן על מנת לפתוח עסק. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
 6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח אך סבר בתום לב כי חובת הדיווח לא חלה במקרה שלו מאחר והכספים שייכים גם לבן דוד שלו ולאחיו.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. סעיף 9 לחוק קובע: "אדם הנכנס למדינת ישראל או היוצא ממנה חייב לדווח על כספים שעמו בעת הכניסה לישראל או היציאה ממנה אם שווי הכספים הוא בשיעור הקבוע בתוספת הרביעית". במקרה זה הכספים מקורם מעבודתו של המפר, נמשכו מחשבוננו והיו ברשותו כשיצא מישראל. היות והיו מעל סף הדיווח הקבוע בחוק, כך שחלה עליו חובת הדיווח.

7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי הופרה חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו וקבלת גרסתו לענין הטעות בתום לב על אף מודעותו לחובת הדיווח.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **25,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 50/22- איתי שאבי, מ"ז 315398388

נסיבות המקרה:

ביום 5.4.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 12,361 דולר ארה"ב (שווי של 39,790 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,620 דולר ארה"ב (שווי של 27,748 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איתי שאבי (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 5.4.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, מחזיק עסק עצמאי מזה 3 שנים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים ממכירת כרטיסים במזומן דרך אתר האינטרנט "איוונטר", את הכסף קיבל מגזבר חברת "מדבר נופש ופנאי בע"מ". הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע שיש להצהיר ולא הכיר את חובת הדיווח, כמו כן טען כי לא שם לב לשלטים המורים על חובת הדיווח המפוזרים במעבר. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי הייתה במקרה זה חובה לדווח שכן מדובר על כספים של המשפחה, מעבר לסף הקבוע בחוק, שהוחזקו על ידו ולכן היו חייבים לדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כמו כן, שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות של המפר, יחד עם נסיבות המקרה הייחודיות.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500** ש"ח בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה.

מקרה הפרה 51/22- מחמוד אגא עונאללה, מ"ז 203047550

נסיבות המקרה:

ביום 4.4.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 14,900 דולר ארה"ב (שווי של 48,263 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 14,900 דולר ארה"ב (שווי של 48,263 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מישל אסולין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 4.4.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד בעסק משפחתי- חומוס נצרת, בתור מנהל.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של חלק מהכספים מחברו ש"חייב" לו כסף והיתר מקורם מעבודתו שחסך לטיול.
הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החוק חובת הדיווח ולא ידע שיש לדווח. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי הייתה במקרה זה חובה לדווח שכן מדובר על כספים של המשפחה, מעבר לסף הקבוע בחוק, שהוחזקו על ידו ולכן היו חייבים לדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כמו כן, שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות של המפר, יחד עם נסיבות המקרה הייחודיות.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 52/22- לילה סאקובה, מ"ז 342424355

נסיבות המקרה:

ביום 3.4.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נתב"ג, כשברשותה כספים בסך 19,800 דולר ארה"ב (שווי של 64,134 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,800 דולר ארה"ב (שווי של 12,309 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' לילה סאקובה (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה מיום 4.4.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, נשיאה של בנק במוסקבה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי מקורם של \$9,900 מהכספים הם מעבודתו של בנה ושייכים לו, ועוד \$9,900 נוספים שייכים לה ומקורם מעבודתה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי הייתה בטוחה שמותר להכניס לארץ עד 10,000 דולר ולכן לא הצהירה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה

- לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי הייתה במקרה זה חובה לדווח שכן מדובר על כספים של המשפחה, מעבר לסף הקבוע בחוק, שהוחזקו על ידה ולכן היו חייבים לדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדה. כמו כן, שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות של המפרה, יחד עם נסיבות המקרה הייחודיות.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה שלא להשית על המפרה עיצום כספי.
11. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 53/22-מישל אסולין, מ"ז 027444389

נסיבות המקרה:

ביום 2.4.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 11,200 דולר ארה"ב ו- 1,150 אירו (שווי של 40,381 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,500 דולר ארה"ב ו- 1,050 אירו (שווי של 28,040 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מישל אסולין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 2.4.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, הינו ירקן עצמאי בנהריה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של חלק מהכספים מזכיה בקזינו בטאבה ואת היתר משך מחשבון הבנק שלו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החוק ולא ידע שיש לדווח, וכן שלא שם לב לשלטים המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי הייתה במקרה זה חובה לדווח שכן מדובר על כספים של המשפחה, מעבר לסף הקבוע בחוק, שהוחזקו על ידו ולכן היו חייבים לדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כמו כן, שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות של המפר, יחד עם נסיבות המקרה הייחודיות.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 54/22- נתן ברדס, מ"ז AAH364273, מריה אורטונלי, מ"ז
AAH386280

נסיבות המקרה:

ביום 7.4.22 נכנסו המפרים לכאורה לישראל בנתב"ג כשברשותם 29,000 דולר ארה"ב ו-10,000 אירו (שווי של 128,932 ש"ח), מבלי שדיווחו עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,400 דולר ארה"ב ו-3,000 אירו (שווי של 21,619 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נתן ברדס ומריה אורטונלי (להלן: "המפרים").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרים בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתם של המפרים נשמעה בחקירתם ביום 7.4.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרים, אזרחים ארגנטינאים, הגיעו לירח דבש של מספר חודשים בישראל ואירופה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרים טוענים כי מקור הכספים שברשותם הוא ממתנות החתונה ומיועדים להוצאות ירח הדבש.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרים לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טענו כי לא היה מודעים לחובת הדיווח, ולכן לא דיווחו. בנוסף, מסרו שלא שמו לב לשלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסברם של המפרים לעניין זה. וקבעה כי על המפרים הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתם לנתב"ג אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרים הפרו את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. המפרים הביעו צער וביקשו את התחשבות הוועדה שכן מדובר בכספים לירח הדבש שלהם ושהם זוג צעיר ללא כספים נוספים.

12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרים, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של הפרה, את העובדה כי זוהי הפרתם הראשונה של המפרים, שיתוף פעולה שלהם עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתם לעניין מקור הכספים ויעדם. כמו כן התחשבה הוועדה בנסיבותיהם האישיות.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרים עיצום כספי בסכום של **3,000 ש"ח** בלבד.
14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
15. למפרים זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה. ז.

מקרה הפרה 55/22- דרור גלפז, מ"ז 037482346

נסיבות המקרה:

ביום 9.4.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 8,800 דולר ארה"ב, (שווי של 28,327 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,000 דולר ארה"ב (שווי של 16,095 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דרור גלפז (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל דרך מעבר הגבול "בגין".
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 9.4.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי בעל מספר עסקים בירושלים ושופט כדורסל, יצא למצריים למטרות בילוי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים מקורם מאמו שנפטרה ויועדו למימון הוצאותיו בסיני.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי טעה לחשוב שסכום הדיווח הינו 50,000 ש"ח ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, נסיבותיו האישיות, שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתו לעניין מקור הכספים ויעדם.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **500 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 56/22 - ג'מאל נסאן, מ"ז 568078903

נסיבות המקרה:

ביום 10.4.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 8,000 דולר ארה"ב, (שווי של 25,752 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,250 דולר ארה"ב (שווי של 13,681 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'מאל נסאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 10.4.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח אמריקאי, פנסינור ואינו עובד.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים מקצבאות שמקבל בארצות הברית ומתנה מילדיו ויעדו לשהותו בישראל.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה שמדובר בהפרה הראשונה מצדו וכן שיתוף הפעולה של המפר עם נציגי המכס.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **1,000 ש"ח בלבד**.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 57/22- שרלוט גרייר, מ"ז 566323403

נסיבות המקרה:

ביום 10.4.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה 28,230 דולר ארה"ב, 1,350 אירו, 450 ש"ח ו-150 דינר ירדני (שווי של 96,807 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 24,690 דולר ארה"ב, 1,350 אירו, 450 ש"ח ו-150 דינר ירדני (שווי של 84,731 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' שרלוט גרייר (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 10.4.22 המפרה בחרה שלא לטעון בפני הוועדה וההחלטה בעניינה התקבלה על בסיס החומר שהונח בפני הוועדה.
4. המפרה, נזירה, אזרחית ארצות הברית, הגיעה למעבר גבול "נהר הירדן" על מנת לצאת מישראל. כשנשאלה, טענה כי ברשותה 1,000 דולר ארה"ב בלבד. בבדיקה שנערכה לה התגלו מעטפות רבות בהן סכום כסף מצטבר בשווי 96,807 ש"ח.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, בחקירתה טענה המפרה כי מקור הכספים מתרומות שנאספו מנזירות אחרות וייעודם לעניים אקראיים שהיא תמצא. לאור העובדה כי מדובר בהיקף הפרה משמעותי וכן העובדה כי מחומרי החקירה שהונחו בפני הוועדה לא ברור היה לגבי מקור ויעד הכסף, בוצע ניסיון לקבל את גרסתה ביום כינוס הוועדה, אך ללא הצלחה. מדובר בכספים שסכומם קרוב ל-100,000 ש"ח לגביהם לא הוגשה כל אסמכתא לא למקורם ולא יעדם מלבד הטענה כי אלו נאספו מ"נזירות אחרות" והם נועדו ל"עניים". ביום כינוס הוועדה המפרה לא ענתה לטלפון שהביאה בחקירה. גם אשת הקשר שהביאה לא הייתה זמינה. נזירה אחרת שענתה לטלפון השיבה כי אין לה מושג לגבי הכספים והיא סבורה שמקורם מחברים והם נועדו לעניים. במצב דברים זה, אין בידי הוועדה לקבל את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים במיוחד לאור העובדה שאמינות דבריה מוטלת בספק רב לאור העובדה ששיקרה לאיש המכס כשנשאלה לכמות הכספים שהיא נושאת עימה (כשהשיבה שבידיה 1,000 דולר בלבד).

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טענה כי לא היתה מודעת לחובת הדיווח, ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה שלא שמה לב לשלטים במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. וקבעה כי על המפרה הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסה או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי הגבוה של המפרה, היעדר שיתוף פעולה של המפרה עם רשויות האכיפה ואת אי קבלת גרסתה לגבי מקור הכספים ויעדם. מאידך, התחשבה הוועדה בעובדה כי זוהי הפרתה הראשונה של המפרה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסכום של **40,000 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 58/22 - קאסם בדווי, מ"ז 057017386

נסיבות המקרה:

ביום 10.4.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 11,400 דולר ארה"ב, ו- 1,200 ש"ח (שווי של 37,897 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,000 דולר ארה"ב (שווי של 25,752 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר קאסם בדווי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לירדן.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 10.4.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, בעל עסק לשיווק שיש, נסע לירדן במטרה לרכוש אבן שיש מבזלת לעסקיו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים מעבודתו והלוואה שלקחה אשתו ויעדם רכישת השיש בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור מצבו הרפואי.
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שזוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם. כן, התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות של המפר.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **2,000 ש"ח** בלבד.

14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 59/22- מרואן תרזי, מ"ז 950299420

נסיבות המקרה:

ביום 11.4.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר "ארז" כשברשותו 4,959 דולר ארה"ב, 375 דירהם אמירתי, 73 דינר ירדני ו-70 ש"ח (שווי של 16,711 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,253 דולר ארה"ב, 375 דירהם אמירתי, 73 דינר ירדני ו-70 ש"ח (שווי של 4,706 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מרואן תרזי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמע בחקירת ביום 11.4.22.
4. המפר בחר שלא לטעון בפני הוועדה וההחלטה בעניינו התקבלה על בסיס החומר שהונח בפני הועדה.
5. המפר, אזרח פלסטיני ובעלים של בית ספר פרטי ותחנת דלק בעזה, הגיע למעבר גבול "ארז" לאחר ששב מביקור משפחתי באבו דאבי.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים מעסקיו ואלו יועדו לטובת נסיעתו.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני,

אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתו של לעניין מקור הכספים ויעדם.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **2,500 ש"ח** בלבד.

14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 60/22- מייס קוסמוס, מ"ז 754688415

נסיבות המקרה:

ביום 19.4.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בן-גוריון" כשברשותו 19,450 אירו (שווי של 68,897 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,600 אירו (16,294 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מייס קוסמוס (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 19.4.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר, אזרח רוסיה, שהה בחודשים האחרונים בגרמניה שם עבד במכון קעקועים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי חלק מהכספים מחשבון הבנק שלו ברוסיה והיתר מעבודתו בגרמניה. מאחר ולא היה ביכולתו להפקיד את הכספים בחשבון הבנק חזרה או להשאירם בגרמניה הביא אותם עמו לצורכי מחייה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח וסבר שביכולתו לדווח על הכספים באופן מקוון. כמו כן, טעה המפר וחשב שביכולתו לדווח על הכספים בטווח של עד 48 שעות מהגעתו לישראל.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר ונסיבותיו האישיות. כמו כן, התייחסה הוועדה לשיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה, קבלת גרסתו לעניין מקור הכספים ויעדם וכן קבלת הטענה בדבר טעותו למרות מודעותו לחובת הדיווח.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **1,000 ש"ח בלבד**.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 61/22- מחאג'נה אחמד, מ"ז 209091214

נסיבות המקרה:

ביום 25.4.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 7,700 דולר ארה"ב (שווי של 24,755 ש"ח), מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,900 דולר ארה"ב (שווי של 12,538 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחאג'נה אחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל דרך מעבר הירדן.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 25.4.22.
4. המפר בחר שלא לטעון בפני הוועדה וההחלטה בעניינה התקבלה על בסיס החומר שהונח בפניה.
5. המפר, אזרח ישראלי וסטודנט לרפואה באוניברסיטה הטכנולוגית באירביד, יצא מישראל לירדן לצורך חזרה לאוניברסיטה.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים ניתנו לו על ידי אביו לצורך תשלום שכר הלימוד.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **1,000 ש"ח** בלבד.

14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 62/22- נאדיה חבש, מ"ז 016315541

נסיבות המקרה:

ביום 26.4.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה 4,050 אירו, 1,900 דולר ארה"ב ו- 700 ש"ח (שווי של 21,142 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,900 דולר ארה"ב ו- 800 אירו (שווי של 8,967 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' נאדיה חבש (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים דרך מעבר "נהר הירדן".
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 26.4.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, אזרחית ישראלית, מוכרת בחנות בגדים, נכנסה לישראל מירדן לאחר ששבה מחופשה בקפריסין. לטענתה, מקור הכספים הוא מעבדותה וזכייה בקזינו ונועדו למחייה.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טענה כי לא היה מודעת לחובת הדיווח, ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה שאינה יודעת לקרוא ולכן לא שמה לב לשלטים במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. וקבעה כי על המפרה הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.

8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי זוהי הפרתה הראשונה, את שיתוף פעולה של המפרה עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסת המפרה לעניין מקור הכספים ויעדם.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסכום של **1,000 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 63/22- מנירה חנון, מ"ז 901487165

נסיבות המקרה:

- ביום 19.4.22 יצא המפרה לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר הגבול "ארז" כשברשותה 19,440 ש"ח, מבלי שדיווחה עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,440 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' מנירה חנון (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל דרך מעבר ארז.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 19.4.22.

4. המפרה בחרה שלא לטעון בפני הוועדה וההחלטה בעניינה התקבלה על בסיס החומר שהונח בפני הוועדה.
5. המפרה, אזרחית פלסטינית, עקרת בית הגיעה לישראל לצורך קבלת טיפול רפואי לביתה בת ה-4 בבית החולים תל השומר.
6. הוועדה ראתה בחומרה את העובדה כי המפרה פעלה כבלדרית של כספים מאנשים זרים ולמשפחות שאינה מכירה.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טענה כי לא הייתה מודעת לחובת הדיווח, ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה שלא שם לב לשלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. וקבעה כי על המפרה הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. הוועדה שקלה לקולא את היקפה הכספי של ההפרה ואת שיתוף פעולה של המפרה עם רשויות האכיפה. מאידך, הוועדה ראתה בחומרה את העובדה כי המפרה פעלה כבלדרית כספים לרצועת עזה עבור אנשים שאינה מכירה ללא דיווח עליהם.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של כל הכספים התפוסים - **7,440 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 64/22- אחמד אבו טהא, מ"ז 802911826

נסיבות המקרה:

ביום 24.4.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "ארז" כשברשותו 17,100 ש"ח, מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,100 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד אבו טהא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל דרך מעבר ארז.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 24.4.22.
4. המפר בחר שלא לטעון בפני הוועדה וההחלטה בעניינו התקבלה על בסיס החומר שהונח בפני הוועדה.
5. המפר, אזרח פלסטיני וקבלן שיפוצים, הגיע לישראל על מנת לעבוד בנתיבות ומושב שבה.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען בחקירתו כי הכספים מקורם בעבודתו ואלו מיועדים למחייה לו ולמשפחתו שבעזה.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען בחקירתו כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתו למעבר.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של הפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, נסיבותיו האישיות, שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתו לעניין מקור הכספים ויעדם.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **500 ש"ח** בלבד.

14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 65/22 - ג'רמי אלוש, מ"ז 3140901479

נסיבות המקרה:

המפר לכאורה נחקר במשטרה בשנת 2019 בחשד למעורבותו בפרשייה פלילית גלובלית שבמסגרתה נחקרו עבירות הונאה בנסיבות מחמירות, זיוף מסמכים בנסיבות מחמירות, השמטת הכנסה, חברות בארגון פשיעה והלבנת הון. החקירה התנהלה באוסטריה, צרפת וגרמניה. במהלך חיפוש שנערך ביום 25.3.2019 נתפסו כספים בשווי כולל של כ-1,700,000 ש"ח בכספת בביתו של המפר לכאורה, ובכספת בנקאית על שמו. התיק העיקרי שהתנהל נגד המפר לכאורה נסגר ללא הגשת כתב אישום, אך ההליך הפלילי נגדו בחשדות לעבירות הלבנת הון עודנו תלוי ועומד. בחקירותיו, טען המפר לכאורה כי מקור הכספים שנתפסו הוא מהכנסות שונות שהיו לו בצרפת וכי הכספים הוכנסו עבורו לישראל במזומן בהזדמנויות שונות, מאז עלה לישראל בשנת 2015 ועד למועד החקירה בשנת 2019 הכספים הועברו בעשרות הזדמנויות שונות על ידי קרוביו וחבריו של המפר לכאורה וזאת מבלי שדווחו, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. המפר לכאורה נחקר במשטרה ארבע פעמים: ביום 27.3.19, בשנית ביום 3.4.19, בשלישית ביום 4.4.19 וברביעית ביום 14.4.19. להלן יפורטו העובדות הרלבנטיות העולות מתוך חקירותיו במשטרה.

2. המפר לכאורה הוא אזרח ישראלי, אשר מתגורר כיום בישראל. המפר לכאורה עלה לארץ בשנת 2015 ובמועד העלייה לישראל הביא עמו סכום של 200,000 אירו. בחקירתו מסר כי מאז שעלה

לישראל ועד כחודשיים לפני מועד החקירה לא עבד בעבודה כלשהי בישראל, למעט עבודה חלקית של מתן שירותי מחשב ללקוחות בצרפת בשנתיים הראשונות לאחר עלייתו.

3. לגבי מקור הכנסותיו והכספים שהעבירו עבורו אחרים מצרפת לישראל במזומן התייחס המפר בחקירותיו למספר נכסים ומקורות: שתי חברות שנסגרו או נמכרו (חברה אחת שנמכרה בסך של 100,000 אירו ורישיון להפעלת חנות שנמכר בכ-50,000 אירו, חברה שבה היה שותף שעבור מכירתה קיבל 30,000 אירו במזומן וחברה של אשתו שכאשר נסגרה נותרו רווחים של 30,000 אירו); כספים שקיבל במתנה מההורים שלו ומההורים של אשתו; דמי שכירות מנכס בצרפת בסך של 2,700 אירו בחודש; שלושה רכבים ואופנוע שנמכרו בסכום של 70,000 אירו; תשלום שקיבל עבור שירותי מחשב שסיפק ללקוחות בצרפת (3,500 אירו לחודש); כספים מכספת שהייתה לו בצרפת בסך של 29,000 אירו במזומן, כספים שמקורם בחובות של אנשים מצרפת שאת שמם סירב למסור לחוקרים בסך של 50-70 אלף אירו; ומכירה של קילוגרם זהב.

4. את הכספים מצרפת העבירו עבורו חברים וקרובי משפחה (לרבות הוריו וההורים של אשתו) בכל פעם שהם הגיעו לישראל מצרפת. המפר לכאורה טען בחקירתו שמדובר היה ב 40-60 ביקורים כאשר בכל אחד מהם הועבר סך של 5,000 אירו, סך הכל 300,000 אירו (חקירה מיום 14.4.2019, שורות 318-320, וכן חקירה מיום 4.4.2019, שורה 54). המפר לכאורה סירב למסור לחוקרים או לחברי הוועדה את שמות האנשים שהעבירו עבורו כספים לישראל. בנוסף, עולה מאותה חקירה כי בשנים הרלבנטיות המפר לא הצהיר על הכנסות כלשהן לרשות המיסים בישראל.

5. ביום 6.3.22 העבירו באי כוחו של המפר לכאורה כתב טענות וביום 8.3.22 הופיעו באי כוחו של המפר לכאורה בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ושטחו את טענותיהם גם בעל פה.

6. לטענתם, אין בסיס לטענה כי המפר לכאורה הפר את חובת הדיווח שכן למעט סכום של 200,000 אירו אותו הכניס במועד העלייה לארץ (סכום שבאותו מועד היה פטור מדיווח), אין ראייה לכך שהכניס בכל אחת מכניסותיו לישראל סכום העולה על סף הדיווח. לטענתם, הסכומים שהוכנסו לארץ על ידי קרוביו וחבריו של המפר לכאורה היו כולם מתחת לסף הדיווח (אשר עמד בחלק מהתקופה הרלבנטית על סך של 100,000 ש"ח, ולאחר מכן על סך של 50,000 ש"ח), כפי שגם ניתן לראות מהסכומים שהמיר המפר לכאורה בציינג' אשר בו נהג להמיר את הכספים לשקלים (אלפי ש"ח בודדים בכל פעולת המרה). עוד טוענים באי כוח המפר לכאורה כי על מנת שהוועדה תוכל לקבוע כי התקיימה הפרה, עליה להוכיח במקרה זה שהמפר לכאורה פעל על מנת לפצל בכוונה את הכספים באופן מלאכותי על מנת לעקוף את חובת הדיווח, ובמקרה זה אין כל בסיס לטענה זו. לעניין זה טענו באי כוח המפר לכאורה כי אם הוא התכוון לפצל את הכספים, הוא היה יכול להעביר סכום גבוה יותר, קרוב יותר לסף הדיווח, ולא היה צורך בהעברות נמוכות של כ-

5,000-7,000 אירו. בנוסף, טענו כי המפר לכאורה שיתף פעולה בחקירה ופרט את מקור הכספים ואת יעדם וכי מועדי העברת הכספים לישראל נעשו בהתאם למועד קבלת התשלומים ובהתאם לזמינות האפשרות להעברתם לישראל. כך למשל, כספי השכירות מהנכס בצרפת הועברו כל שלושה חודשים באופן רציף, כספי הכנסות ממכירת החברות היו פרוסים והמתנות מהוריו ומהורי אשתו ניתנו בסכומים קטנים. בנוסף, נטען כי בניגוד למקרה של איתן חייא (ת"פ 14-04-21432 מדינת ישראל נ' חייא ואח'), שם בוצעו הפעולות הפיננסיות באמצעות אחרים, במקרה זה המפר לכאורה פעל בשקיפות תוך רישום הפעולות הפיננסיות שביצע בבנק ובציינג' על שמו. טענה נוספת שטענו באי כוח המפר לכאורה היא כי המפר לכאורה ואשתו היו יכולים להכניס במועד עלייתם לישראל סכום של 2.5 מיליון ש"ח ללא דיווח, מכאן שהסכום המדובר לא היה בידם במועד זה והתקבל, בין אם משכירות ובין אם ממקורות אחרים, לשיעורין, לאחר מועד עלייתם לישראל, ולכן גם הוכנס בשיעורין, ולא מתוך כוונה להתחמק מחובת הדיווח. לבסוף, נטען כי למפר לכאורה אין עבר פלילי, כי שיתף פעולה וכי יש להתחשב בשיקולים אלו בהחלטה לגבי גובה העיצום, בהנחה שיוחלט להטיל עיצום כלשהו.

7. במסגרת הדיון בוועדה ביקשו חברי הוועדה מבאי כוח המפר לכאורה להציג בפניהם אסמכתאות לגבי מקורות הכספים שאליהם התייחס המפר לכאורה בחקירתו בדיון. בעקבות זאת, העבירו באי כוח המפר לכאורה לוועדה את המסמכים הבאים – רישיונות של שני רכבים ואופנוע אשר היו בבעלותו, ובהתאם לטענותיו בחקירה נמכרו בצרפת (מסמכים שהיו אצל המפר לכאורה) וכן מסמכים שהוצאו מרשם החברות בצרפת המעידים על בעלותו של המפר לכאורה ושל משפחתו בחברה בשם Seditec ופרוטוקול שמאשר שצד ג' כלשהו רכש את מניות החברה והחברה עברה לניהולו בשנת 2012. באי כוח המפר לכאורה טענו כי ישנם מסמכים נוספים אשר נמצאים במחשבים אשר תפוסים במשטרה במסגרת ההליך הפלילי וכן כי ישנם מסמכים אשר קשורים לעסקים שהיו בבעלותו של אביו של המפר לכאורה, אך לא היו זמינים להם באותה עת עקב מחלתו.

בתגובה ובתיאום עם רשויות האכיפה, הוצעו למפר לכאורה מספר אפשרויות לצורך קבלת המסמכים - להעביר את מיקום המסמכים ושמן, להעביר מילות חיפוש וכן להגיע לחפש במחשבים התפוסים בנוכחות חוקר, אך הוא סירב להצעות אלו. נציין כי גם בחקירתו במשטרה התבקש המפר לכאורה להציג את הסכם השכירות של הנכס שהוא משכיר בצרפת אך גם באותה הזדמנות לא המציא את החוזה לחוקרים וטען שהוא לא מוצא אותו (חקירה מיום 14.4.2019, שורה 9).

8. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין וטענות באי הכוח במהלך דיוני הוועדה, קובעת הוועדה כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'רמי אלוש (להלן: "המפר").

9. גרסתו של המפר נשמעה בחקירותיו במשטרה וכן בטענות שהשמיעו באי כוחו בכתב ובעל פה בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה").
10. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כפי שפורט בהרחבה להלן כי מקור הכספים מהכנסות שונות: מכירת חברות ומספר כלי רכב בצרפת, דמי שכירות מנכס שהוא משכיר בצרפת, חובות שהוחזרו לו על ידי חייבים בצרפת, מתנות שקיבל מהוריו ומהורי אשתו, מכירה של זהב, כספים שהשאיר בכספת בצרפת ושכר עבור שירותי מחשוב שסיפק בצרפת. לטענתו, הכספים הועברו עבורו מצרפת על ידי קרובי משפחה וחברים, ב-40-60 ביקורים, בכל אחד מהם הועבר סך של 5,000 אירו, וסך הכל 300,000 אירו, כאשר לגבי סכום זה מיוחסת הפרת חובת הדיווח. הסכום אותו הכניס המפר במועד עלייתו לישראל, בסך של 200,000 אירו, הוא סכום אשר היה באותה עת פטור מדיווח ולכן הוועדה אינה מתייחסת אליו במסגרת החלטה זו.
11. המפר נשאל במספר הזדמנויות לגבי זהותם של הגורמים שהעבירו עבורו כספים על מנת שניתן יהיה לאשר את גרסתו, אך סירב למסור את פרטיהם, הן לחוקרי המשטרה והן לחברי הוועדה. בנוסף, הוועדה אפשרה למפר להעביר אסמכתאות אשר מעידות על כך שהכספים התקבלו לשיעורין, בסכומים קטנים, בסמוך לנסיעותיהם של חבריו וקרובי משפחתו לישראל, אך לא קיבלה כל אסמכתא שיכולה לאשר גרסה זו. כך, המפר טען שקיבל כל שלושה חודשים כספי שכירות מנכס שהושכר עבורו בצרפת, אך לא סיפק חוזה שכירות לחוקרי המשטרה שביקשו לראותו ולא לחברי הוועדה. הוועדה מתקשה לקבל את טענתו של המפר שהעותק היחידי של החוזה נמצא במחשבים התפוסים על ידי המשטרה וכי הוא אינו יכול להשיגו (למשל מהשוכר) או לאתרו בדרך אחרת.
12. בנסיבות אלו, מתקשה הוועדה לקבל את טענותיו של המפר ורואה בסכום כולו כסכום שהגיע מצרפת לישראל ופוצל באופן מלאכותי על מנת להימנע מדיווח. כמו כן, הוועדה לוקחת בחשבון את נסיבות תפיסת הכספים, כחלק מחקירה פלילית ואת היעדרן של אסמכתאות כלשהן אשר יכולות לתמוך בטענות המפר בנוגע למקורם החוקי של הכספים, כמו גם את העובדה שהמפר לא הצביע על מקור הכנסה כלשהו בישראל בתקופה הרלבנטית. בנוסף להיעדרו של הסכום השכירות, המפר לא הציג בפני הוועדה אף מסמך אשר יכול לתמוך בגרסתו לעניין מקור הכספים או קבלת הכספים לשיעורין בסמוך למועד הגעת הבלדרים לישראל, לרבות הסכמים למכירת החברות אשר מתייחסים להסדרי התשלום, חוזים בנוגע למכירת הרכבים, האופנוע או הזהב, הסכמי הלוואה אשר יצביעו על החזרי חובות, קבלות עבור שירותי מחשב שנתן או כל אסמכתא אחרת.
13. באי כוח המפר טענו כי המפר ואשתו היו יכולים להכניס את כל הכספים במועד עלייתם לארץ. הוועדה שוללת טענה זו, שכן מדובר בכספים אשר התקבלו מאוחר למועד העלייה לארץ, כפי שגם עולה מחקירותיו של המפר. עוד טענו באי כוח המפר כי אין בסיס לטענה בדבר הפיצול שכן מדובר על סכומים נמוכים משמעותית מסף הדיווח אשר עמד באותה תקופה על 100,000 ש"ח ומאוחר יותר ירד לסף של 50,000 ש"ח, אך הוועדה דוחה טענה זו שכן כפי שעולה מהחקירות,

הסכומים שהועברו היו נמוכים רק במקצת מסכום של 10,000 אירו, סף הדיווח על הוצאת הכספים מצרפת והסכום שהמפר סבר שהוא גם סף הדיווח בישראל. ממילא, כדי להוכיח את הפרת חובת הדיווח באמצעות פיצול, אין הכרח שהכספים שיועברו בכל פעם יהיו בסכום מסוים, די בכך שמדובר בסכומי כסף שעמדו לרשותו של המפר בצרפת, ושאותם סכומים הגיעו אליו לישראל, באמצעות אחרים, מבלי שדווח על הכנסתם.

14. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (להלן: "**עניין שם טוב**") קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵה (Structuring). המושג הבניה משמעו: פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.

15. הוועדה סבורה כי מעשיו של המפר עולים כדי הפרה של חובת הדיווח הקבועה בסעיף 10 לחוק. במקרה דנן המפר השתמש בבלדריים (שאת שמם סירב למסור) אשר הכניסו עבורו כספים מצרפת אל תוך גבולותיה של מדינת ישראל בעשרות הזדמנויות שונות ובאופן שיטתי, בסכומים הנמוכים מחובת ההצהרה הקבועה בחוק, במטרה לא להצהיר עליהם, ובכך למעשה מימש את חשש הרשויות מהלבנת הון באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיו אלו סיכל המפר את מטרת החוק ותרם לסיכוני הלבנת הון איתן מתמודדת המדינה.

16. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

17. נגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, פלילי ובמסגרתו ניתן להגיש כתב אישום בשל הפרה, לפי סעיף 10 לחוק ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק; והשני, מנהלי ובמסגרתו מתכנסת ועדת עיצומים מכוח סעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה, קיימת לוועדה הסמכות לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.

18. הוועדה דוחה את טענת באי כוח המפר שלפיה הכספים שהובאו ארצה הצטברו לאורך כל התקופה והתקבלו לשיעורין, ועל כן הובאו באופן עיתי, בסמוך למועד קבלתם. טענה זו נטענה בעל-פה וללא כל סימוכין או תימוכין, למרות שהוועדה ביקשה מסמכים ו/או אסמכתאות אשר יצביעו על אופן קבלת הכספים, אך כאמור אלה לא הועברו.

19. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו של המפר לחובת הדיווח, באי כוח המפר טענו בפני הוועדה כי המפר לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח. הוועדה שוללת טענה זו. בחקירתו מיום 14.4.2019 טען המפר כי "לפי חוקים בארץ שאני מכיר אפשר להיכנס עם פחות מ-10,000 אירו". על אף שסכום זה הוא פחות מרף הדיווח בישראל בתקופה הרלבנטית, אמירה זו של המפר מתיישבת עם כך שהכספים הונסו עבורו בסכומים אשר נופלים במעט מסך של 10,000 אירו, סכום שהוא רף הדיווח בצרפת והסכום שכל הנראה המפר סבר בטעות שהוא גם רף הדיווח בישראל. אביו של אשתו של המפר, אשר הכניס עבור המפר כספים לישראל מספר פעמים, לטענתו בסכומים של 5,000-7,000 אירו בכל פעם, סבר אף הוא שרף הדיווח בישראל זהה לרף הדיווח בצרפת ועומד על סך של 7,600 אירו (חקירתו מיום 1.5.2019).

20. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

21. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בעניין שם טוב:

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

22. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות בארצות הברית ובמדינות אירופה. החלת חובת

הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ארגון ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

23. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

24. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

25. לשם שלמות התמונה נוסף ונציין, כי המדיניות המשתקפת בפסיקת בתי המשפט היא מדיניות של החמרה בגובה העיצומים המוטלים על מפריס, והיא מכוונת למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע"

(וע (רמ') 1-08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.09). כן ראו: עש"א (ת"א) 28385-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה לעיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011)).

26. כמו כן, הוועדה בחנה החלטות קודמות בנסיבות דומות, כמפורט להלן:

(א) בהחלטה מיום 4.2.2021 בעניינו של אילן מרקו, הייתה הפרת דיווח בגובה של כ- 3,000,000 ש"ח, כאשר גם שם הועברו הכספים מצרפת לישראל לשיעורין באמצעות חבריו וקרוביו של המפר, וטענותיו של המפר לגבי מקור הכספים לא התקבלו בהיעדר אסמכתאות. באותו מקרה הוטל עיצום כספי בסך של 1,000,000 ש"ח.

(ב) בהחלטה מיום 26.8.2021 בעניינו של מארק דברניאק, נתפסו במסגרת חקירה פלילית כספים במט"ח בשווי של 1,277,470 ש"ח בכספת הרשומה על שמו של המפר, אשר היה עצור בחשד לעבירות פליליות במדינה אחרת. המפר, אשר לא היו לו כלל מקורות הכנסה בישראל, לא העביר לוועדה אסמכתאות באשר למקור הכספים, אשר הופקדו בכספת בסמוך למועדי כניסתו לישראל. הוועדה החליטה במקרה זה על עיצום בשווי סך כל הכספים שנתפסו.

(ג) בהחלטה מיום 25.7.2017 נדון עניינה של גב' ולנטינה אושקובה, אשר הכניסה לישראל בין חודש נובמבר 2014 לבין חודש דצמבר 2015 כספים בסכום של 200,000 דולר ארה"ב במזומן. הוועדה הטילה על המפרה עיצום כספי בסך של 200,000 ש"ח לאחר שקיבלה את גרסתה לעניין מקור ויעד הכספים ולקחה בחשבון שיקוליה את מודעותה של המפרה לחובת הדיווח ואת פעולותיה לפיצול הכספים לסכומים קטנים כדי לחמוק מדיווח.

(ד) בהחלטה מיום 13.02.2020 נדון עניינה של גב' רבקה סופר, אשר נכנסה לישראל כברשותה סכום של 179,740 אירו עליו לא הצהירה. הוועדה הטילה על המפרה עיצום כספי בסך 179,740 אירו וזאת לאור היקפה הכספי של ההפרה, מודעותה של המפרה לחובת הדיווח, פעולותיה האקטיביות בניסיון להימנע מדיווח ולאחר שלא השתכנעה בנוגע למקור החוקי של הכספים.

27. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נלקחו, אפוא, בחשבון מכלול נסיבות העניין כפי שפורטו לעיל, לרבות חשיבותו של משטר הדיווחים, גבולות הסמכות של הוועדה והמדיניות המשפטית הנוהגת.

28. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, וביניהן את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה, את קבלת גרסתו של המפר לעניין זכאותו לפטור מדיווח על 200,000 אירו שהכניס בעת כניסתו הראשונה לישראל. מנגד שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרת דיווח חמורה, בסכום גבוה, המבוססת על תכנון שמטרתו לבצע הבניה של הכסף ולהכניסו לישראל ללא דיווח, את העובדה שהמפר לא המציא אסמכתאות לעניין מקור הכספים ולעניין זהות הגורמים שהכניסו עבורו את הכספים לישראל ואת אי קבלת גרסתו

לעניין מקורם החוקי של הכספים. על יסוד איזון בין מכלול השיקולים שפורטו לעיל, החליטה הוועדה על הטלת עיצום כספי בגובה של **500,000 ש"ח** בלבד.

29. היה ולא ישולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממועד מתן דרישת התשלום, יגבה העיצום הכספי מהכספים התפוסים אצל משטרת ישראל.

30. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 66/22- אחמד אבו חמאד, מ"ז 340311120

נסיבות המקרה:

ביום 28.4.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר "נהר הירדן" כשברשותו 6,400 דנר ירדני, (שווי של כ-30,164 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,850 דנר ירדני (18,145 ₪).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד אבו חמאד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפר נשמע בחקירת ביום 9.5.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד בכימיקלים לישראל כמפעיל מתקן לחומרים מעכבי בעירה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים הם ממכירת רכב ב-3,500 דנר ויתר הכספים הם מה שנשאר לו מטילי עבר ומיועדים לנופש בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, בהפרה הראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **2,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 67/22- מסללם אבו חמאד, מ"ז 057570657

נסיבות המקרה:

- ביום 28.4.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר "נהר הירדן" כשברשותו 5,000 דיןר ירדני, (שווי של כ-23,565 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,450 דיןר ירדני (11,547 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מסללם אבו חמאד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 28.04.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד כמורה במשרד החינוך.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי את הכספים הוא קיבל מאשתו ובנותיו וכן מחתונת בנו לפני 3 חודשים. המפר טען כי ייעד את הכספים למתנות חג למשפחתו וביקור משפחתי.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אבל חשב שהחובה חלה רק בכניסה לארץ ולא מיציאתה ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, בהפרה הראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **2,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 68/22 - רביע אבו קשק, מ"ז 034568683

נסיבות המקרה:

ביום 28.4.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר "נהר הירדן" כשברשותו 7,650 דולר ארה"ב + 900 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 29,805 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-17,711 ש"ח).

ההפרה של המפר אשר נידונה בפני ועדה זו מהווה הפרה חוזרת, כמשמעה בסעיף 16(ד) בחוק, הקובע כי הפרה חוזרת הינה "הפרה שנעשתה בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע". הפרתו הקודמת של המפר לכאורה אירעה ביום 01.08.2021, עת נתפס בכניסתו לישראל דרך מעבר "נהר הירדן", כשברשותו כספים העולים על סף הדיווח הקבוע בחוק, ללא שהצהיר עליהם. הוועדה לעיצום כספי שהתכנסה לדון בעניין זה ביום 05.08.2021 השיתה על המפר, בגין אותה הפרה, עיצום כספי בסך 4,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רביע אבו קשק (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמע בחקירת ביום 28.4.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עוסק מורשה בתחום הבניין והכיר את חוק הדיווח, לנוכח העובדה כי כבר נתפס בעבר במעבר והוטל עליו עיצום כספי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי אלו הכספים שנשארו לו מטיוול קודם שהתטבל מאחר שנתפס במעבר ביום 5.8.22 על אי דווח, ושאותם שמר לצורך טיוול לירדן ודובאי עם אחיו למשך 10 ימים.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אבל חשב שאינו מחויב שוב לדווח מאחר שכבר קיבל עיצום כספי על אותם הכספים, ולכן אינו חייב בדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, ובעובדה שמדובר בבהפרה שניה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **9,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 69/22- נאצר אבו שלוף, מ"ז 932658016

נסיבות המקרה:

- ביום 28.4.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר "ארז" כשברשותו 24,050 ש"ח, מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,050 ₪.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נאצר אבו שלוף (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל
3. גרסתו של המפר נשמע בחקירת ביום 1.5.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד במסגריה ומרוויח 500 שקל ביום וגם עושה עבודות פרטיות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טוען כי הכספים ממקום העבודה שלו וגם מהעבודות הפרטיות שלו ולכן הוא גם חילק את הכספים בכמה מעטפות..
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אבל לא ידע מהו סף הדיווח. המפר הוסיף כי בפעמים קודמות הוציא כספים בסך 5,000 ש"ח בלבד.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, בהפרה הראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **2,500 ש"ח בלבד**.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 70/22- באסם גנים, מ"ז 901435511

נסיבות המקרה:

ביום 1,5.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר "ארז" כשברשותו 19,910 ש"ח, מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,910 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר באסם גנים (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירת ביום 1.5.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד כרוכל שטיחים בישובים דרוזיים ואת הטובין הוא רוכש משני ספקים עיקריים בישוב ברטעה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טוען כי הכספים מהעבודה שלו כרוכל שטיחים והכסף שייך לו ומיועד למשפחתו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אבל בדרך כלל הוא מוציא סכומים קטנים לעזה. המפר טען כי הפעם חזר הביתה למשפחתו לאחר שהייה של 40 ימים בישראל ולפיכך היה ברשותו סכום גדול יותר של כספים שהצטבר. המפר טען כי שמח לשוב למשפחתו עם הכספים ולכן שכח לדווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, בהפרה הראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **1,000 ש"ח בלבד**.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 71/22 - אלכסנדר יובבניקוב, מ"ז 663313539

נסיבות המקרה:

ביום 1.5.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו 19,900 יורו (שווי כולל של כ- 70,262 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,500 יורו (שווי כולל של כ- 19,419 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלכסנדר יובבניקוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירת ביום 1.5.22. המפר לא היה זמין במועד הוועדה וחברי הוועדה לא הצליחו ליצור עמו קשר טלפוני.
4. המפר מתגורר באסטוניה והגיע לחופשה בארץ עם אשתו ובנו שלו. המפר טען כי הגיע מאסטוניה לגרמניה, שם נפגש עם אשתו ובנו, אשר הגיעו מארה"ב, וכי יחד טסו לישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טוען כי הכספים מהעבודה שלו בתחום מוצרים לענף הבנייה וכי יועדו לחופשה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי היה מודע לחובת הדיווח בארץ אך סבר כי לכל נוסע מותר להכניס עד לסך של 10,000 דולר, ולכן חשב כי אף אחד מבני המשפחה לא עבר את הסף הנדרש בדיווח. המפר טען כי בעת הגעתו לארץ הוא שכר חברת VIP וכי הנציג שלהם לא מסר להם הנחיות בנוגע לחובת הדיווח אלא הוביל אותם למסלול הירוק ואמר להם ללכת אחריו.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור

- של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **3,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 72/22 - עזיזה ג'עפרי, מ"ז 904035805

נסיבות המקרה:

- ביום 1.5.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר "ארז" כשברשותה 28,560 ש"ח, מבלי שדיווחה עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 16,560 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' עזיזה ג'עפרי (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירת ביום 1.5.22.
4. המפרה טענה כי עבדה בשנה האחרונה בתחום החקלאות, בכפר כסייפה בערבה וביישובי לכיש, יחד עם אחותה. במהלך החקירה התברר כי המפרה החזיקה באישור עבודה מיום 7.3.2021 שהסתיים ביום 13.3.2021, וכי למעשה שהתה בישראל ללא אישור עבודה, באופן בלתי חוקי.

5. כאשר נשאלה המפרה במעבר, בידי בודקי המכס, האם ברשותה כספים, השיבה כי ברשותה 10,000 ש"ח בלבד, ורק לאחר מכן בעת הבדיקה נמצאו שאר הכספים, בסך 28,560 ש"ח. לעניין זה טענה המפרה כי לא ידעה מה הסכום המדויק שיש ברשותה.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרה טוענת כי מקור הכספים בעבודה וכי השתכרה ב-140 ש"ח ליום עבודה. המפרה טענה כי הכספים שברשותה מיועדים לקניית עגל ולניתוח ברכיים לבעלה שנמצא בעזה.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים מחמת הספק.
8. לעניין נסיבות ההפרה, הכספים שנמצאו ברשות המפרה היו מחולקים לשש מעטפות שונות, וחלק נוסף של הכספים היה בתפזורת. המפרה טענה כי המעסיק שלה היה נוהג להעביר לה את משכורתה כל חודש במעטפה, ולכן הכספים היו שמורים במעטפות אלה.
9. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה כי לא הייתה מודעת לחובת הדיווח ולא שמה לב לשלטים כי פעם היא הביאה סכומים נמוכים.
10. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
11. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, בהפרה הראשונה מצדה.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **5,000 ש"ח בלבד**.
15. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
16. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 73/22- דרור שלמה איטח, מ"ז 32264608

נסיבות המקרה:

ביום 2.5.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך "מעבר בגין" כשברשותו 10,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 34,669 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 22,668 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דרור שלמה איטח (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירת ביום 2.5.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, הינו בעל פיצוציה בתל אביב.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים בעבודתו. המפר טען כי יצא לטאבה עם חבר למטרת הימורים בקזינו, וכי לקח מהקופה בעסק שלו סכום של 4,000 דולר. המפר טען כי לווה סכום נוסף של 4,000 דולר מאדם בטאבה, וכי זכה בקזינו סכום של 2,000 דולר.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח וכי חשב שסיף הדיווח עומד על 50,000 ש"ח. המפר טען כי לא ידע כי קיים סף דיווח נמוך יותר במעברי הגבול היבשתיים, ולכן לא דווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **4,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 74/22 - סובחי ח'טיב, מ"ז 025034158

נסיבות המקרה:

- ביום 4.5.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר "נהר הירדן" כשברשותו 6,710 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 31,549 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,140 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 19,465 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סובחי ח'טיב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירת ביום 4.5.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, מורה לחינוך גופני ומורה דרך מורשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טוען כי הכספים מהעבודה שלו כמורה דרך. המפר טען כי מדובר בכספים שהעבירו לו קבוצת התיירים עבור הוצאות הטיול לירדן. המפר טען כי כל נוסע שילם 460 דנר, חלקם בהעברה בנקאית, וחלקם במזומן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח ולא שם לב לשלטים, וכי זו הפעם הראשונה שהוא מוציא תיירים לירדן.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, ובעובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **2,000 ש"ח בלבד**.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 75/22- ואדים קלט, מ"ז 752293303

נסיבות המקרה:

ביום 6.5.22 נכנס המפר לכאורה מרוסיה לישראל דרך טרקלין "פתאל" בנתב"ג כשברשותו 19,000 אירו (שווי כולל של כ- 67,075 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,000 אירו (שווי של כ- 17,651 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ואדים קלט (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 8.5.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו מנהל בחברת בנייה ברוסיה, והגיע במטוס פרטי לנופש בישראל, יחד עם אשתו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טוען כי הכספים, אותם שמר בכספת בביתו, שייכים לו ולאשתו, וכי מקורם בעבודתו. המפר טען כי ייעד את הכספים להוצאותיו במהלך החופשה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי היה מודע לחובת הדיווח ברוסיה על כספים מעל סך של 10,000 דולר לאדם, וסבר כי קיימת חובה דומה בישראל. המפר נכנס לאולם בטרקלין "פתאל" ונתבקש למלא טופס. אשתו של המפר סימנה בטופס כי אין ברשותם כספים העולים על סך של 50,000 ש"ח. המפר טען כי הטפסים היו בשפה האנגלית וכי אשתו לא הבינה וטעתה בדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, ובעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **3,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 76/22- אלכסנדר ברואב, מ"ז 721849829

נסיבות המקרה:

ביום 8.5.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה נתב"ג כשברשותו 45,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 154,624 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 30,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 104,457 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלכסנדר רואב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירת ביום 8.5.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, הגיע מאתיופיה שם הוא גר ועובד כמנהל בית החולים הרוסי של הצלב האדום מזה 14 שנה. המפר הגיע לישראל על מנת לעבור ניתוח לב, במסגרת תיירות מרפא, בבית חולים הרצליה מדיקל סנטר.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טוען כי הכספים הם מכסף פרטי שלו שהוא חסך מעבודתו וכי ייעודם הוא תשלום עבור ניתוח הלב שעליו לעבור, ותשלום עבור הוצאות מחייה בעת שהייתו בישראל.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח ולא שם לב לשלטים. והוא פעם ראשונה בישראל. כמו כן המפר טען כי נוכח מצבו הבריאותי הירוד, הוא נזקק לסיוע פיזי של מלווה, ולפיכך לא שם לב לשלטים. המפר טען כי לא ביצע העברה בנקאית של הכספים משום שהחוק באתיופיה אינו מאפשר העברת כספים במטבע חו"ל.
8. המפר טען כי הוא נזקק לניתוח לב באופן מיידי וכי ללא הכספים שהביא עמו, לא יוכל לעבור את הניתוח.

9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצדו ובנסיבות האישיות המורכבות של המקרה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה **שלא להשית על המפר עיצום כספי**.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 77/22- מקסים טדוסיאן, מ"ז 550131382

נסיבות המקרה:

ביום 15.5.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון כשברשותו כספים בסך 20,000 דולר ארה"ב (שווי של 68,722 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,400 דולר ארה"ב (שווי של 18,555 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מקסים טדוסיאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 16.5.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח רוסי, עלה לישראל יחד עם משפחתו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של מחצית הכספים הם מעבודתו ושמשך אותם מחשבון הבנק שלו והיתר שייכים לאשתו, מקורם בחסכונות ודמי לידה והם נועדו לצורך התאקלמות בישראל.
הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעולם, ובנוסף טרם עלייתו מסר כי בדק אודות חובת ההצהרה בישראל והבין כי סף הדיווח עומד על 15,000 דולר לאדם, ולכן לא דיווח כי סבר שכל אחד מהם לא מעביר כספים מעבר לסף הקבוע בחוק. בנוסף, טען כי נציג משרד הקליטה שליווה אותם בנתב"ג לא הסביר להם לגבי חובת ההצהרה. כמו כן, התיק ובו הכספים של אשתו היה אצלה, אך היא נתנה לו להחזיק אותו כי הבן שלהם בכה.
הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי הייתה במקרה זה חובה לדווח שכן מדובר על כספים של המשפחה, מעבר לסף הקבוע בחוק, שהוחזקו על ידו ולכן היו חייבים לדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כמו כן, שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות של המפר, יחד עם נסיבות המקרה הייחודיות.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה במקרה זה, בשל נסיבותיו החריגות, **שלא להטיל עיצום כספי על המפר**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 78/22 - ציון חתוכה, מ"ז 051010130

נסיבות המקרה:

ביום 15.5.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג", כשברשותו כספים בסך 25,100 דולר ארה"ב ו-2,800 ש"ח (שווי של 89,046 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 11,300 דולר ארה"ב (שווי של 38,828 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ציון חתוכה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 17.5.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר אזרח ישראלי, יהלומן במקצועו שב מרוסיה לאחר נסיעת עבודה. המפר מסר בחקירתו כי הוא נוסע לרוסיה בתדירות גבוהה של אחת לשבוע.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים עד לסך של כ-50,000 ש"ח הוא ממכירה של יהלומים ברוסיה. בנוסף, טען כי כשנלקח לבדיקה על ידי חוקרי המכס, הוא מצא סכום של 10,000 דולר בכיס הג'קט שלו, וכי מדובר בסכום שגם יצא איתו מהארץ ושכח שנמצא שם. לטענתו, הוא הוציא מיוזמתו את הכספים מכיס המעיל והראה אותם לחוקרים. המפר לא הציג אסמכתאות כלשהן למקור או יעד הכספים. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בישראל, אך שכח מקיומם של 10,000 דולר נוספים שהיו במעילו, ולכן לא דיווח. בנוסף, על אף שלא מדובר בהפרה חוזרת כהגדרתה בחוק, הוועדה לוקחת בחשבון את העובדה שהמפר הפר בעבר את חובת הדיווח והוטל עליו עיצום כספי בגין הפרה בשנת 2018. הוועדה קובעת כי מצופה מאדם שכבר הפר בעבר את חובת הדיווח, ושמכיר את החוק, להקפיד שלא להכניס או להוציא מישראל כספים מעבר לסף הקבוע מבלי לדווח עליהם, זאת בייחוד כאשר מדובר באיש עסקים היוצא מהארץ בתדירות גבוהה.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים לא התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי המפר הפר בעבר את חובת הדיווח והיה מודע להוראות החוק.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **30,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 79/22- נאצר אבו ראס, מ"ז 902809334

נסיבות המקרה:

- ביום 10.5.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך 4,300 דיןר ירדני (שווי של 20,837 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,800 דיןר ירדני (שווי של 8,722 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נאצר אבו ראס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 16.5.22.
4. המפר בחר שלא לטעון בפני הוועדה וההחלטה בעניינו התקבלה על בסיס חומרי החקירה כפי שהובאו בפני הוועדה.
5. המפר תושב עזה, הינו פנסיונר של עריית עזה בה היה מועסק בתור פקיד.
6. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר שסובל ממחלת הסרטן, טען כי מקורם של הכספים הוא מאחותו שמתגוררת בעיר "עמאן" שבירדן, וכי הם נועדו לשם רכישת תרופות

- וטיפולים רפואיים. המפר הציג בפני חוקרי המכס מסמכים רפואיים לצורך תמיכה בטענה זו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא התבקש לדווח על הכספים הנמצאים ברשותו בעת כניסתו לישראל. נוסף על כך, טען כי בעת הגעתו למעבר היה עייף ולא חש בטוב ולכן לא שם לב לשילוט במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כמו כן שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות כפי שהוצגו בפניה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 80/22- נעים בדיר, מ"ז 066365644

נסיבות המקרה:

ביום 08.5.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר נהר הירדן, כשברשותו כספים בסך 20,000 דולר ארה"ב (שווי של 68,722 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 16,500 דולר ארה"ב (שווי של 56,696 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נעים בדיר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 08.5.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר אזרח ישראלי, שעובד כעוזר מוביל בחברת סלולר, הגיע למעבר הגבול יחד עם שני אחייניו על מנת לנסוע לטיול בדובאי דרך ירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען שמקורם של הכספים הוא ממשפחתו, אחיו והוריו שאספו את הכסף בשביל הטיול וכי הם נועדו לרכישת מתנות ובגדים לחג למשפחתו. בנוסף טען כי אין לו חשבונות או עסקים בחו"ל. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את החוק ולא ראה את השלטים בשל עומס הנוסעים שהיו באולם היציאה באותה עת. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 81/22- חליל אבו טעימה, מ"ז 909077695

נסיבות המקרה:

ביום 02.5.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כספים בסך 46,000 ש"ח ועוד 100 דינר ירדני (שווי של 46,470 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 34,000 ש"ח ועוד 100 דינר ירדני (שווי של 34,470 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חליל אבו טעימה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 15.5.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית שבה השתתפה מתורגמנית לשפה הערבית.
4. המפר תושב העיר עזה, ובעלים של מספרת גברים בעזה. במקביל לעסק שבבעלותו, עובד המפר גם כספר גברים בישוב בנגב החל מינואר 2022.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר שמקור הכספים הוא משני מקורות. אחד – כספים אשר קיבל מלקוחות עבור תספורות, והשני – כספי אשר קיבל מאנשים שונים לצורך העברתם למשפחותיהם שמתגוררות ברצועת עזה. במקביל לכך שקיבל כספים במזומן בישראל, אשתו הוציאה כספים מחשבון הבנק שלהם בעזה והעבירה את הכספים ליעדם. ברשות המפר נתפסו רישומים של הכספים ויעדם. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים ורואה בחומרה את העובדה שהמפר בחר להעביר כספים עבור אנשים אחרים, מבלי שהוא יודע למעשה מה מקורם של כספים אלו ולמעשה לשמש כבלדר (בשיטת "חוואלה") לצורך הכנסת כספים מישראל ללא דיווח.
6. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, מסר המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא שם לב לשילוט במעבר הגבול. כשנשאל במעבר הגבול האם יש ברשותו כספים, ענה המפר כי יש ברשותו רק 11,000 ש"ח, רק במהלך בדיקה מקיפה שבוצעה נמצאו כל

הכספים הלא מדווחים. בדיון בפני הוועדה טען המפר כי לא אמר 11,000 ש"ח אלא אמר שיש לו הרבה כסף, יותר מ-18,000 ש"ח. כיוון שגרסת המפר סותרת את גרסת החוקרים שנכחו במעבר הגבול כפי שהיא מופיעה בתיק החקירה, הוועדה קובעת כי המפר לא הודה בהזדמנות הראשונה לגבי הסכומים שנשא עמו, וכי לא שיתף פעולה עם החוקרים לעניין זה.

7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסה או הוצאה של כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה וחומרתה, העובדה שהמפר העביר כספים עבור אחרים מבלי שהוא יודע מה מקור הכספים, היעדר שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כמו כן שקלה הוועדה נסיבות אישיות של המפר כפי שהוצגו בפניה במהלך הדיון בפני הוועדה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **15,000 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 82/22- מוחמד מודי אל עטאונה , מ"ז 057633430

נסיבות המקרה:

ביום 18.5.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 7,300 דולר ארה"ב (שווי של 25,032 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,800 דולר ארה"ב (שווי של 13,030 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד מודי אל עטאונה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 18.5.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר תושב ישראל, מרצה במחלקה למזרח תיכון באוניברסיטת בן-גוריון, שב מנסיעה עבודה בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען שמקורם של הכספים הם מקרן האוניברסיטה שיועדו לצורכי מחקר בירדן אותם בחר לקחת עמו במזומן עקב העמלות הגבוהות שבהעברת הכספים לחשבון מט"ח. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מחלקת המחקר באוניברסיטה לא יידעה אותו כי עליו לדווח על הוצאת כספים בסכום של למעלה מ-12,000 ש"ח וכי לא שם לב לשילוט במעבר הגבול.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כמו כן שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 83/22- נמיאס הד, מ"ז 200364636

נסיבות המקרה:

ביום 19.5.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג, כשברשותו 24,000 דולר ארה"ב (שווי של 83,326 ש"ח), הכספים היו מחולקים בינו לבין אשתו, ומבלי שדיווח עליהם זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,700 דולר ארה"ב (שווי של 33,262 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי נמיאס הד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 19.5.22 וכן ביום כינוס הוועדה.
4. המפר, תושב ארה"ב שהגיע לארץ לצורך ביקור והשתתפות באירוע משפחתי יחד עם רעייתו.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקור הכספים בעבודתו בארה"ב בחברת WEWORK כמנהל תפעול ואחזקה ובעבודת רעייתו, וכי הכספים היו במזומן בביתו. המפר טען כי הכסף יועד למתנות, ולהוצאות במהלך החופשה בישראל, וכי רצה להימנע מתשלומים באמצעות כרטיס אשראי.

הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי ידע על קיומה של חובת הדיווח ולכן פיצל את הכסף באופן שווה בינו לאשתו, כך שכל אחד יחזיק ברשותו סכום אשר אינו עובר את סף הדיווח, ובכך יתחמק בחובת הדיווח. המפר טען כי בדק באתר הממשלתי בנוגע להוראות החוק אך כנראה שלא הבין את פירוט ההוראות.

7. המפר טען, כי מאחר ואף אחד מבני הזוג לא נשא עמו סכום העולה על סף הדיווח, הרי שלשיטתו הוא לא היה מחויב בדיווח ולא בוצעה הפרה.

הוועדה לא קיבלה את טענתו זו של המפר. הוועדה סבורה כי פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.

אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.

8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרשים שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח, העומד על 50,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל; והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה אכן התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח ולפיכך אין משמעות לטענותיו של המפר בנוגע להיעדר כוונה בפיצול הכספים. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש" גרידא, אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא את הארץ כשברשותו סכום כסף המחייב דיווח. מהמקובץ עולה כי לא צריכה להתקיים כלל מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום הכסף החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלה הם הוראות החוק.

10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.

13. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **3,000 ש"ח** בלבד.

14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 84/22- זאור אלייב, מ"ז 317486389

נסיבות המקרה:

ביום 22.5.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג, כשברשותו 27,050 דולר ארה"ב ו-100 אירו (שווי של 93,113 ש"ח), הכספים היו מחולקים בינו לבין אשתו, ומבלי שדיווח עליהם זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,500 דולר ארה"ב (שווי של 42,863 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי זאור אלייב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 22.5.22 וכן ביום כינוס הוועדה.
4. המפר, אזרח ישראל ששב מביקור משפחתי באזרבייג'ן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור חלק מהכספים הוא מירושה שהותיר אביו, וחלק נוסף קיבל מבני משפחתו, כאשר היעד לטובת רכישת בית בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע על קיומה של חובת הדיווח, וכי לא ראה את שלטי ההסבר הפרושים במקום. הוועדה לא קיבלה את טענתו זו של המפר.

7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרשים שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח, העומד על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל; והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה אכן התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח ולפיכך אין משמעות לטענותיו של המפר בנוגע להיעדר כוונה בפיצול הכספים. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש" גרידא, אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא את הארץ כשברשותו סכום כסף המחייב דיווח. מהמקובץ עולה כי לא צריכה להתקיים כלל מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום הכסף החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלה הם הוראות החוק.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.
12. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **3,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 85/22- אנדריי שרמן, מ"ז 756613502

נסיבות המקרה:

ביום 22.5.22 נכנס המפר לכאורה לישראל מרוסיה דרך נתב"ג, כשברשותו 28,000 דולר ארה"ב ו-7,000 אירו (שווי של 120,998 ש"ח) שהיו מחולקים בינו לבין אשתו ובתו, מבלי שדווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 13,500 דולר ארה"ב ו-6,900 אירו (שווי של 70,919 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי אנדריי שרמן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 24.5.22 וכן ביום כינוס הוועדה.
4. המפר, אזרח רוסיה, נכנס לישראל יחד עם משפחתו לצורך עלייה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים נמשכו מחשבון הבנק שלו ושל אשתו כאשר מקורם ממשכורתיהם. המפר הציג אסמכתא על משיכתם של חלק מהכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי ידע על קיומה של חובת הדיווח, ולכן פיצל את הכסף באופן שווה בין שלושת בני משפחה כך שכל אחד יחזיק ברשותו סכום אשר אינו עובר את סף הדיווח, ובכך לא יעבור את סף הדיווח הקבוע בחוק.
7. המפר טען, כי מאחר ואף אחד מבני המשפחה לא נשא עמם סכום העולה על סף הדיווח, הרי שלשיטתו הוא לא היה מחוייב בדיווח ולא בוצעה הפרה.
8. הוועדה לא קיבלה את טענתו זו של המפר. הוועדה סבורה כי פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
9. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵיָה (Structuring).

המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.

10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרשים שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח, העומד על 50,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל; והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה אכן התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

11. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח ולפיכך אין משמעות לטענותיו של המפר בנוגע להיעדר כוונה בפיצול הכספים. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש" גרידא, אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא את הארץ כשברשותו סכום כסף המחייב דיווח. מהמקובץ עולה כי לא צריכה להתקיים כלל מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום הכסף החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלה הם הוראות החוק.

12. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

13. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

14. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.

15. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.

16. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.
17. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
18. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 86/22- דנדן אסטפאן, מ"ז 040101297

נסיבות המקרה:

ביום 18.4.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר "בגין", כשברשותו כספים בסך 25,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-81,028 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 21,250 דולר ארה"ב (שווי של כ-68,874 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דנדן אסטפאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 18.4.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי בעל עסק לשיפוצים כ-3 שנים בעכו, יצא עם אישתו וילדיו לחופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר הסביר שאת הכספים הוא קיבל מחבר ילדות שלו אשר ביקש להעבירם לעסקו (סוכנות נסיעות בשארם). הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי סבר בטעות שסך הדיווח הוא 50,000 ש"ח ולא ידע שיש סף נמוך יותר במעברי גבול יבשתיים.. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעת למעבר גבול אודות חובת הדיווח.
7. המפר הציג נסיבות אישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו וקבלת גרסתו לעניין הטעות בתום לב לעניין סף הדיווח. כמו כן שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 87/22 - מיכאל דנן, מ"ז 302881826

נסיבות המקרה:

ביום 26.5.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "בגין", כשברשותו כספים בסך 9,300 דולר ארה"ב ועוד 4,950 (שווי של כ-36,345 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,200 דולר ארה"ב (שווי של כ-24,306 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מיכאל דנן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 26.5.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר תושב ישראל, עובד כמודד קרקעות באזור אשקלון.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען שנסע למצרים לבלות. לדבריו, מקורם של הכספים הוא מזכיה בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח על כספים בעת כניסה ויציאה מישראל, וכן לא ראה את השילוט המורה על חובת הדיווח ולא עצר לקרוא. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעת למעבר גבול אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כמו כן שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 88/22 - צחי איציק אביטן, מ"ז 308116938

נסיבות המקרה:

ביום 26.5.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "בגין", כשברשותו כספים בסך 8,700 דולר ארה"ב ועוד 2,900 (שווי של כ-32,269 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-20,255 "ח").

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר צחי איציק אביטן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 26.5.22, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר תושב ישראל, בעל חברה- אביטן. נ. מדידות והנדסה בע"מ באר שבע, כשנה וחצי.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען שמקורם של הכספים הוא מזכיה בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח על כספים בעת כניסה ויציאה מישראל, וכן ראה את השילוט המורה על חובת הדיווח אך לא הספיק לעצור לקרוא אותם. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה והקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעת למעבר גבול אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו. כמו כן שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 89/22- חג'אזי מוחמד, מ"ז 300828902

נסיבות המקרה:

ביום 3.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 15,624 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,372 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חג'אזי מוחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 3.6.22.
4. המפר עצמאי בעל 3 עסקים של מאפיה, עסק לגידול בעלי חיים, ושיווק בשר.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים הם מהעבודה שלו בכסף מזומן שקיבל מהלקוחות שלו ויש לו חשבונות על כך והם נועדו לחופשה במצרים.
6. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את החוק לאיסור הלבנת הון וכן כי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה. וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו.

על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

9. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 90/22 - חג'אזי יוסף, מ"ז 300652146

נסיבות המקרה:

ביום 3.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 25,288 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 13,150 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חג'אזי יוסף (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 3.6.22.
4. המפר גם עצמאי וגם שכיר, עובד כרופא בית חולים כרמל ויש לו מרפאה פרטית.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי משך את הכספים מחשבוננו הפרטי במכשיר בנקט במטבע זר והם נועדו לבילוי במצרים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את החוק לאיסור הלבנת הון וכן כי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 91/22- דיאב אדם, מ"ז 301388856

נסיבות המקרה:

- ביום 3.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 21,579 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,441 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דיאב אדם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 3.6.22.
4. המפר מנהל מחלקה בבנק מרכזית ועובד כ- 10 שנים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי את הכספים משך מחשבונו הפרטי במכשיר בנקט במטבע זר והם נועדו לנפוש במצרים עם חברים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את החוק לאיסור הלבנת הון וכן כי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח.

הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.

7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 92/22- שחתות מג'די, מ"ז 305336869

נסיבות המקרה:

ביום 3.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 16,185 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,046 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שחתות מג'די (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 3.6.22.

4. המפר עובד אצל אביו במפעל בטון כ-5 שנים.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם בעבודתו. לדבריו, המיר שקלים לדולרים לקראת נסיעתו לנופש במצרים וכן משך כסף מכרטיס הוויזה שלו.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את החוק לאיסור הלבנת הון וכן כי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 93/22- דוד עזרא, מ"ז 009082322

נסיבות המקרה:

ביום 5.6.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך נמל התעופה "בן-גוריון" כשברשותו כספים בסך 475,695 אירו (שווה ערך ל- 1,722,451 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות החוק נתפסו כלל הכספים.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר לכאורה בגין אי דיוח על הוצאת כספים מישראל. המפר לכאורה יצא מישראל ביום 5.6.22, כאשר במזוודה אותה הפקיד לצורך העלאתה לבטן המטוס נמצאו בבידוק מספר ערימות של שטרות בשווי כולל של 475,695 אירו (חלקם שטרות בשווי של 500 אירו).
2. המפר לכאורה נחקר ביום 5.6.22 וביום 6.6.22 וכן השמיע את גרסתו בדיון בפני הוועדה באמצעות באי כוחו ביום 14.6.22. המפר לכאורה לא נכח בדיון. המפר לכאורה הוא יושב הראש של חברת נטו בע"מ, שהיא חברה ציבורית, וביום שבו נתפסו הכספים התכוון לטוס לבד לנסיעה פרטית לקורפו, יוון.
3. לעניין מקור הכספים מסר המפר לכאורה בחקירתו ביום 5.6.22 כי מדובר בכספים שנמשכו מחשבונות בנק פרטיים שלו, וכי מקורם, בין היתר, בכספים שחולקו כדיבידנד מהחברה בסכומים גבוהים. עוד מסר כי המט"ח נקנה מחלפנים וכי הוא לא הלך בעצמו אלא "שלח אנשים" במשך כשנתיים. לעניין יעד הכספים, מסר המפר לכאורה כי רכש לפני כשנתיים בית באי קורפו בסכום של כ-2.8 מיליון אירו וכי הכספים נועדו לצורך סיום החשבון עם קבלנים ונותני שירותים שעסקו בשיפוץ הבית. לצורך רכישת הבית העביר המפר לכאורה את הכסף בהעברות בנקאיות. המפר לכאורה הציג בפני החוקרים אישורים לגבי ההעברות הבנקאיות שביצע עבור הרכישה וחלק מעלות השיפוץ. כשנשאל מדוע לא העביר גם את יתרת התשלום בהעברה בנקאית לאותם אנשי מקצוע, השיב כי קיווה לקבל הנחה בגין התשלום במזומן, שכן לדבריו, מדובר ב"אינסטלטורים וחשמלאים כמו בארץ".
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח אמר המפר לכאורה באותה חקירה כי לא דיווח בטעות וכי ראה את השלטים אבל לא היה מודע להליך. כמו כן מסר המפר לכאורה כי בשנתיים האחרונות טס ליוון בין 7 ל-10 פעמים.
5. בחקירתו מיום 6.6.22 הוסיף המפר לכאורה ומסר כי לא ידע איך מדווחים ביציאה מנתב"ג ואם היה יודע היה מדווח. לעניין הסיבה שבשלה לקח מזומן ולא ביצע העברה בנקאית הוסיף המפר לכאורה ומסר כי רצה "ללחוץ עד כמה שאפשר לקבל הנחות". לעניין מקור הכספים, טען כי מי שביצע עבורו את המרות הכספים הוא אדם בשם ירון שבו שעבד עבורו במשך 15 שנים ונפטר לאחרונה. כמו כן מסר שאין לו קבלות על המרת הכספים והוא לא יודע את השמות של המקומות שבהם המיר שבו את הכספים עבורו. לטענתו, ההמרות בוצעו בסכומים שונים בין 20-30 אלף בכל פעם במשך תקופה של לפחות תשע שנים.
6. בדיון בפני הוועדה חזרו באי כוחו של המפר לכאורה על גרסתו כפי שנמסרה לחוקרים. באי כוחו של המפר לכאורה הדגישו כי המפר לכאורה הוא אדם נורמטיבי המשמש במשך

שנים רבות כיו"ר ובעל המניות העיקרי של חברה ציבורית גדולה המקפידה לדווח כנדרש, וכי מדובר במקרה זה בטעות שנעשתה בתום לב. כמו כן, הדגישו כי המפר לכאורה הוא אדם אמיד ופירטו בפני הוועדה את הכנסותיו בשנים האחרונות, עליהן דיווח לרשויות המס, וזאת כדי להדגיש שלא מדובר עבורו בסכום גבוה וכי סביר שמשך מחשבונות הבנק שלו כספים במזומן בסכום שנתפס ואף מעבר לכך. כמו כן הדגישו כי שיתף פעולה עם החוקרים ומסר להם את מספרי חשבונות הבנק שלו על מנת שיוכלו לבדוק ולראות שאכן נמשכו מחשבונות אלו כספים בסכומים גבוהים. באי כוחו של המפר לכאורה חזרו על גרסתו שלפיה מי שביצע עבורו את המרות הכספים הוא אדם בשם ירון שבו, שנפטר, אך מספר הטלפון הנייד שלו נמסר לחוקרים.

7. לעניין יעד הכספים, חזרו באי כוחו של המפר לכאורה על גרסתו שלפיה מטרת הכספים היא לשלם את התשלום האחרון לקבלנים ונותני השירותים ששיפצו את הנכס שקנה ביוון. לבקשת הוועדה, באי כוחו של המפר לכאורה המציאו לוועדה לאחר הדיון חוזים לעניין רכישת הנכס והשיפוץ, ביוונית, וכן אישור של עורך הדין המטפל בענייניו של המפר לכאורה ביוון לעניין גרסתו בכל הנוגע לרכישת הנכס והשיפוץ. לשאלת חברי הוועדה מדוע לא משך המפר לכאורה את הכספים מחשבון הבנק שיש ברשותו ביוון, ענו שהסיבה היא שלא ניתן למשוך סכום כזה במזומן ביוון בבת אחת, והנסיעה המתוכננת הייתה קצרה. לעניין המודעות לחובת הדיווח, באי כוחו של המפר לכאורה אישרו שידע על חובת הדיווח אך לא ידע כיצד יש לדווח ביציאה מנתב"ג דרך טרמינל 1 וכי גם בדיעבד לא ברור כיצד מתבצע הדיווח בפועל ביציאה מהארץ. באי כוחו של המפר לכאורה לא ידעו להסביר מדוע שלח את הכספים במזוודה ולא לקח איתם עמו בתיק שעולה למטוס, אך הדגישו כי הדבר לא נעשה בכוונה להסתיר את הכספים או להימנע מדיווח עליהם. באי כוחו של המפר לכאורה ציינו כי מדובר בהפרה ראשונה וכי המפר לכאורה שיתף פעולה עם החוקרים וכן הפנו את הוועדה למספר החלטות קודמות שלה שבהם ניתנו עיצומים בסכומים שונים, בגובה של 0%-14% משווי הכספים שהועברו.

14. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דוד עזרא (להלן: "המפר").

15. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

16. גרסתו של המפר נשמעה בחקירותיו מיום 5.6.22 ומיום 6.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות באי כוחו.

17. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים שלו שנמשכו מחשבונות הבנק שלו, שאת פרטיהם מסר לחוקרים, במשך מספר שנים. בחקירה הראשונה טען שמשך אותם במשך שנתיים ושחלקם היו ברשותו כבר לפני כן וכי הם הומרו למט"ח אצל חלפנים באמצעות אנשים שונים, ובחקירה השנייה מסר שהכספים נמשכו במשך תשע שנים, והומרו ליורו, עבורו רק על ידי אדם אחד בשם ירון שבו, שעבד כנהג שלו במשך שנים

רבות ונפטר לאחרונה. המפר לא ידע למסור לחוקרים היכן בדיוק הומרו הכספים ואין לו קבלות להציג לביסוס טענתו. הוועדה קיבלה את הטענה שהמפר אדם אמיד וכי ייתכן ומשך מחשבונו במשך השנים סכומים במזומן אשר מגיעים עד כדי הסכום שנתפס במזוודה, אך הלכה למעשה אין כל דרך להוכיח שהכספים שנתפסו הם אותם כספים שנמשכו מחשבונותיו.

18. לעניין יעד הכספים, הוועדה קיבלה את הסברי המפר, שהכספים נועדו לצורך תשלום לקבלנים ונותני שירות שונים בקשר לשיפוץ שביצע בנכס שרכש בקורפו, וזאת על סמך האסמכתאות שהציג בפניה. יחד עם זאת, הוועדה רואה בחומרה את העובדה שמדברי המפר עולה שהמטרה שלשמה רצה לשלם במזומן היא למעשה לקבל הנחה מנותני השירות בקורפו, וניתן להניח ברמת וודאות גבוהה, שהסיבה למתן ההנחה בגין תשלום במזומן, היא הכוונה של נותני השירות להשמטת הכנסה זו והימנעות מתשלום מס בגינה. מיותר לציין שהעלמות מס בסכומים אלה הן עבירות חמורות, הן ביוון והן בישראל.

19. לעניין נסיבות ההפרה, הוועדה רואה בחומרה הן את העובדה שהמפר לא דיווח למרות שהכיר את חובת הדיווח, והן את העובדה שהמפר בחר לשלוח את הכספים במזוודה שעולה לבטן המטוס, פעילות אשר מעוררת חשש שנעשתה במטרה להסתיר את הכספים ולהימנע מדיווח עליהם במעבר הגבול. המפר הנו איש עסקים אשר נוסע בתדירות גבוהה מאד לחו"ל (בחקירתו ציין כי בשנתיים האחרונות נסע 7-10 פעמים לקורפו בלבד). המפר אישר שידע על חובת הדיווח אך לא ידע בדיוק היכן לדווח. בנסיבות אלו הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות הליך הדיווח בין אם בטרם ההגעה לנתב"ג ובין אם בשדה התעופה, זאת בייחוד נוכח העובדה שמדובר בסכום כסף גבוה מאד ונוכח היכרותו עם חובת הדיווח. בנוסף, העובדה שבחר לשלוח סכום כזה במזוודה במקום לשאת אותו בתיק שעמו הוא עולה למטוס, היא תמוהה מאד בלשון המעטה. ידוע כי מזוודות לעתים לא מגיעות ליעד, מגיעות באיחור, נאבדות או נפרצות. בנסיבות אלו, לא ברור מה הייתה המטרה של שליחת הכספים לבטן המטוס ואין להתנהלות זו הסבר סביר שיכול להניח את הדעת.

20. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.

21. נגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, פלילי ובמסגרתו ניתן להגיש כתב אישום בשל הפרה, לפי סעיף 10 לחוק ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק; והשני, מנהלי ובמסגרתו מתכנסת ועדת עיצומים מכוח סעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה, קיימת לוועדה הסמכות לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.

22. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות כספים מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מהמאבק בתופעת הלבנת ההון בישראל.

23. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397:

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

24. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במרבית מדינות העולם, לרבות בארצות הברית ובמדינות אירופה, כולל ביוון. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מהכללים שנקבעו על ידי ארגון ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-

border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

25. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

26. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו**, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).

27. לשם שלמות התמונה נוסיף ונציין, כי המדיניות המשתקפת בפסיקת בתי המשפט היא מדיניות של החמרה בגובה העיצומים המוטלים על מפריים, והיא מכוונת למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1-08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.09). כן ראו: עש"א (ת"א) 28385-02-11 בלעווני נ' מדינת ישראל, הוועדה לעיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011)).

28. הוועדה בחנה את ההחלטות הקודמות שהציגו באי כוח המפר בפניה, אך התרשמה כי באותם מקרים הציגו המפרים אסמכתאות מפורטות לעניין מקור הכספים או שהיו נסיבות אישיות חריגות שהצדיקו הטלת עיצום נמוך באופן יחסי.

29. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נלקחו, אפוא, בחשבון מכלול נסיבות העניין כפי שפורטו לעיל, לרבות חשיבותו של משטר הדיווחים, גבולות הסמכות של הוועדה והמדיניות המשפטית הנוהגת.

30. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, העובדה שהמפר לא הציג אסמכתאות לעניין מקור הכסף, ומאידך העובדה שהוועדה קיבלה את גרסתו לעניין יעד הכספים, אם כי, כאמור לעיל, הוועדה רואה בחומרה את כוונתו של המפר לשלם במזומן כדי לקבל הנחה, כאשר על פניו נראה כי מדובר בתשלום שלא יוצהר, כולו או חלקו, לרשויות המס ביוון. הוועדה לקחה בחשבון גם את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה. הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר הוא איש עסקים, המרבה לטוס לחו"ל, אשר ידע על חובת הדיווח ועם זאת בחר שלא לברר כיצד לדווח על הכספים. בנוסף, הוועדה לקחה בחשבון את העובדה שהמפר בחר לשלוח כספים בסכום כל כך גבוה במזוודה ולא לשאת אותם עמו, מעשה שעל פניו מעורר חשש להסתרה, שכן לא ניתן לגביו הסבר סביר המניח את הדעת.

31. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **850,000 ש"ח** בלבד.

32. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 94/22 - מוחמד מורה, מ"ז 020747374

נסיבות המקרה:

ביום 6.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 2,100 ש"ח ו- 5,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 18,959 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 6,744 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד מורה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל.

3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 6.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו פנסיונר וגר בנצרת ויצא לבלות ולשחק בקזינו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים הם מביטוח לאומי, השלמות הכנסה ושכר זקנה .
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את החוק לאיסור הלבנת הון וכן כי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח . הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה **ראשונה** מצדו. כמו כן שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 95/22- אלכסנדר פוליאקוב, מ"ז 307157271

נסיבות המקרה:

ביום 5.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך 24,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 92,724 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 42,147 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלכסנדר פוליאקוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 5.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי העוסק כמהנדס אלקטרוניקה בחברת היי טק.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי חלק מהכספים מקורם בשכר עבודתו וסך של 15,000 דולר מקורם בהלוואה שלוה מחבריו הסיניים בהונג קונג לשם נסע מטעם עבודתו. לדבריו את הכספים לקח על מנת להרוויח מהפרשי השער של הדולר העולה. המפר לא הציג כל אסמכתא שהיא, ולו לכאורית, כגיבוי לטענתו כי הכספים נמשכו מחשבונו לפני הנסיעה. בנוסף הגרסה לפיה קיבל 15,000 דולר באופן ספונטני כהלוואה מחבריו הסיניים שלא ראה שנתיים, כאשר הוא מתחייב להחזירה מתישהו בעתיד, בהעדר אסמכתא כלשהי, העלתה ספקות בעיני הוועדה באשר לאמינותה של גרסה זו. לאור האמור לעיל הוועדה דוחה את גרסת המפר לעניין מקורם של הכספים או יעדם.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, מהחקירה עולה כי המפר הכיר את חובת הדיווח ובכל זאת עבר במסלול הירוק. לדבריו, נכנס למסלול הירוק כדי לדווח על הכספים. מדוח ביצוע פעולה של המכס, עולה כי המפר סיפר על הכספים לאחר שהתבקש לשים את כבודתו על מכונת השיקוף על ידי איש המכס. במצב דברים זה, הוועדה לא קיבלה את הסבר המפר שכן התרשמה כי התנהלותו נגועה בחוסר תום לב.
7. המפר העלה בפני הוועדה את נסיבותיו האישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

10. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה כפי שפורטו לעיל. מחד שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את אי קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ואת העובדה כי המפר היה מודע לחובת הדיווח. מאידך שקלה הוועדה לקולא את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס. כמו כן, מצאה הוועדה לנכון להתחשב בנסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **20,000 ש"ח** בלבד.

14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 96/22- נטליה נידנובה, מ"ז 758094510

נסיבות המקרה:

ביום 6.6.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נתב"ג, כשברשותה 20,000 דולר ארה"ב ו- 5,000 יורו (שווי של 85,178 ש"ח) זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 30,095 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' נטליה נידנובה (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 6.6.22.
4. המפרה, נכנסה לישראל יחד עם בעלה ואמה לבקר במקומות קדושים בעקבות קשיים אישיים שחוו לאחרונה. המפרה עובדת כרופאה ברוסיה ובעלה מנהל חברת בניה גדולה ברוסיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי מקור הכספים, הוא מעבודתה ומעבודתו של בעלה ומחסכונותיהם.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי אי הדיווח נעשה בתום לב. לדבריה, הא הייתה בטוחה שהכספים שבידה אינם חייבים בדיווח שכן, ברוסיה ניתן להוציא כספים ללא הצהרה עד \$10,000 לכל אדם. היות והיא נכנסה עם בעלה ואמה סברה שהכספים שבידיה אינם עולים מעל הסף של הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענתה זו של המפרה. במקרה זה, מדובר בסכום אחד שחולק בין בני המשפחה.
8. הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
9. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הבְּנִיָּה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא

אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.

10. בת.פ. 1969/04 (שלום רמלה) **מדינת ישראל (מכס נתב"ג) נ' קלמרו דורון** (לא פורסם), הוגש כתב אישום נגד דורון קלמרו, אשר עבד כדייל אוויר בחברת אל על. על פי כתב האישום, הנאשם נסע במסגרת תפקידו לחו"ל ביום 5.5.04 וחזר לישראל ביום 12.5.04. ברשות הנאשם היו \$22,440 במזומן, יהלומים מלוטשים בתוך מספר אריזות מיוחדות, מצלמה דיגיטאלית ומחשב נייד. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, גם בעבירה לפי סעיף 10 לחוק. ביהמ"ש קבע, כי הנאשם בחר לחלק את הכסף באופן שבכליו נותר סכום המותר על פי החוק. ביהמ"ש מוסיף, כי "צירוף של יהלומים וכסף מזומן שלא הוצהר עליהם יש להם השלכות רבות והם חלק ממערך המלחמה שהחוק לאיסור הלבנת הון נועד לעזור בה". מקביעת ביהמ"ש עולה בבירור, כי אדם המפצל סכומים על מנת להימנע מחובת הדיווח מפר את חובת הדיווח ואף עובר עבירה לפי סעיף 10 לחוק.

11. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרשים שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

12. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח ולפיכך אין משמעות לטענותיו של המפר בנוגע להיעדר כוונה בפיצול הכספים. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש" גרידא, אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא את הארץ כשברשותו סכום כסף המחייב דיווח. מהמקובץ עולה כי לא צריכה להתקיים כלל מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום הכסף החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלה הם הוראות החוק.

13. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

14. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

15. המפרה ביקשה את התחשבות הוועדה לאור הנסיבות המיוחדות ברוסיה. כרטיסי האשראי שלהם, אינם שמישים, אין באפשרותם להשתמש במערכת הבנקאית והכספים במזומן, אלו הם הכספים היחידים שהרשויות אפשרו להם להוציא מרוסיה.

16. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתה הראשונה של המפרה, את שיתוף פעולה של המפרה עם רשויות האכיפה, קבלת גרסתה של המפרה לעניין מקור הכספים ויעדם וקבלת גרסתה לעניין הטעות בתום לב על אף מודעותה לחובת הדיווח. מעבר לכך, החליטה הוועדה במקרה הנוכחי מטעמים הומניטריים להתחשב במפרה.

17. על בסיס שיקולים אלה הוחלט **שלא להשית על המפרה עיצום כספי.**

18. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 97/22- מועדי נביאה, מ"ז 057019093

נסיבות המקרה:

ביום 6.6.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר נהר הירדן, כשברשותה 6,850 ארה"ב + 28,900 ש"ח (שווי של 51,997 ש"ח), זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 39,997 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר גב' נביאה מועדי (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 6.6.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, אזרחית ישראלית ששבה מביקור מירדן עם בעלה וחברה שלה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי מקור הכספים מפיצויים שקיבלה, מהחסכונות בבית ומהעבודה של בעלה שמחזיק שלושה סניפים של מרפאות אלטרנטיביות. את הכספים לקחה איתה לירדן כי לא רצתה להשאירם בבית. מטרת הנסיעה הייתה לנפוש עם בעלה וזוג חברים בירדן.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא ידעה על קיומה של חובת הדיווח, וכי לא ראתה את שלטי ההסבר הפרוסיים במקום. הוועדה לא קיבלה את טענתה זו של המפרה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרשים שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח, העומד על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא או הנכנס לישראל דרך מעבר גבול יבשתי; והשני, אי דיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה אכן התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח ולפיכך אין משמעות לטענותיו של המפר בנוגע להיעדר כוונה בפיצול הכספים. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש" גרידא, אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא את הארץ כשברשותו סכום כסף המחייב דיווח. מהמקובץ עולה כי לא צריכה להתקיים כלל מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום הכסף החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלה הם הוראות החוק.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתה הראשונה של המפרה, את שיתוף פעולה של המפרה עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתה של המפרה לעניין מקור הכספים ויעדם.
12. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **6,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט שלום.

מקרה הפרה 98/22- ח'יר עאמד, מ"ז 035451236

נסיבות המקרה:

ביום 22.5.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר נהר הירדן, כשברשותו 11,000 דולר ארה"ב + 3,350 דולר ירדני + 200 ש"ח (שווי של 65,000 ש"ח), הכספים היו מחולקים בינו לבין אשתו, ומבלי שדיווח עליהם זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 53,558 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמאד ח'ר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 8.6.22 וכן ביום כינוס הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראל, פנסינור, ששב מהנופש בירדן עם אשתו וילדיו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים מהחיסכון שהצטבר בביתו במשך 3 שנים כאשר חלק מהכספים ממכירת קרקעות.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב. לדבריו, ידע שקיימת חובת דיווח, אך סבר שסך הדיווח במעברי גבול בישראל עומד על 50,000 ש"ח בדומה לסף הנהוג במעבר גבול אוירי בן-גוריון. עוד טען כי טעה לחשוב שניתן להעביר כספים ללא הצהרה עד לסף של 50,000 ש"ח לכל אדם וזאת הסיבה שפיצל את הסכום בינו לאשתו.
7. הוועדה לא קיבלה את טענתו זו של המפר. במקרה זה, מדובר בסכום אחד שחולק בין בני המשפחה.
8. הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.

9. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הבְּנִיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
10. בת.פ. 1969/04 (שלום רמלה) **מדינת ישראל (מכס נתב"ג) נ' קלמרו דורון** (לא פורסם), הוגש כתב אישום נגד דורון קלמרו, אשר עבד כדייל אוויר בחברת אל על. על פי כתב האישום, הנאשם נסע במסגרת תפקידו לחו"ל ביום 5.5.04 וחזר לישראל ביום 12.5.04. ברשות הנאשם היו \$22,440 במזומן, יהלומים מלוטשים בתוך מספר אריזות מיוחדות, מצלמה דיגיטאלית ומחשב נייד. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, גם בעבירה לפי סעיף 10 לחוק. ביהמ"ש קבע, כי הנאשם בחר לחלק את הכסף באופן שבכליו נותר סכום המותר על פי החוק. ביהמ"ש מוסיף, כי "צירוף של יהלומים וכסף מזומן שלא הוצהר עליהם יש להם השלכות רבות והם חלק ממערך המלחמה שהחוק לאיסור הלבנת הון נועד לעזור בה". מקביעת ביהמ"ש עולה בבירור, כי אדם המפצל סכומים על מנת להימנע מחובת הדיווח מפר את חובת הדיווח ואף עובר עבירה לפי סעיף 10 לחוק.
11. יתרה מכך, דו"ח סיכום האירוע של המכס מעלה כי המפר לא הוציא את כל הכספים שהיו ברשותו בתחילת הבדיקה. המפר, הגיע למעבר נהר הירדן, נקרא לבדיקה על ידי בודקי המכס במקום ונשאל על הימצאות טובין ו/או כספים שחייבים בדיווח. לעניין הכספים, השיב המפר שאין לו מעבר למה שנמצא בכבודה. לאחר שהובא למכונת שיקוף, הוציא מאזור המותן פאוץ' בטן עם כספים נוספים. לאחר שנשאל שוב, סיפר שגם בתיק יד של אישתו יש כספים נוספים. המפר טען כי נכנס ללחץ ושכח מקיומם של כספים נוספים מעבר לאלו שנמצאו בכבודתו. אופן התנהלות זה של המפר מעורר ספקות כבדים באשר לתום ליבו ומצביעה על חוסר רצון שלו לשתף פעולה וניסיונו להסתיר ולהסוות. יחד עם זאת, לאור גילו המבוגר של המפר החליטה הוועדה שלא להחמיר עם המפר בעניין זה.
12. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרשים שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
13. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח ולפיכך אין משמעות לטענותיו של המפר בנוגע להיעדר כוונה בפיצול הכספים. אין נפקא

מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש" גרידא, אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא את הארץ כשברשותו סכום כסף המחייב דיווח. מהמקובץ עולה כי לא צריכה להתקיים כלל מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום הכסף החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלה הם הוראות החוק.

14. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

15. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

16. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה את מכלול נסיבות העניין. הוועדה שקלה לקולא את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם וקבלת גרסתו לעניין הטעות בתום לב על אף מודעותו לחובת הדיווח. מאידך שקלה הוועדה לחומרא את היקפה הכספי של ההפרה ואת העובדה שלא שיתוף פעולה באופן מלא עם המכס.

17. על בסיס שיקולים אלה החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח** בלבד.

18. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

19. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 99/22- אגבאריה נעמאן, מ"ז 23419351

נסיבות המקרה:

ביום 12.6.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך 10,000 דינר ירדני (שווי של 47,260 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,450 דינר ירדני (שווי של 35,209 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אגבריה נעמאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 12.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, תושב מעלה עירון שעובד כמהנדס והבעלים של חברת בניה. מטרת יציאתו מהארץ הייתה לשם ביקור בנותיו שלומדות רפואה בירדן והסדרת תשלומי המחיייה שלהן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מחשבון הבנק שלו וכי המירם לדינר ירדני. לטענתו התכוון להשתמש בכסף לצורך תשלום שכר דירה לבנותיו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי ידע על חובת הדיווח בירדן אבל לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח בישראל מסכום של 12,000 ש"ח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 100/22 - טגריד דארי, מ"ז 571417584

נסיבות המקרה:

ביום 23.5.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך 48,443 ש"ח מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 36,359 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' טאגריד דארי (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 13.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית ובסיוע מתורגמנית דוברת השפה הערבית.
4. המפרה הינה תושבת ארה"ב, הגיעה לארץ יחד עם ילדיה ונכדיה לרגל חתונתו של הבן וטיול בישראל. המפרה אינה עובדת.
5. **לעניין מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי מקורם של הכספים הוא ממסעדה בבעלות המשפחה במישיגן, ארה"ב והיעד הוא תשלומים עבור חתונתו של הבן שעתידה להתקיים בישראל. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי אינה מכירה את החוק לאיסור הלבנת הון וכן כי אינה יודעת לקרוא ולכן לא שמה לב לשלטים הפזורים במעבר המורים על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפרה.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי חובת הדיווח הופרה במקרה זה.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 101/22 - איהב אבו אלעסל, מ"ז 301604815

נסיבות המקרה:

- ביום 18.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 19,755 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,462 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איהב אבו אלעסל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 18.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר יצא לבלות ולשחק בקזינו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים הם מחשבון הבנק שלו הוא הוציא את הכסף מהכספומט.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את החוק לאיסור הלבנת הון וכן כי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.

7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה **ראשונה** מצדו. כמו כן שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 102/22 - אושר אגסי, מ"ז 208199133

נסיבות המקרה:

ביום 18.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 6,100 דולר ארה"ב ו-1,500 ש"ח (שווי כולל של 22,190 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 10,176 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אושר אגסי (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 18.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו תושב ישראל, וסוחר בכלי רכב. המפר חגג את ירח הדבש שלו באילת ויצא למצרים למטרת בילוי בקזינו בטאבה. המפר טען כי יצא מישראל עם סכום של 2,000 דולר ארה"ב, הרוויח 4,000 דולר בקזינו וחזר לישראל לאחר שעה, כשברשותו סכום של 6,000 דולר.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טוען כי מדובר בכספים שקיבל כמתנות לחתונתו, חלק מהכספים משך מחשבון הבנק שלו בשקלים, בעוד הדולרים היו בביתו.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח. עוד טען כי מאחר ועוכב עם הכספים גם במצרים, הגיע למעבר הגבול נסער ולא שם לב לשילוט.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

נסיבות המקרה:

ביום 15.6.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותה כספים בסך 8,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 27,135 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 14,924 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' קלרה סארף (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה מיום 15.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה הינה תושבת ישראל, ועובדת כמזכירה בחברת בנייה שנמצאת בבעלות בעלה, יצאה יחד עם בעלה לבילוי בקזינו בעיר טאבה שבמצרים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרה טוענת כי מקור הכספים בעבודתה בחברה וכן חסכונות ששמרו היא ובעלה בביתם וכי הם יעדו לבילוי בקזינו.
6. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה את חובת הדיווח עוד טענה כי לא שמה לב לשלטים הפזורים במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי על המפר הייתה החובה לברר בנוגע חובת הדיווח טרם הכניסה למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 104/22 - יצחק סראף, מ"ז 12098414

נסיבות המקרה:

- ביום 15.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 7,000 דולר ארה"ב ו-6,800 ש"ח (שווי כולל של 30,543 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 18,316 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יצחק סראף (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 15.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ותושב ישראל, ועובד כקבלן בנייה עצמאי. המפר יצא עם אשתו למצרים למטרת בילוי בקזינו בטאבה. לטענת המפר, הגיע לאילת עם אשתו ומשפחתו המורחבת לחופשה. לאחר הגעתם למלון, יצא המפר עם אשתו לבילוי בקזינו בטאבה, אך כאשר הגיעו לקזינו קיבלו הודעה מביתם על כך שהמשפחה הועברה למלון אחר וכי המפר נדרש לשוב חזרה למלון על מנת להסדיר את התשלום. לפיכך, שב המפר יחד עם אשתו למעבר הגבול באופן מידי עם הכספים שהיו ברשותו בעת יציאתו מישראל.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים בחסכונות ששמר בביתו ויעדם היה בילוי בקזינו.

6. במהלך הדיון בוועדה התברר כי יום לאחר התפיסה, יצא המפר בשנית למצרים, לקזינו, שם משך סכום של 18,500 דולר ארה"ב איתם שב לישראל מבלי שהצהיר על הכספים כנדרש לפי החוק. בהקשר למקרה זה, הסביר המפר כי לא הבין שהוא נדרש לדווח על עצם החזקת הכספים ברשותו בעת המעבר בגבול, וכי להבנתו אישורי המשיכה של הכספים החליפו את חובת הדיווח ולפיכך לא הצהיר על הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח במעברי גבול אולם סבר כי היא עומדת על סף של 50,000 ש"ח בדומה למעבר הגבול בנתב"ג. עוד טען כי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי היה על המפר להתעדכן בנוגע לחובת הדיווח טרם הכניסה למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה כי יום לאחר המקרה נכנס המפר לישראל בשנית עם סכום הגבוה משמעותית מרף הדיווח, ושיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **6,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 105/22 - מרים כהן, מ"ז 06904299

נסיבות המקרה:

ביום 7.4.22 אתרו בודקי המכס משלוח במסוף פדקס שתכולתו כספים בסך 24,960 דולר ארה"ב ו-1,300 ש"ח (שווי כולל של 81,647 ש"ח), ממוען למפרה לכאורה. בדיקת הצהרת יבוא אישי

העלתה כי הוצהר כי המשלוח מכיל מכתבים וכרטיסים בערך של 20 דולר ארה"ב בלבד. לפיכך עלה חשד לדיווח כוזב על כספים, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק ותקנה 4 לתקנות איסור הלבנת הון (דרכי דיווח על כספים בעת הכניסה לישראל או היציאה ממנה), התשס"א-2001 (להלן: "תקנות הדיווח").

לפיכך, בהתאם להוראות סעיפים 11 ו-27 לחוק נתפסו כל הכספים.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. ביום 7.4.22, במהלך פעולה שגרתית של יס"מ נתב"ג, אתרו בודקי המכס, במסוף פדקס, משלוח המכיל סכום של 24,960 דולר ארה"ב ו-1,300 ש"ח (שווי כולל של 81,647 ש"ח), ממוען למפרה לכאורה. עם זאת, בהצהרת ייבוא אישי הוצהר כי המשלוח מכיל מכתבים וכרטיסים שערכם 20 דולר ארה"ב. לפיכך, עלה חשד לדיווח כוזב, בניגוד לסעיף 9 לחוק ועל כן נתפסו כל הכספים לפי סעיפים 11 ו-27 לחוק.
2. בהמשך לתפיסת הכספים, ביום 7/4/22 פנו חוקרי המכס למפרה לכאורה, באמצעות שיחת טלפון לבירור המקרה. המפרה לכאורה טענה, בשיחת הטלפון, כי הכספים אינם שייכים לה אלא לשולח המשלוח, מר יחזקאל חפזי (להלן: "הטוען לזכות"). המפרה לכאורה טענה כי הטוען לזכות שוהה בארה"ב יחד עם בעלה, וכי השניים יצאו לארה"ב במטרה לגייס תרומות מהקהילה היהודית עבור כולל אברכים אשר בניהולם.
3. בהתאם לכך פנו חוקרי המכס לטוען לזכות, באמצעות שיחת טלפון לארה"ב, לבירור פרטי המקרה. הטוען לזכות עדכן את חוקרי המכס כי הוא עתיד לשוב לישראל ביום 12/4/22.
4. טענות המפרה לכאורה והטוען לזכות נשמעו כדלהלן:
 - א. טענות המפרה לכאורה נשמעו בחקירתה, ביום 31/5/22 וכן בפני חברי הוועדה, ביום כינוסה, באמצעות שיחת טלפון, ביום 23/6/22.
 - ב. טענות הטוען לזכות נשמעו בחקירותיו ביום 13/4/22, וביום 11/8/22.
5. המפרה לכאורה הינה תושבת ישראל ועוסקת בטיפול בילדים מזה 12 שנה.
6. הטוען לזכות הינו חברו של בעלה של המפרה לכאורה, תושב ישראל, וראש של כולל בשם "תכלת מרדכי" המונה כ-40 אברכים, בכפר גדעון. בעת תפיסת המשלוח שהה הטוען לזכות בארצות הברית על מנת לגייס כספים מהקהילה היהודית עבור תשלום משכורות לאברכים.
7. בחקירתה מיום 31.5.22 טענה המפרה לכאורה כי מכיוון שהטוען לזכות שהה בחו"ל באותה עת, ביקש ממנה לקבל את המשלוח לכתובתה שבירושלים.
8. לעניין מקור ויעד הכספים, טענו הטוען לזכות והמפרה לכאורה כי מקור הכספים בתרומות אשר אסף הטוען לזכות בארצות הברית וייעודם, תשלום משכורות לאברכים הלומדים בכולל.
9. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה לכאורה כי הטוען לזכות עדכן אותה, לאחר תפיסת המשלוח, כי דיווח על הכספים בעבורה, בהתאם לתקנה 4(א)(2) לתקנות הדיווח

המטילה חובה על הנמען להעביר דיווח על הכספים בתוך 72 מקבלת המשלוח. הטוען לזכות טען בחקירתו הראשונה מתאריך ה 13/4/2022 כי הוא התכוון לדווח על הכספים, וזאת בניגוד למה שעלה בחקירתו מיום 11/8/2022 בה טען כי הכיר את חובת הדיווח וכי פעל לפי תקנה 4(א)(2) לתקנות הדיווח והגיש דיווח, ביום 8/4/22, באמצעות בנה של המפרה לכאורה, בתוך 72 שעות ממועד קבלת המשלוח.

10. הטוען לזכות טען כי הצהיר בהצהרת היבוא כי המשלוח מכיל מכתבים וכרטיסים בשווי 20 דולר בלבד מחשש לגניבת הכספים. הטוען לזכות טען כי זאת פעם ראשונה שהוא מעביר כספים באמצעות משלוח.

11. הטוען לזכות הציג לחברי הוועדה אסמכתאות כתימוכין לטענותיו, לרבות התכתבויות עם בנה של המפר לכאורה, הטופס שהעביר לדיווח בדואר רשום, ואישור מסירה של הדיווח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

12. במסגרת הדיון בוועדה שהתקיים ביום 23.6.22, חזרה המפרה לכאורה על טענותיה מהחקירה.

13. כמו כן, המציא הטוען לזכות אסמכתאות כתימוכין לטענותיו, לרבות טופס הדיווח החתום שהעביר, ואישור מסירה בדואר רשום.

14. תקנה 4(א) לתקנות הדיווח, מטילה חובה על נמען של כספים המיובאים לישראל להצהיר עליהם בתוך 72 מקבלת המשלוח כלשונו כדלהלן:

"(2) הוכנסו הכספים לישראל בלא טובין מיובאים אחרים, ידווח עליהם הנמען לפקיד המכס שבמקום קבלת המשלוח, במועד קבלתו; אם אין פקיד מכס במקום קבלת המשלוח, ישלח את טופס הדיווח בדואר רשום עם אישור מסירה, למוקד הארצי בתוך 72 שעות משעת קבלת המשלוח.

(ב) בתקנה זו, "נמען" - מי שפרטיו מופיעים על גבי המשלוח ואם אין פרטים כאלה מי שהמשלוח מיועד אליו."

15. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הדיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

16. לאחר בחינת נסיבות המקרה, חרף ההצהרה הכוזבת לרשות המכס על תוכן המשלוח, נמצא כי במישור העובדתי ביום 8/4/22 העביר בנה של מרים כהן למכס דיווח על הכספים באמצעות דואר רשום.

17. על בסיס ממצאים אלו, קבעה הוועדה כי מרים כהן לא הפרה את חובת הדיווח. לפיכך, קבעה הוועדה כי לא יוטל עליה עיצום כספי.

מקרה הפרה 106/22 - יעקוב אבו באדר, מ"ז 314057787

נסיבות המקרה:

ביום 22.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 6,000 דולר ירדני (שווה ערך לכ-29,428 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,550 דולר ירדני (שווי כולל של 17,432 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יעקוב אבו באדר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 22.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית ובסיוע מתורגמן דובר השפה הערבית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ותושב באקה אל גרביה, ועובד כמחסנאי בחברת הובלות. המפר טען כי הוא גר בארץ מזה שנתיים, וכי לפני תקופה זו גר בירדן.
5. המפר טען כי הוא נסע לירדן על מנת להביא עמו את הכספים לישראל, למטרת אירוסיו.
6. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם הוא ברווחים מחברת מוניות שמכר וכי הם מיועדים לטובת אירוסיו בישראל. המפר טען כי משך את הכספים מחשבון הבנק שלו בירדן. עוד ציין, כי לקח עמו את הכסף במזומן משום שחשבונו בירדן אינו מאפשר לו לבצע העברות בנקאיות.
7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, הנוסע טען שלא הכיר את החוק ולא שם לב לשלטים שפזורים במעבר הגבול, וזאת על אף שהוא נוהג לצאת לירדן מספר פעמים רב.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה. החובה לדווח הינה באחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח. כמו כן, מצופה מאדם שפוקד את מעבר הגבול לעיתים קרובות להכיר את חובת הדיווח.

9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי חובת הדיווח הופרה.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי הוא מרבה לעבור במעבר הגבול, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 107/22 - עלאא ח'בייס, מ"ז 201262086

נסיבות המקרה:

ביום 22.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 13,300 דולר ארה"ב (סכום כולל של 46,248 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם כנדרש, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,800 דולר ארה"ב (סכום כולל של 34,078 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עלאא ח'בייס (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 22.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. הנוסע הינו אזרח ישראלי לקוי ראייה, בעל משרד תיירות בישוב יפיע. המפר יצא לירדן למטרת תכנון חתונתו ורכישת רהיטים לביתו העתידי בירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים הוא מהכנסותיו מעבודתו וכי אינו מחזיק בחשבונות בנק או עסקים בירדן. המפר טען כי הכספים יועדו לטובת הסדרי חתונה בירדן וכן רכישת רהיטים. משלא הצליח לשכור דירה בירדן, לא רכש רהיטים ושב לארץ עם סכום הכסף המתואר.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח, אך סבר שרף הדיווח הוא 10,000 דולר ארה"ב. עוד טען כי מאחר והוא לקוי ראייה לא ראה את השלטים הפזורים במעבר. המפר הציג תעודת עיוור לתימוכין בטענתו.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ונדרשים התקיימותם של שני תנאים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. כמו כן שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 108/22 - ראיד אזברגה, מ"ז 301573747

נסיבות המקרה:

ביום 27.6.22 יצא המפר לכאורה מישראל לירדן דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 19,200 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,200 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ראיד אזברגה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 27.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראל, עובד כשכיר בחברת הובלות, יצא לירדן יחד עם חברו אבו חסן סלאמה, לטובת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים ממשכורתו ומתנה מהוריו ויעדם הוא החופשה המתוכננת בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חבת הדיווח אך סבר שעומדת על רף דומה לזה של נתב"ג ולכן לא דיווח על הכספים שברשותו. כמו כן, טען המפר שלא שם לב לשילוט.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1000 ש"ח** בלבד.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 109/22 - סלאמה אבו חסן, מ"ז 301224358

נסיבות המקרה:

ביום 27.6.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 20,600 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,600 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סלאמה אבו חסן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 27.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראל ובעליה של חברת ביצוע בתחום הבנייה, יצא לירדן לטובת חופשה יחד עם חברו ראיד אזברגה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכסף הוא מהון עצמי ויעדם הוא לחופשה בירדן וכן רכישת מתנות למשפחתו לחג. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח אך סבר שעומדת על רף דומה לזה של נתב"ג ולכן לא דיווח על הכספים שברשותו. כמו כן, טען שלא ראה את השלטים במעבר שכן נאמר לו שהמעבר נסגר בקרוב והוא היה בלחץ להספיק לעבור.

7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 110/22 - אמיר פתייה, מ"ז 023863301

נסיבות המקרה:

ביום 22.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 5,260 דולר ארה"ב ו- 350 ש"ח (שווי של 18,641 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,860 דולר ארה"ב (שווי של 6,468 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אמיר פתייה (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 22.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי נסע למצרים יחד עם חברו דניאל בזלגל לטובת בילוי בקזינו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים הוא ממשכורתו בעבודה הנוכחית ועבודות קודמות אותן המיר לדולרים. המפר טען כי על אף שאינו נוהג להמר, נסע לשחק בקזינו כיוון שנקלע לחובות ורצה להרוויח כסף. בדיון בפני הוועדה טען כי יצא עם סכום של 5,000 דולר למצרים, וכשראה שהוא לא מרוויח, הפסיק לשחק כדי שלא יחזור עם סכום נמוך מזה שיצא עמו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח אך סבר שעומדת על רף דומה לזה של נתב"ג ולכן לא דיווח על הכספים שברשותו. כמו כן, ציין בחקירתו שהשילוט אינו ברור ולכן לא שם לב אליו.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. כמו כן, שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **של 500 ש"ח** בלבד.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 111/22 - דניאל בלגזל, מ"ז 022176366

נסיבות המקרה:

ביום 22.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול בגין כשברשותו כספים בשווי בסך של 5,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 17,387 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של 5,216 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דניאל בלגזל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 22.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לטאבה יחד עם חברו אמיר פתייה למטרת בילוי בקזינו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים הוא בירושה מאביו. בנוגע ליעדם, טען המפר כי התכוון לשחק בקזינו עם חברו, עמו יצא למצרים.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח אך סבר שעומדת על רף דומה לזה של נתב"ג ולכן לא דיווח על הכספים שברשותו. עוד טען כי לא ראה את השילוט במעבר הגבול.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. כמו כן, שקלה הוועדה את נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **של 500 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 112/22 - דוד איזק אמויאל, מ"ז 336554308

נסיבות המקרה:

ביום 30.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך 37,250 אירו (שווי כולל של 135,620 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 23,500 אירו (שווי כולל של 85,559 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דוד איזק אמויאל (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 3.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר עלה לישראל מצרפת בשנת 2014. המפר טען כי הוא עוסק בקנייה ומכירה של שעוני יוקרה, ובנוסף כי לאחרונה פתח חברה בשם "גרמס" לשיווק צמחים רפואיים.
5. המפר חזר לישראל מצרפת יחד עם רעייתו. לאחר שאסף את כבודתו, יצא דרך המסלול הירוק. לאחר בדיקת כבודתו במכשיר השיקוף, נמצאו ברשותו סך של 37,250 אירו, מחולק בין התיקים שלו ושל אשתו.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טוען כי הכספים שייכים לו ולרעייתו ומקורם במתנות מחתונתו שהתקיימה בשנת 2014 ואשר נשמרו במזמן, בכספת בבית הוריו. יעדם של הכספים הוא מימון מחייה בישראל. המפר טען כי לנוכח מצבו הכלכלי הרעוע, החליט להביא את הכספים מצרפת, לסייע בתשלום הוצאותיו.
7. הועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי ידע על חובת הדיווח אולם סבר כי היא עומדת על 100,000 ש"ח. לטענתו, הכספים שנתפסו בכבודתו שייכים לו ולרעייתו והוא סבר כי כל אחד מהם ראוי להכניס סכום זה ללא דיווח.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי היה על המפר להתעדכן בדבר חובת הדיווח טרם הגעתו לישראל. כמו כן, הוועדה לא קיבלה את טענתו של המפר לעניין הפיצול של הכספים בינו לבין אשתו. הוועדה סבורה כי פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח** בלבד.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 113/22 - מוסא נאסר, מ"ז 529217590

נסיבות המקרה:

ביום 29.6.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך 21,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 73,161 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,510 דולר ארה"ב (שווי כולל של 22,680 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוסא נאסר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 29.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח אמריקאי בן 34, ועובד בחנות הפלאפונים של אביו. המפר הגיע מארה"ב לחופשה בישראל. המפר טען כי הוא שוהה בבית אמו ברמאללה וכי הגיע לחפש לעצמו כלה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טוען כי מקורם של הכספים בעבודתו. המפר טען כי הכספים נועדו להוצאותיו בישראל וכן לחתונתו, אם ימצא כלה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח הן בישראל והן בארצות הברית וכי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 114/22 - גיא כהן, מ"ז 025087982

נסיבות המקרה:

ביום 3.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג והצהיר על סכום כסף בסך 13,000 דולר אמריקאי בספירה נתגלה כי ברשותו 19,900 דולר, משמע, נמצאו ברשותו כ- 7,000 דולר נוספים (שווי כולל של כ-68,838 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו כלל הכספים על ידי המכס.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר גיא כהן (להלן: "המפר").
 2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
 3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 3.7.22 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 19.07.22.
 4. המפר אזרח ישראל. לדבריו, הוא עובד שכיר בתפקיד איש מכירות בחברת יהלומים אמריקאית.
- המפר הגיע לישראל לאחר נסיעת עבודה. הוא נכנס למסלול האדום, ניגש לעמדת המכס, ספר כספים שבידיו ודיווח באמצעות מילוי טופס הצהרה על 13,000 דולר. לאחר הצהרתו

- בוצע חיפוש בכבודתו. בכבודתו, נמצא סכום כסף נוסף בסך 6,900 דולר ארה"ב כאשר הם מוסתרים בקלסר.
- המפר נשאל בקשר לכספים הנוספים והוא ענה שאלו כספים שהוא שכח מהם. לטענתו, לאור החשש המתמיד מגניבות ביקשה חברת הביטוח שלא להחזיק כספים ודברי ערך במקום אחד ולהחביא במקומות שונים בתוך הכבודה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים ממשכורות אותן משך מסניף הבנק בארה"ב שנועדו לתשלומי מזונות בישראל ולהוצאות מחייתו בדרכים. המפר הציג בפני הוועדה את תלוש משכורתו בארה"ב.
- הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מרבה בנסיעות בעולם ומכיר את חובת הדיווח מעל הסף של \$10,000 או €10,000. הוא דיווח בארה"ב על סכום גבוה יותר ממה שהיה ברשותו בפועל שכן, לדבריו, מילא את הטופס כמה ימים לפני הנסיעה על פי הערכה שלו והעדיף שהסכום הרשום יהיה גבוה יותר. את הטופס בארה"ב מסר לאנשי המכס מבלי לספור. בישראל, לעומת זאת, ביצע ספירה בעמדת המכס ודיווח על הסכום שהיה בידיו. הכספים הנוספים שהיו מוחבאים בקלאסר, שכח מהם.
7. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין אי ההתאמה בין הסכום שדווח לסכום הכספים שנמצא ברשותו. הוועדה מדגישה כי על המדווח חלה החובה לוודא כי מגיש דיווח נכון ומדויק. במיוחד בהתחשב בכך שמדובר באיש מכירות ותיק המרבה לנסוע בעולם עם כספים במזומן, אשר מכיר את חובת הדיווח במעברי גבול. בנסיבות אלו, אין הוועדה יכולה לקבל טיעון של "שכחתי".
9. המפר הציג באריכות נסיבות אישיות קשות וביקש את התחשבות הוועדה.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד

ומקור הכספים התקבלו, את היות ההפרה ראשונה, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס ואת נסיבותיו האישיות.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **3,000 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 115/22 - רז חיים, מ"ז 36919900

נסיבות המקרה:

ביום 5.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך 20,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 70,873 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של 20,553 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רז חיים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 7.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי המתגורר בארצות הברית מזה 13 שנים ועוסק בשיפוצים. המפר טען כי הגיע לישראל לחופשה לבקר את הוריו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים בעבודתו וכי הם יועדו לסיוע להוריו ותשלום עבור הוצאותיו בישראל.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח בארצות הברית אך לא את החובה בישראל, וכי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי היה על המפר לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתו למעבר.

9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 116/22 - ויקטוריה סוקול, מ"ז 752897081

נסיבות המקרה:

ביום 5.7.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותה כספים בסך 18,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של 65,557 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של 14,883 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' ויקטוריה סוקול (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה מיום 7.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית ובסיוע מתורגמנית דוברת השפה הרוסית.

4. המפרה, אזרחית רוסיה ובעלת חברה ליזמות, הגיעה ממוסקבה יחד עם בנה בן ה-11 לחופשה בישראל ובאירופה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרה טענה כי מקורם של הכספים בחשבון הבנק שלה ויעדם הוא מימון החופשה שלה ושל בנה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לאחר נחיתת המטוס, פגש אותם נציג טרקלין ה-VIP, והסיעם לטרקלין פתאל בנתב"ג. לדבריה, בעת הגעתה לטרקלין, הגיש לה נציג המכס טופס הצהרה למלא. על אף שהטופס שקיבלה היה בשפה הרוסית, חתמה המפרה על טופס ההצהרה, לרבות על כך שאינה נושאת ברשותה כספים בסכום העולה על 50,000 ש"ח. המפרה הודתה כי לא שמה לב לשאלה זו בטופס וכי התמקדה במילוי פרטיה האישיים. המפרה טענה כי היא מכירה את חובת הדיווח וכי טרם הגעתה לארץ בדקה באתרי אינטרנט בשפה הרוסית בדבר החובה. לטענתה, באתר האינטרנט בו בדקה היה כתוב כי חובת הדיווח עומדת על 100,000 ש"ח ולכן לא התמקדה בשאלת החזקת הכספים. המפרה הציגה בחקירתה את אתר האינטרנט הרוסי עליו הסתמכה.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס וכן העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 117/22 - מלול מתן נתנאל, מ"ז 315808683

נסיבות המקרה:

ביום 7.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו כספים בסך 5,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של 18,427 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של 6,379 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מלול מתן נתנאל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתה מיום 7.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו תושב ישראל ועובד במפעל "כימיקלים לישראל" שבדרום הארץ. המפר טען יצא יחד עם חברו לבילוי לילי בקזינו שבעיר טאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים בחשבונו האישי וכספי זכייה משותפים לו ולחברו ויעדם הוא שימוש אישי.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח וכי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים על כך. בנוסף טען המפר כי החזיק בכלל כספי הזכייה שלו ושל חברו, וכי חצי מהכספים שייך לחברו. כמו כן, טען כי לא ידע את הסכום הכולל של הכסף שהיה ברשותו ולכן לא הצהיר.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 118/22 - אברהם שטיינר, מ"ז 333992725

נסיבות המקרה:

ביום 8.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו כספים בסך 7,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 24,805 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של 12,757 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אברהם שטיינר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 8.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו תלמיד ישיבה בן 22. המפר טען כי יצא לקזינו בטאבה שבמצרים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים בחסכונויותיו וכן מזכייה בקזינו.

6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח ולא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח בלבד**.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 119/22 - פרחא אליאס, מ"ז 023241912

נסיבות המקרה:

המפרים לכאורה הינם בני זוג. ביום 10.7.22 נכנסו המפרים לכאורה לישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו של המפר לכאורה 4,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של 16,665 ש"ח) וברשותה של המפרה לכאורה 9,900 ש"ח + 3,100 דולר ארה"ב ו-90 אירו (שווי כולל של 21,203 ש"ח). זאת מבלי שדיווחו על הכספים, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו ממר אליאס 1,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של 4,607 ש"ח) ומגב' אליאס נתפסו 2,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של 8,859 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי שפיק אליאס (להלן: "המפר") ופרחה אליאס (להלן: "המפרה"), וביחד: "המפרים".
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרים בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתם של המפרים נשמעה בחקירתם מיום 10.7.22 וכן גרסתה של המפרה נשמעה גם בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרים הינם, בני זוג. המפרים טענו כי שבו לישראל לאחר נופש של מספר ימים במלון הילטון בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרים טענו כי מקורם של הכספים הוא מחתונת הבת וכן מתנת "חג המולד" שאספו חמשת ילדיהם עבורם ויעדם הוא שימוש אישי.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרים לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרים טענו כי אינם מכירים את חובת הדיווח ולכן לא הצהירו על הכספים הן ביציאה למצרים והן כששבו לישראל.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרים לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפרים.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרים הפרו את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרים, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרים בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרים עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדם.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרים את העיצומים שלהלן:
עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד על המפר.
עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד על המפרה.

13. למפרים זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 120/22 - שפיק אליאס, מ"ז 057575854

נסיבות המקרה:

המפרים לכאורה הינם בני זוג. ביום 10.7.22 נכנסו המפרים לכאורה לישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו של המפר לכאורה 4,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של 16,665 ש"ח) וברשותה של המפרה לכאורה 9,900 ש"ח + 3,100 דולר ארה"ב ו-90 אירו (שווי כולל של 21,203 ש"ח). זאת מבלי שדיווחו על הכספים, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו ממר אליאס 1,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של 4,607 ש"ח) ומגב' אליאס נתפסו 2,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של 8,859 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי שפיק אליאס (להלן: "המפר") ופרחה אליאס (להלן: "המפרה"), וביחד: "המפרים".
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרים בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתם של המפרים נשמעה בחקירתם מיום 10.7.22 וכן גרסתה של המפרה נשמעה גם בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרים הינם, בני זוג. המפרים טענו כי שבו לישראל לאחר נופש של מספר ימים במלון הילטון בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרים טענו כי מקורם של הכספים הוא מחתונת הבת וכן מתנת "חג המולד" שאספו חמשת ילדיהם עבורם ויעדם הוא שימוש אישי.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרים לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרים טענו כי אינם מכירים את חובת הדיווח ולכן לא הצהירו על הכספים הן ביציאה למצרים והן כששבו לישראל.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרים לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפרים.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרים הפרו את חובת הדיווח.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרים, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרים בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרים עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדם.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרים את העיצומים שלהלן:
עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד על המפר.
עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד על המפרה.
13. למפרים זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 121/22 - איגור חודק, מ"ז 337841704

נסיבות המקרה:

ביום 10.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך 19,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של 68,313 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של 19,321 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חודק איגור (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 10.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית. הוועדה תורגמה מרוסית על ידי חברת ועדה.
4. המפר אזרח רוסי שעלה ארצה בשנת 2014 עבד כמנהל חברת בנייה ברוסיה עד לשנת 2020. לדבריו מאז הסכסוך בין רוסיה לאוקרינה, משך את כל הכספים שבחשבון הבנק שלו ברוסיה ושמרם בכספת. במקרה דנן, עם שובו של המפר מביקור משפחתי ברוסיה

יחד עם רעייתו, הביא עמו כספים בסכום שאיפשרו הרשויות ברוסיה להוציא מהמדינה (\$10,000 לכל אדם).

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טוען כי מקורם של הכספים הוא בכספת אליה הועברו כספים מחשבון הבנק המשותף לו ולאשתו אותם הביא עמו לישראל.

6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי, בטעות לא דיווח על הכספים. לדבריו, סבר שהכספים שבידו אינם חייבים בדיווח שכן ברוסיה ניתן להוציא כספים ללא הצהרה בסכום של עד 10,000 דולר ארה"ב לכל אדם. היות והוא נכנס עם אשתו, סבר בתום לב שהכספים שבידו אינם עולים על סף הדיווח.

8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר. הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.

9. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי **הבְּנֵה (Structuring)**. המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת להתחקות אחר הכספים.

10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרשים שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

11. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח ולפיכך אין משמעות לטענותיו של המפר בנוגע להיעדר כוונה בפיצול הכספים. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש" גרידא, אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא את הארץ כשברשותו סכום כסף המחייב דיווח. מהמקובץ עולה כי לא צריכה להתקיים כלל מודעות

לעצם חובת הדיווח, לסכום הכסף החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלה הם הוראות החוק.

12. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

13. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

14. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור הנסיבות המיוחדות ברוסיה, אין באפשרות המפר ואשתו להשתמש במערכת הבנקאית ומדובר בכספים היחידים שהרשויות אפשרו להם להוציא מרוסיה.

15. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה, קבלת גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים וקבלת גרסתו לעניין הטעות בתום לב על אף מודעותו לחובת הדיווח. כן, התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות של המפר.

16. לאור האמור, החליטה הוועדה במקרה הנוכחי להתחשב במפר מטעמים הומניטריים ולא להשית על המפר עיצום כספי.

17. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 122/22 - אלאא חיאק, מ"ז 909085011

נסיבות המקרה:

ביום 14.7.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר הגבול "ארז" כשברשותה 9,527 דולר ארה"ב + 495 לירה מצרית + 870 דירהם ו-70 דינר ירדני (שווי כולל של 34,585 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,527 דולר ארה"ב + 495 לירה מצרית + 870 דירהם ו-70 דינר ירדני (שווי כולל של 34,585 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' אלאא חיאק (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל דרך מעבר ארז.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 17.7.22 וכן בפני חברי הוועדה באמצעות כינוס טלפוני.
4. המפרה, תושבת עזה שעברה להתגורר בדובאי לפני 20 שנה בעקבות נישואיה, הגיעה לעזה למטרת ביקור משפחתי יחד עם בתה. עם הגעתה למעבר ארז, נתפסו בתיקה האישי 6 מעטפות בהן כספים המיועדים לאנשים שונים בעזה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מלבד הכסף שנמצא בארנקה ומקורו בקצובת נסיעה שניתנה לה על ידי בעלה, נמצאו בתיק היד של המפרה, 6 מעטפות המכילות סכום כולל של 8,957 דולר ארה"ב. להלן פירוט הכספים ויעדם כפי שנטען על ידה:
מעטפה 1 ובה 1,355 דולר ארה"ב ניתנה לה על ידי גיסתה ויועדה למשפחתה של הגיסה בעזה לחג.
- מעטפות 2 ו-3** בהן סכום כולל של 900 דולר ארה"ב יועדו לחמתה ונשלחו לה על ידי בנותיה שמתגוררות בדובאי. יעדם של הכספים הוא מחייה ותשלום לשירותות VIP במעבר רפיח עבור חמתה.
- מעטפה 4** ובה 3,000 דולר ארה"ב הועברה למפרה על ידי מכר של בעלה ששמו "סאלח" עבור משפחתו שבעזה. היא אינה מכירה את המשפחה.
- מעטפה 5** ובה סכום כולל של 1,800 דולר ארה"ב הועברה על ידי אחיה של המפרה והכספים בה יועדו לאנשים שונים כאשר 1,500 דולר מתוכם יועדו למשרד לעיצוב פנים בבעלות אחיה שנמצא בעזה. יתרת הכספים במעטפה זו יועדו כמתנת חג עבור משפחתה.
- מעטפה 6** ובה סכום של 1,902 דולר ארה"ב אשר התקבלו על ידי גיסתה של המפרה אולם יעדה של המעטפה אינו ידוע.
6. ממצאי החקירה בכללותם כפי שעולים מתיק הוועדה, מצביעים על מארג שלם של אנשים עבור המפרה העבירה כספים. הוועדה רואה בחומרה את מעשיה של המפרה אשר הסכימה לשמש בלדריית של כספים במזומן בסכום לא מבוטל מבלי שהכירה חלק מהאנשים ומבלי לדעת עבור מי הכסף, מה מקורו ולמה מיועד.
7. באשר למודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הייתה מודעת לחובת הדיווח ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה שלא שמה לב לשלטים במעבר וטענה כי לא ביקרה את משפחתה שבעזה מזה 9 שנים.

8. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה וקבעה כי על המפרה הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
9. יצוין, לעניין המודעות, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. יש לציין כי בדו"ח התפיסה צוין כי המפרה לא שיתפה פעולה באופן מלא עם בודקי המכס בעת בדיקתה. כשנשאלה לראשונה על ידי איש המכס, כמה כסף ברשותה, השיבה כי ברשותה 600 דולר וסכומים קטנים נוספים בערכים של דינר. בבדיקה הציגה רק את הכספים שבארנק. המעטפות התגלו במעמד הבדיקה של תיק הנשיאה של המפרה. לעניין זה טענה המפרה כי לא ראתה לנכון לציין את המעטפות שכן אינן שייכות לה.
- הוועדה אינה מקבלת את הסבריה של המפרה בנושא ורואה בחומרה את אי שיתוף הפעולה באופן מלא וההתחמקות ממענה מלא לשאלות אנשי המכס.
11. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
12. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
13. במקרה דנן המפרה שימשה בפועל כבלדרית להעברת כספים עבור שולחיה, מבלי להצהיר עליהם, ובכך למעשה מימשה את חשש הרשויות מהלבנת הון באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיה אלו סיכלה המפרה את מטרת החוק ותרמה לסיכוני הלבנת הון איתן מתמודדת המדינה.

14. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

15. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

16. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, **לפי הסכום הגבוה יותר**. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).

17. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נלקחו בחשבון מכלול נסיבות העניין כפי שפורטו לעיל, לרבות חשיבותו של משטר הדיווחים, גבולות הסמכות של הוועדה והמדיניות המשתקפת בפסיקת בתי המשפט לפיה יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפירים, ויש למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ')

1/08 פר'ג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו: עש"א (ת"א) 28285-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011).

18. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של המפרה. הוועדה שקלה לחומרה את העובדה שהמפרה שימשה כבלדרית כספים לרצועת עזה עבור אנשים שלא הכירה ומבלי לדעת באמת מה מקורם ואת חוסר שיתוף הפעולה באופן מלא עם אנשי המכס. הוועדה שקלה לקולא את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה ובנסיבותיה האישיות.

19. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסכום של **17,000 ש"ח** בלבד.

20. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

21. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 123/22 - כהן יחזקאל חיים, מ"ז 054053046

נסיבות המקרה:

ביום 15.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 5,700 דולר ארה"ב ו-2,200 ש"ח (שווי כולל של 22,135 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של 9,793 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יחזקאל חיים כהן (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 15.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר אזרח ישראלי שעוסק כקבלן מתכת עצמאי בדרום הארץ, הגיע לטאבה לבדו לבילוי בקזינו.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טוען כי מקורם של הכספים מעבודתו ואלו יועדו למטרות בילוי.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח ולא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 124/22 - פחרי קדוה, מ"ז 951240670

נסיבות המקרה:

ביום 13.6.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "ארז" כשברשותו כספים בסך של 18,000 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר' פחרי קדוה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 13.6.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית ובסיוע מתורגמן דובר השפה הערבית.
4. המפר תושב עזה, סוחר חלקי חילוף של רכבים. המפר טען כי הוא מועסק בעסק ששייך למשפחתו, וכי בבעלותם מחסן בעזה. המפר טען כי הוא נוהג לרכוש חלקי חילוף במזומן, בישראל וכי הוא עובד מול מספר חברות קבועות. המפר טען כי הפעם הגיע לישראל למטרת רכישת חלקי חילוף מחברת גלאור בפתח תקוה. לדברי המפר, בדרך כלל הוא משלם במזומן ולא בהעברות בנקאיות מכיוון שאין לו חשבון בנק.
5. המפר טען כי שילם לחברה סך של 20,000 ש"ח עבור רכישת חלקי החילוף וכי קיבל חשבונית. המפר לכאורה הציג את החשבונית לוועדה, כתימוכין לטענותיו.
6. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי נכנס לישראל עם סכום של 35,000 ש"ח, עליו דיווח במעבר הגבול, כי מקור הכספים בכספי העסק, וכי הם נועדו לרכישת חלקי חילוף לרכבים עבור העסק. המפר טען כי הסכום שהיה ברשותו בעת היציאה מישראל הוא העודף שנותר לו לאחר התשלום לחברה בפתח תקוה עבור חלקי החילוף.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי על אף שמכיר את חובת הדיווח סבר כי היא חלה רק בכניסה לישראל ולא ביציאה ממנה. כמו כן, טען כי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. וקבעה כי היה על המפר לברר אודות חובת הדיווח טרם הכניסה למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 125/22 - איזק יצחק יונתן, מ"ז 302443619

נסיבות המקרה:

ביום 10.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו כספים בסך 4,418 דולר ארה"ב ו- 1,920 ש"ח (שווי כולל של 17,576 ש"ח). מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,570 דולר ארה"ב (שווי כולל של 5,563 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איזק יצחק יונתן (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 10.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר תושב ישראל ובעלים של פיצרייה, יצא יחד עם שניים מחבריו לטאבה לשם בילוי לילי בקזינו.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי חלק מן מהכספים מקורם בעבודתו ורווח בקזינו. חלק נוסף על סך 2,100 דולר ארה"ב שייך לטענתו לחבר שהיה עמו וביקש ממנו לשמור עבורו על הכספים המדוברים משום שחשש להפסידם בקזינו.

6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי סבר שחובת הדיווח עומדת על 10,000 דולר ארה"ב בדומה למעברי גבול אוויריים ולא ידע כי קיים שוני בחובת הדיווח במעברים היבשתיים. כמו כן, טען כי לא שם לב לשלטים.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 126/22 - עבדאל רחים סרסור, מ"ז 314832429

נסיבות המקרה:

ביום 23.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 10,000 דולר ארה"ב (סכום כולל לשל 34,994 ש"ח). מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של 22,746 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סרסור עבדאלרחים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 23.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ישראל בעל עסק עצמאי בתחום עבודות העפר, שב לישראל יחד עם חברו לאחר שביקרו חברים נוספים במלון הילטון טאבה ובילו בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים הם מתוך הלוואה על סך 280,000 ש"ח שלקח מסניף הבנק שלו לטובת הכנת בית המגורים חדש.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא אינו מכיר את חובת הדיווח במעברי גבול. עוד טען כי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן בנוגע לחובת הדיווח טרם הכניסה למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתו לעניין מקור הכספים ויעדם.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 127/22 - יוחנן יוחנן, מ"ז 054108345

נסיבות המקרה:

ביום 21.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 4,600 דולר ארה"ב ו-8,000 ש"ח (שווי כולל של 24,097 ש"ח). מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 11,898 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוחנן יוחנן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 21.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ישראל, פושט רגל לשעבר הינו הבעלים של עסק לציוד מכני הנדסי. במקרה המתואר, יצא המפר למצרים לשם בילוי בקזינו אשר נמצא בטאבה. לטענתו, בילה בקזינו פעמים רבות בשנים האחרונות הן בטאבה והן במדינות כמו קפריסין, גיאורגיה ובולגריה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מחשבון הבנק שלו וכן 4,300 דולר אשר הרוויח בקזינו בטאבה.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.
7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא אינו מכיר את חובת הדיווח על כספים אלא על אלכוהול ומוצרי טבק בלבד. עוד טען, כי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן בנוגע לחובת הדיווח טרם הגעתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. המפר הציג נסיבות אישיות וביקש להתחשב.
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, נסיבותיו האישיות, שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן קבלת גרסתו לעניין מקור הכספים ויעדם.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 128/22 - כבהא מוחמד, מ"ז 309913473

נסיבות המקרה:

ביום 20.7.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך 6,680 דיןר ירדני + 4,900 דולר ארה"ב ו-1,700 אירו (שווי כולל של 55,529 ש"ח). מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,100 דיןר ירדני + 4,900 דולר ארה"ב ו-1,700 אירו (שווי כולל של 43,310 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר כבהא מוחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 20.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר, שכיר בחברת ניהול ואחזקה, יצא מישראל יחד עם אשתו לטובת חופשה בירדן ודובאי וכן לטובת רכישת סחורה לחנות הבגדים שעתידה לפתוח אשתו בכפר מגוריהם.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מחסונות משותפים לו ולאשתו וכן הלוואה שלקח מאחיו. את הכספים, המיר בצ'ינג' מקומי. יעדם של הכספים הוא מימון החופשה ורכישת הסחורה עבור החנות העתידית.
6. הועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי סבר שחובת הדיווח הינה 80,000 ולכן לא דיווח. בנוסף כשנשאל לראשונה לגבי סכום הכסף ברשותו, לא גילה את כל הסכום (לרבות זה שהיה אצל אישתו).
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן בנוגע לחובת הדיווח טרם הכניסה למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. המפר הציג בני הוועדה נסיבות אישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, שיתוף פעולה חלקי כשנשאל על ידי המכס לגבי הכספים שברשותו וכן קבלת גרסתו לעניין מקור הכספים ויעדם. כן, התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות של המפר.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 129/22 - סמי דניאל, מ"ז 025931619

נסיבות המקרה:

ביום 19.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן-גוריון כשברשותו כספים בסך 16,325 אירו, 895 דולר ארה"ב ו- 4,070 ש"ח (שווי של 64,466 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,275 יורו ו- 850 דולר ארה"ב (שווי של 14,462 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 21.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
2. המפר הינו אזרח ישראלי ובעל עסק לשיווק תוספות שיער וחברה נוספת לעיצוב פאות בישראל. המפר טען כי יצא לקפריסין למטרת פגישה עם קבלן מקומי לבחינת רכישת דירת נופש בלימסול.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי חלק מהכספים מעבודתו בעסק והיתר מחסכונותיו האישיים. המפר טען כי הכספים נועדו לתשלום מקדמה לרכישת הנכס בקפריסין, משום שהתבקש לשלם דמי קדימה במזומן, והוצאות אישיות.
4. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי סבר שחובת הדיווח עומדת על חצי מיליון יורו. כמו כן, טען כי לא ראה את השלטים הפזורים במעבר הגבול.
6. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן אודות חובת הדיווח טרם נסיעתו.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד

ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 130/22 - זועבי סאמר, מ"ז 029841889

נסיבות המקרה:

ביום 27.7.22 יצא המפר לכאורה מישאל דרך מעבר "נהר הירדן". ברשותו, נמצאו כספים בסך 11,500 דולר ארה"ב ו-1,400 ש"ח (שווי כולל של 41,169 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 29,049 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר זועבי סאמר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתה מיום 27.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר תושב ישראל, הינו בעל עסק בתחום הבטון אשר הגיע למעבר יחד עם שני ילדיו לטובת נסיעה לחתונה של חבריו. עם הגיעו למעבר, כאשר נשאל על הכספים שברשותו והשיב כי הוא מחזיק ב-10,000 דולר ארה"ב. בבדיקה שנערכה בכבודתו נמצאו 1,500 דולר ארה"ב ו-1,400 ש"ח נוספים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקורם של הכספים הוא ברווחי העסק שבבעלותו אותם משך מהבנק והמיר לדולרים. יעדם, הוא רכישת בגדים עבור הילדים ורכישת מתנת חתונה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, טען כי טעה לחשוב שחובת הדיווח עומדת על 10,000 דולר ארה"ב ולא ידע שעליו להצהיר. בנוסף טען שלא שם לב לשלטים הפזורים במעבר.

8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפרר לעניין זה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפרר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
13. למפרר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 131/22 - עראבי מוחמד, מ"ז 032886848

נסיבות המקרה:

ביום 27.7.22 נכנס המפרר לכאורה לישראל דרך מעבר "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך 15,450 ש"ח + 450 דולר ארה"ב + 300 דינר ירדני ו-100 אירו (שווי כולל של 18,822 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,450 ש"ח + 450 דולר ארה"ב + 300 דינר ירדני ו-100 אירו (שווי כולל של 6,882 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עראבי מוחמד (להלן: "המפרר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 27.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר תושב ישראל, הינו מהנדס ומנהל פרויקטים בחברת בנייה אשר יצא לבקר את חברו בירדן. לטענתו, עובר במעבר הגבול אחת לחודש.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טוען כי מקורם של הכספים הוא מחסכון משכורתם שלו ושל אשתו אשר יועדו לטיול בטורקיה ממנו שבו לפני כשבוע. הכספים המתוארים הינם העודף שנותר מטיול זה ויעדם היה ביקור החבר בירדן.
6. הוועדה קיבלה את הטענות לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח וכן לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר. עוד טען כי שכח מהכספים שנשארו בכיסים שבתיק מהטיול ולכן טען שברשותו סכום נמוך מזה שנמצא למעשה.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בהתחשב בכך שמדובר באדם שפוקד את מעבר הגבול בתדירות גבוהה, בנסיבות אלו, אין הוועדה יכולה לקבל טיעון לפיו לא שם לב לשילוט.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 132/22 - עלא מוחמד סאלם, מ"ז 618392168

נסיבות המקרה:

ביום 21.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך 26,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של 91,134 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של 44,093 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עלא מוחמד סאלם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 28.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית בשפה האנגלית.
4. המפר הוא תושב ארצות הברית אשר הגיע לישראל לטובת חופשה יחד עם שני ילדיו. בבעלותו של המפר חנות בגדים המשמשת כמקור פרנסתו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם של הכספים מעבודתו ויעדם הוא מימון החופשה בישראל ובירדן לו ולילדיו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח מעל הסף של 10,000 דולר ארה"ב ועל כן הצהיר על הכספים שברשותו ביציאה מארצות הברית. עם הגעתו לישראל, סבר שאינו צריך לדווח עקב הצהרתו בארצות הברית. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית וחלה על המפר, לרבות החובה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור

- של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 133/22 - מוריס פאר, מ"ז 033749755

נסיבות המקרה:

ביום 30.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 7,050 אירו (שווי של 24,837 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,600 אירו (שווי של 12,683 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוריס פאר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 30.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראל, עובד כנהג מונית בבאר שבע. המפר טען כי הוא שב מטאבה לאחר בילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי כאשר יצא מהארץ, היו ברשותו 7,000 דולר ארה"ב ו-7,000 ש"ח שמקורם בעבודתו, אותם משך מחשבון הבנק לשלו והמירם לאירו. לאחר שהפסיד בקזינו, לווה כסף מחברו כאשר הסכום הנוטר הוא הכספים שנתפסו עם כניסתו לישראל.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע את הסכום המדויק עליו יש להצהיר וכן לא שם לב לשילוט המפוזר במעבר המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הכניסה למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 134/22 - נתן קאליש, מ"ז FE116553

נסיבות המקרה:

ביום 28.7.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך של 20,100 דולר (שווי כולל של 69,510 ש"ח) וזאת לאחר שעבר במסלול האדום ודיווח כי ברשותו סכום של 37,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 121,390 ש"ח) וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,600 דולר (שווי כולל של 19,366 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר NATAN KALASH (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 31.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית בשפה האנגלית.
4. המפר הינו יליד לבנון שגדל בישראל ומתגורר באוקראינה. המפר טען כי הוא עוסק בסחר של פירות וירקות. המפר טען כי בעקבות פרוץ מלחמת אוקראינה-רוסיה, הוא ומשפחתו הצליחו לצאת מאוקרינה ולהגיע לישראל, אך נאלצו להשאיר את כל רכושם מאחור, לנוכח המצב. המפר טען כי הם מתגוררים בישראל בארבעת החודשים האחרונים ללא בגדיהם וללא רכושם האישי. המפר טען כי מדי פעם הוא נוסע לטורקיה לנסות לעשות עסקים כדי שיוכל לפרנס את משפחתו.
5. המפר נכנס למסלול האדום והצהיר כי ברשותו סכום של 37,000 דולר ארה"ב. אולם, לאחר ספירת הכספים התברר כי נשא עמו סכום בסך 21,100 דולר ארה"ב בלבד – פער של 15,900 דולר ארה"ב.
6. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם בחשבונות הבנק שלו באוקראינה, אותם משך במזומן והעביר לשמירה אצל חברו בטורקיה לנוכח המצב. הכספים יועדו להוצאות מחיית משפחתו בישראל.
7. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מודע לחובת הדיווח. המפר טען כי חברו שם לו את הכספים בתיק וכי הוא לא ספר אותם. המפר טען כי הוא סמך על חברו ולכן לא בדק את הכספים שהועברו לו, ולפיכך סבר כי הסכום שעליו הצהיר הוא הסכום המדויק שהיה ברשותו. המפר טען כי כלל לא היה מודע לכך שיש ברשותו סכום נמוך מזה שהוצהר.
9. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר לבדוק את הסכום המדויק שברשותו טרם נסיעתו.
10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ונסיבותיו האישיות.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 135/22 - הדיר אסעד, מ"ז 065926073

נסיבות המקרה:

- ביום 28.7.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 8,500 דולר ארה"ב ו-7,500 ש"ח (שווי כולל של 36,895 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,000 דולר ו-7,500 ש"ח (שווי כולל של 24,791 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' הדיר אסעד (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 28.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה הינה תושבת ישראל ועוסקת כסוכנת נסיעות. המפרה יצאה לירדן יחד עם בעלה, חסאם אסעד, ולקוחותיה, להופעה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרה טענה כי 3,000 דולר הם כספים פרטיים שלה שיועדו לשימושה האישי בירדן, וכי שאר הכספים הם כספי לקוחות, כאשר הכספים בשקלים הם

- תשלום לקוחות עבור נופש בסיני, שטרם הספיקה להפקיד בבנק, ונותרו בתיק העבודה שלה, והכספים בדולרים נועדו לרכישת כרטיסים עבור ההופעה בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה הסבירה כי סברה שחובת הדיווח עומדת על 10,000 דולר ארה"ב ולכן לא דיווחה. כמו כן, טענה כי לא שמה לב לשילוט במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לברר אודות חובת הדיווח היא באחריות המפר, בייחוד כאשר מדובר בסוכנת נסיעות המשווקת טיסות ונסיעות בינלאומיות.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של הפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 136/22 - רוזה מנזנילו לוגו, מ"ז RD6734737

נסיבות המקרה:

ביום 1.8.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך 8,300 דולר ארה"ב ו-1,000 ש"ח (סכום כולל של 29,703 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,800 דולר ארה"ב ו-1,000 ש"ח (סכום כולל של 17,599 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת ROSA MANZANILLO LUGO (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 1.8.22. המפרה בחרה שלא לטעון בפני הוועדה ביום כינוסה וההחלטה בעניינה התקבלה על בסיס החומר שהונח בפני הוועדה.
4. המפרה הינה אזרחית הרפובליקה הדומיניקנית, ויצאה מישראל יחד עם בעלה, Sibany Touhan לחופשה בירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי מקור הכספים במכירת הדירה של אמו של בעלה, וכי הכספים נמשכו מחשבון הבנק של בעלה. המפרה טען כי הכספים נועדו להוצאות במהלך החופשה שלהם בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה את חובת הדיווח על הצהרת כספים בעת היציאה מהארץ וכן כי הייתה עם קבוצה גדולה ולא שמה לב לשילוט המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפרה להתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הכניסה למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 137/22 - חסן סמארה, מ"ז 031597651

נסיבות המקרה:

ביום 2.8.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 28,200 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 16,200 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חסן סמארה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 2.8.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, בעל עסק לייבוא ומכירה של קרמיקה, יצא לירדן יחד עם חברו מוחמד נאסר לטובת הסדרת חוב על סחורה שיובאה מהודו ועוכבה בנמל עקבה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים הוא מקופת העסק ויעדם המקורי היה תשלום החוב. אולם לטענתו לא שילם את הכספים המדוברים ולכן חזר עם מלוא הסכום חזרה לישראל.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח על כספים וכי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן טרם הכניסה למעבר.

9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 138/22 - נאסר מוחמד, מ"ז 040282477

נסיבות המקרה:

ביום 2.8.22 נכנס המפר לכאורה מישראל לירדן דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 34,080 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 21,811 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נאסר מוחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 2.8.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראל, בעל חברה לשיווק מוצרי קרמיקה, שב לישראל יחד עם חברו סמארה חסן, לאחר שיצאו לירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים מלקוחות שרכשו ממנו קרמיקה. לטענתו, לא השאיר את הכספים בביתו שבטירה מחשש לגניבה ולכן לקח אותם עמו לירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא אינו מכיר את חובת הדיווח על כספים וכי לא שם לב לשלטים הפזורים במעבר המורים לו על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן בנוגע לחובת הדיווח טרם הכניסה למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 139/22 - חלאד אלקריני, מ"ז 039635149

נסיבות המקרה:

ביום 5.8.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 5,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 17,040 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 4,771 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חלאד אלקריני (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 5.8.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב רהט המועסק בחברת אינטל מזה 6 שנים, שב לישראל יחד עם חברו עזת אלקריני לאחר שבילו בקזינו בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים בחסכונות ששמר בביתו וייעודם הימורים בקזינו.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי חשב כי סף הדיווח עומד על 50,000 ש"ח בדומה לסף הקבוע בנתב"ג ולכן לא דיווח. כמו כן, טען כי לא הבחין בשילוט המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן טרם הכניסה למעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 140/22 - עזת אלקריני, מ"ז 023402472

נסיבות המקרה:

ביום 5.8.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 5,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של 18,744 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של 6,475 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עזת אלקריני (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 5.8.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עצמאי תושב רהט, שב לישראל יחד עם חברו חאלד אלקריני לאחר שבילו בקזינו בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים בעבודתו, בכספים שקיבל כמתנות בחתונת בנו ו-500 דולר ארה"ב בהם זכה בקזינו.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח. כמו כן, טען כי לא ראה את השילוט במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן בנוגע לחובת הדיווח טרם הכניסה למעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.

9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 141/22 - דניאל דדון, מ"ז 309896835

נסיבות המקרה:

ביום 9.8.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך 18,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 60,330 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 10,055 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דניאל דדון (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 9.8.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, בעליהם של מחסנים בתחום האספקה, שב מנסיעת עסקים בקנדה וארצות הברית.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים הוא מעבודתו וייעודם הוא תרומה לארגון "לב אחד".
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי התרומה על סך 18,000 דולר ארה"ב, חולקה לשתי מעטפות שיועדו להעברה לעמותה בשתי פעימות שונות, וכי לא תכנן להביא עמו לישראל את כל הסכום בנסיעה זו. לטענתו, בגלל טעות של מזכירתו האישית, הוכנסו שתי מעטפות לתיקו במקום אחת. מאחר ולא ידע על כלל הכספים שברשותו, סבר שאינו צריך לדווח שכן הסכום שטעה לחשוב שברשותו עמד על 9,000 דולר ארה"ב. המפר טען כי בדרכו כלל הוא נוהג להעביר תרומות בהעברה בנקאית אך הרב ביקש לקבל את הכסף במזומן.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה באחריות המפר לבדוק את סכום הכספים המדויק שברשותו.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 142/22 - אנואר עאסי סבאג, מ"ז 033327396

נסיבות המקרה:

ביום 10.08.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך 9,340 דולר ארה"ב ו-100 יורו (שווי כולל של 31,647 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,710 דולר ארה"ב ו-100 יורו (שווי כולל של 19,481 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' אנואר עאסי סבאג (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 10.8.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה היא סוכנת ביטוח ממעלות תרשיחא, ועוסקת גם בתחום התיירות, ובמסגרת זו משווקת הופעות של זמרים בחו"ל. המפרה יצאה מישראל לירדן יחד עם משפחתה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרה טענה כי מדובר בתשלומי שתי קבוצות של לקוחותיה עבור הנסיעה לירדן שכללה נסיעות, לינה במלון והופעה בירדן. המפרה הציגה אסמכתאות כתימוכין לטענותיה.
6. הוועדה קיבלה את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי טרם הגעתה למעבר הגבול, התקשרה לברר מהו סף הדיווח וכי נאמר לה שעליה לדווח אם יש ברשותה למעלה מ-10,000 דולר ארה"ב. המפרה לא סיפקה אסמכתאות לטענה זו. המפרה טענה כי לא שמה לב לשלטים הפזורים המורים על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה. הוועדה קבעה כי חלה על המפרה אחריות מוגברת להכיר את חובת הדיווח מתוקף עיסוקה בתחום ארגון נסיעות תיירים לחו"ל.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסה או הוצאה של כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של המפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.
13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 143/22 - עידו בן יעקב, מ"ז 043496058

נסיבות המקרה:

- ביום 26.07.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו כספים בסך של 4,100 דולר ארה"ב ו-4,770 ש"ח (שווי של 19,122 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,000 דולר ארה"ב (שווי של 6,916 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עידו בן יעקב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 26.7.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר הינו עצמאי ובבעלותו עסק למכירת בריכות שחייה, ובעברו איש קבע בצבא. המפר נכנס לישראל דרך מעבר "בגין" לאחר שבילה בקזינו בטאבה. המפר טען כי יצא מישראל עם חבר ערב קודם לכן לקזינו בהילטון טאבה, כאשר ברשותו סך של 5,300 ש"ח ועוד 1,400 דולר ארה"ב.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי ביציאה מישראל היו ברשותו כספים בסך 5,300 ש"ח ו-1,400 דולר ארה"ב שהביא מביתו וכי מקורם בעסקיו. המפר טען כי מקור הכספים שהיו ברשותו כשנכנס לישראל בזכייה בקזינו. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח וכן כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן בנוגע לחובת הדיווח טרם הגעתו למעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

נסיבות המקרה:

ביום 11.08.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו כספים בסך של 13,600 דולר ארה"ב (שווי של 45,583 ₪) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 10,000 דולר ארה"ב (שווי של 33,517 ₪).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יורם בנישתי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 21.8.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, סוכן ביטוח בעל משרד בעיר אשקלון.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי חלק ממקור הכספים הוא בגין נכס שמכר לאמו וחלקו האחר מכספים שהיו ברשותו בביתו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח וכן כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד

ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 145/22 - יוסף אלקרנאוי, מ"ז 059937656

נסיבות המקרה:

ביום 11.08.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 3,440 דיןר ירדני ו-3,100 ש"ח (שווי כולל של 19,361 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 900 דיןר ירדני ו-3,100 ש"ח (שווי כולל של 7,354 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוסף אלקרנאוי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 11.8.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר תושב רהט ובעליה של חברת בנייה בבאר שבע, יצא יחד עם חברו סעיד אבו סיאם לירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי משך את הכספים מחשבון הבנק שלו, וכי כל פעם משך כמה אלפי שקלים והמיר אותם לדינר ירדני. בנוסף טען המפר כי סך של 4,000 דינר שהיה ברשותו שייך לחברו סעיד, שביקש ממנו להחזיק את הכספים עבורו. המפר טען כי ייעודם של הכספים הוא מימון הבילוי בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי חשב שסך הדיווח הקבוע הוא 10,000 דולר ארה"ב, וכי לא הבחין בשילוט הפזור במעבר.

8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן בנוגע לחובת הדיווח טרם הכניסה למעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 146/22 - סעיד אבו סיאם, מ"ז 052476538

נסיבות המקרה:

ביום 11.08.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 6,000 דינר ירדני ו-2,200 ש"ח (שווי כולל של 30,562 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,450 דינר ירדני ו-2,200 ש"ח (שווי כולל של 18,508 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סעיד אבו סיאם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 11.8.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, פנסינר תושב רהט, יצא לירדן יחד עם חברו יוסף אלקרנאוי למטרת בילוי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי את הכסף בשקלים משך מחשבוננו לפני מספר שבועות, ואת הדינר הירדני קיבל כמתנות באירוע משפחתי שעשה לפני כשנה. המפר טען כי קיבל כספים נוספים בסך 4,000 דינר ירדני מאחיינו, שביקש ממנו להעבירם לילדיו, סטודנטים שלומדים בעמאן, לצורך הוצאות מחייתם. המפר טען כי כאשר יצאו הוא וחברו, יוסף אלקרנאוי, מהרכב, ביקש מחברו להוציא עבורו את הכספים מהרכב, ולכן סכום זה נמצא ברשות החבר במועד הבדיקה.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 147/22 - אברמוב יאן, מ"ז 35803144

נסיבות המקרה:

ביום 17.08.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך של 82,750 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 32,589 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אברמוב יאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 21.8.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, מתגורר בדובאי ובמוסקבה. הוא איש עסקים ובעל חברה לזיקוקי דינור במוסקבה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים הוא מכספים שקיבל ממשפחתו. ייעוד הכסף הוא לשם פתיחת חשבון בנק בארץ שכן משפחתו של המפר מתגוררת בישראל. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח וכן כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 148/22 - מוניר מטר, מ"ז 318105426

נסיבות המקרה:

- ביום 21.08.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 9,300 דולר ארה"ב, 7,400 ש"ח ו-300 דינר ירדני (שווי כולל של 39,069 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,000 דולר ארה"ב ו-7,400 ש"ח (שווי כולל של 26,943 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוניר מטר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 21.08.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, בעל עסק לשיש בצפון הארץ, יצא לירדן יחד עם בנו לטובת ביקור משפחה בירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים מעבודתו וייעודו הוא חופשה והאירוע הצפוי בירדן.

6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי טעה לחשוב שחובת הדיווח עומדת על 10,000 דולר ארה"ב ולכן לא דיווח. כמו כן, טען שלא ראתה את השילוט במעבר הגבול.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם עובדי המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,700** ש"ח בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 149/22 - עלי מועדי, מ"ז 055759245

נסיבות המקרה:

ביום 22.08.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 10,570 דולר ארה"ב ו-1,800 ש"ח (שווי של 36,229 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,870 דולר ארה"ב ו-1,800 ש"ח (שווי של 24,177 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עלי מועדי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 22.08.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, מורה בגמלאות ואיש דת דרוזי המכהן כיו"ר ועדת הקשר של העדה הדרוזית, יצא לירדן לטובת טיפול רפואי ומסירת תרומות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי סכום של 5,000 דולר מהכספים שנתפסו הוא שלו ומיועד לטיפול רפואי ומימון הוצאות הנסיעה וכי יתר הכספים מקורו מתרומות שקיבל מתושבי ירכא עבור אזרחים דרוזים הנמצאים בסוריה, ירדן ולבנון.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען בהתחלה כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח. אולם, לאחר שנשאל שוב, ענה כי מכיר את החובה לדווח על כספים שסכומם עולה על 12,000 ש"ח אך סבר שכספי תרומות פטור מחובה זו ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר קל וחומר כאשר ידע שעליו לדווח על כספים שסכומם עולה על 12,000 ש"ח. כמו כן, הוועדה רואה בחומרה את העובדה שמדובר בכספים שהמפר קיבל מאנשים אחרים ושמקורם אינו ידוע לו.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד

ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, העובדה שהמפר העביר כספים עבור אחרים, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 150/22 - מחמוד עאלם, מ"ז 028351633

נסיבות המקרה:

ביום 23.08.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 7,800 דולר ארה"ב ו-1,200 ש"ח (שווי כולל של 26,724 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 14,398 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחמוד עאלם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 23.08.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ישראל ובעל קונדיטוריה בכפר מנדא, יצא לירדן יחד עם חברו לטובת רכישת קופסאות לעסק שבבעלותו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען תחילה שהכספים המתוארים שייכים לו ולחברו. לאחר שנשאל שנית, מסר כי כלל הכספים שלו ומקורם מרווחי העסק שהומרו בצ'יינג' מקומי בכפר מנדא ויעדו הוא עבור רכישת קרטוני אריזה לעסק.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח וכן לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.

8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שינוי הגרסאות של המפר בחקירתו במכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 151/22 - לוי צרנובילסקי, מ"ז 055481246

נסיבות המקרה:

ביום 25.08.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 4,300 דולר ארה"ב ו-7,350 ש"ח (שווי כולל של 21,421 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר לוי צרנובילסקי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 25.08.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראל שעובד במשרה חלקית כמתווך בפתח תקווה, יצא למצרים לטובת בילוי בקזינו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מתוך סך הכספים, 2,000 דולר ארה"ב אלו כספים שחסך ושמר בביתו ו-5,000 ש"ח נמשכו לפני מספר ימים מחשבון הבנק שלו, והיתר כספים שמקורם בזכייה בקזינו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח וכן לא ראה את השילוט המורה על חובת הדיווח.
8. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור מצבו הרפואי הקשה אותו הציג בפניה.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. הוועדה התחשבה במצבו הבריאותי של המפר כפי שהוצג בפניה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 152/22 - איסם שעלאן, מ"ז 801824723

נסיבות המקרה:

ביום 28.08.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "מעבר ארז" כשברשותו כספים בסך של 16,070 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 16,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איסם שעלאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 28.08.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב עזה אשר עובד כשכיר במסעדה בחיפה, יצא מישראל על לחזור לביתו בעזה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים הוא ממשכורות עבור עבודתו במסעדה בחודשים יולי ואוגוסט. לביסוס טענתו הציג המפר בפני החוקרים שני כרטיסי עבודה בהם מפורטים הימים שבהם עבד בחודשים אלו. כשנשאל מדוע על המעטפה כתוב "אבו אברהים" ענה כי כך קוראים לו במסעדה כיוון שהשם שלו, איסם, קשה להגייה.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו יודע קרוא וכתוב ולכן לא הבין את השלטים המורים על חובת הדיווח, הוא הודה בחקירתו כי שמע מאנשים אל חובת הדיווח אבל לא ידע בדיוק במה מדובר. כשנשאל מדוע ענה לחוקר היס"מ שיש ברשותו רק 12,000 ש"ח אמר כי טעה בתשובתו.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, וזאת בייחוד לאחר שידע על קיומה של חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של הפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 153/22 - ירמוק זועבי, מ"ז 059949982

נסיבות המקרה:

ביום 04.09.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 11,200 דולר ארה"ב וכ- 12,950 ש"ח (שווי כולל של כ- 50,939 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,600 דולר ארה"ב וכ- 12,950 ש"ח (שווי כולל של כ- 38,728 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ירמוק זועבי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 04.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים הוא חיסכון מרווחי המסעדה שבבעלותו. ייעוד הכספים הוא לשם רכישת מכונות וכלים למסעדה שבבעלותו. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החוק המורה על חובת הדיווח. כמו כן, טען כי לא שם לב לשילוט המפוזר באולמות המורה על חובת הדיווח.

6. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 154/22 - ג'בר כסאברי, מ"ז 032752388

נסיבות המקרה:

ביום 05.09.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,448 דולר ארה"ב וכ- 1,450 ש"ח (שווי כולל של כ- 19,929 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,320 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 7,869 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'בר כסאברי (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 05.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, בעל עסק הנותן שירותי אחזקה למפעלים בתחום המתכת.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי את הכספים הרוויח בקזינו והם נועדו לשימוש אישי. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החוק המורה על חובת הדיווח. כמו כן, טען כי לא שם לב לשילוט המפוזר באולמות המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

נסיבות המקרה:

ביום 05.09.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,448 דולר ארה"ב ו- 1,450 ש"ח.

מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,320 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יואן מארק בנגיגי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 05.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, הינו אזרח צרפתי שעבד כאינסטלטור.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים הוא מחסכונות אישיים. ייעוד הכספים הוא לשם הימור בקזינו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החוק המורה על חובת הדיווח. כמו כן, טען כי לא שם לב לשילוט המפוזר באולמות המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **25,000 ש"ח** בלבד.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 156/22 - רונלד פול בירד, מ"ז 336244249

נסיבות המקרה:

ביום 6.9.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 11,000 אירו, 960 לירות שטרלינג ו-450 דינר ירדני (שווי כולל של 43,197 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,600 אירו, 600 לירות שטרלינג ו-450 דינר ירדני (שווי כולל של 30,940 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רונלד פול בירד (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 6.9.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות בא כוחו עו"ד נידאל עבדל ג'אפר, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר יצא יחד עם אשתו לירדן על מנת לבקר את משפחתה, ומשם תכנן להמשיך לביתם שבפורטוגל.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען בא כוחו של המפר כי מקורם מחסכונות הפנסיה של אשתו וייעדם הוא כריתת עצים בסביבת ביתם, בהתאם לדרישת המדינה, בעקבות גל שריפות יער הענק שפקד את פורטוגל בעקבות גל החום הקיצוני במדינה בקיץ האחרון, וכן תיקון ביתם בפורטוגל, שנפגע אף הוא.

6. הוועדה קיבלה את טענותיו של בא כוחו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טען בא כוחו של המפר כי המפר חשב שחובת הדיווח חלה על כספים מעל סף של 50,000 ש"ח, בדומה לנתב"ג, ועל כן לא דיווח. כמו כן, טען בא כוחו של המפר כי לא הבחין בשלטים המורים על חובה זו.
8. בא כוח המפר ביקש את התחשבות הוועדה בנסיבותיו האישיות של המפר. לטענתו, הכנסותיו המשותפות של המפר ואשתו נמוכות וכספים אלו נמשכו מכספי הפנסיה של אשתו. בא כוח המפר טען כי המפר ואשתו נאלצו לשלם מסים גבוהים על הכספים שמשכו, ונותרו ללא כסף רב. בא כוח המפר הוסיף כי המפר נאלץ להוציא כספים אלו לכריתת העצים באזור ביתם בפורטוגל, לפי דרישת ממשלת פורטוגל. בא כוח המפר טען כי לנוכח מצבם הכלכלי, הטלת עיצום כספי גבוה עשויה להוות פגיעה כלכלית משמעותית עבורם.
9. הוועדה לא קיבלה את טענות בא כוח המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היתה על המפר חובה להתעדכן אודות הוראות חובת הדיווח בטרם הגעתו למעבר. החובה לדווח הינה באחריות המפר.
10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, נסיבותיו האישיות שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500** ש"ח בלבד.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 157/22 - איסאר אבו אלחסן, מ"ז 021970512

נסיבות המקרה:

ביום 7.9.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 6,350 דולר ארה"ב, 1,560 אירו ו- 410 דינר ירדני (שווי כולל של 28,787 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של 16,620 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי איסאר אבו אלחסן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 7.9.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו תושב ישראל, בעל עסק לפסולת ברזל וכן הבעלים של מסעדה בטורקיה. במועד ההפירה יצא המפר לירדן, יחד עם חברים, למטרת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים הוא ממשכורות שהופקדו בבנק אותן משך לאורך תקופה וכי ייעדם הוא מימון החופשה והחזקת הרכב עמו נסע לירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפירה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי חשב כי חובת הדיווח עומדת על 50,000 ש"ח בדומה לנתב"ג ולכן לא דיווח. כמו כן, טען כי לא שם לב לשילוט המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפירה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 158/22 - מועד בדיר, מ"ז 036854065

נסיבות המקרה:

ביום 07.09.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 3,720 אירו, 3,600 ש"ח, 520 דולר ארה"ב ו-370 דינר ירדני (שווי של 19,741 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,667 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מועד בדיר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 07.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו איש עסקים ובעלותו 3 חברות בתחום האפייה. המפר טען כי יצא עם שני חברים לאירוע פתיחת מסעדה של חבר שלהם בעמאן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי חלק מהכספים שייכים לו וכי מקורם בעבודתו. המפר טען כי מדובר בכספים שהיו בביתו במזומן וכי המיר את השקלים לדינרים בצ'יינג' בכפר קאסם. המפר טען כי סך של 1,200 אירו שייך לחבר אחד וכי סך של 600 אירו ו-

- 3,600 ש"ח שייך לחבר השני. המפר טען כי משום שנשא עמו תיק, ביקשו ממנו חבריו שישמור עבורם את כספיהם. המפר טען כי הכספים נועדו למימון הוצאות בירדן ולרכישת מתנות. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי חשב שסך הדיווח הקבוע הינו 10,000 דולר. כמו כן, טען כי לא שם לב לשילוט המפוזר באולמות המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן בנוגע לחובת הדיווח טרם הגעתו למעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **800 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 159/22 - זידאן עומר, מ"ז 315886861

נסיבות המקרה:

ביום 06.09.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 6,700 דולר, ו-1,700 ש"ח (שווי של 24,426 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,600 דולר (שווי של 12,211 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר זידאן עומר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 15.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר עובד כחלילן באירועים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו ולחבריו. המפר טען כי החזיק את הכספים עבור חבריו לצורך תשלום כל הוצאותיהם בירדן. הוועדה קיבלה, מחמת הספק" את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החוק המורה על חובת הדיווח. כמו כן, טען כי לא שם לב לשילוט במעבר המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן בנוגע לחובת הדיווח טרם כניסתו למעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,200 ש"ח** בלבד.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 160/22 - מוחמד עתאמנה, מ"ז 201257243

נסיבות המקרה:

ביום 08.09.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 8,600 ש"ח, ו- 8,550 דולר (שווי של 37,601 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,600 ש"ח, ו- 5,000 דולר (שווי של 25,559 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד עתאמנה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 15.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו קבלן בנייה ובעל חברה לבנית שלד.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי 2,600 דולר ו-3,600 ש"ח שייכים לו וכי מקורם בעבודתו. המפר טען כי משך את הכספים מחשבון הבנק שלו וכי את חלקם המיר לדולרים. המפר טען כי שאר הכספים שייכים לגיסו ולחברו. המפר טען כי השניים יצאו יום קודם לכן לירדן עם כרטיס אשראי וללא כספים. המפר טען כי השניים לא הצליחו למשוך כספים בירדן ולכן ביקשו מנשותיהם להעביר להם כספים דרכו. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי חשב שסך הדיווח הקבוע הינו 50,000 ש"ח, בדומה לסף בנתב"ג. כמו כן, טען כי לא שם לב לשילוט המפוזר באולמות המורה על חובת הדיווח.

7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן בנוגע לחובה הדיווח טרם יציאתו לירדן. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500** ש"ח בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 161/22 - נסים אבו סאלח, מ"ז 025910498

נסיבות המקרה:

ביום 08.09.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 12,700 דולר, ו- 4,100 ש"ח (שווי של 47,177 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,100 דולר ו- 4,100 ש"ח (שווי של 34,966 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נסים אבו סאלח (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 15.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר עוסק כמנהל עבודה בחברת בנייה במגדל שמ"ס.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים הוא מהמשכורת שלו, של אשתו ושל בתו. המפר טען כי יעד הכספים הוא למימון חופשתם בירדן. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הבחין בשילוט המפוזר במעבר המורה על חובת הדיווח, אך הבין מהשילוט כי החובה חלה על כל אדם בנפרד כאשר ברשותו כספים העולים על 12,000 ש"ח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הכניסה למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 162/22 - טארק טדיסי, מ"ז 081097206

נסיבות המקרה:

ביום 09.09.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 6,600 ש"ח, 3,290 אירו, ו- 800 דולר (שווי של 20,464 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,640 אירו, ו- 800 דולר (שווי של 8,272 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טארק דיסי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו יום 15.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו יזם של בניית מבנים, ובעל חברות לבנייה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי 6,600 ש"ח ו-1,000 אירו שייכים לחברו וכי שאר הכספים שייכים לו, ומקורם במשכורתו. המפר טען כי ומדובר בכסף שהיה בביתו שנשאר מנסיעות קודמות. המפר טען כי יצא לירדן עם חברו, וכי בביקורת דרכונים בגבול הירדני ביקש ממנו חברו לשמור בעבורו את הכספים שברשותו כדי שישלם את הוצאותיהם בירדן. המפר טען כי חברו סורב כניסה לירדן ולכן חזרו שניהם לישראל. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את החוק המורה על חובת הדיווח, וכן ראה את השלטים המורים על חובת הדיווח. המפר טען כי לאחר שעבר את הבידוק הביטחוני התיישב על ספסל והמתין לדווח, אולם לאחר שניגש אליו פקיד מכס הובהר לו כי הפר את חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **800 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 163/22 - גהאד דעאס, מ"ז 309818169

נסיבות המקרה:

ביום 14.09.22 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 5,7000 דינר ירדני (בשווי 27,607 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 15,499 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר גהאד דעאס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 14.09.22. הוועדה דנה בעניינו של המפר שלא בפניו, זאת בהתאם לבקשתו שהעביר בכתב.
4. המפר הינו נכה של ביטוח לאומי ואיננו עובד.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי לקח הלוואה מבנק והמיר את הכספים לדינר ירדני. המפר טען כי הכספים מיועדים לחתונת בן אחותו. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החוק המורה על חובת הדיווח, וכן לא הבחין בשלטים במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי היה על המפר להתעדכן בנוגע לחובת הדיווח טרם הגעתו למעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 164/22 - אבי אליהו כהן, מ"ז 058326372

נסיבות המקרה:

ביום 13.09.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 6,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 21,978 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של 9,959 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבי כהן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 13.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד כמדריך טיולים עצמאי בחברת "ג'יפ תור" 257257257 ומעביר טיולים לקבוצות תיירים בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכסף הוא מהתשלום שהעבירו המטיילים עבור החופשה בירדן אשר הועבר לו במסגרת תקציב חברת "ג'יפ תור". יעדם של הכספים הוא לשם מימון הוצאות לינה, מזון ובילוי בעבור הקבוצה אותה הוא מדריך.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח וכן לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח. המפר ציין ששמע כי קיימת מגבלה להעביר מזומנים מעל חמישים אלף ש"ח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **900 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 165/22 - מחמוד סעדי, מ"ז 066043555

נסיבות המקרה:

ביום 15.09.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 4,000 דינר ירדני, 1,650 ש"ח, 5,000 דולר ארה"ב ו-1,000 אירו (שווי כולל של 41,660 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,500 דינר, 5,000 דולר ארה"ב, 1,650 ש"ח ו-1,000 אירו (שווי כולל של 29,552 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחמוד סעדי (להלן: "**המפר**").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 15.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, בעל עוסק מורשה בתחום המיזוג התעשייתי, יצא לירדן לנפוש ולרכוש זהב לאשתו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכסף הוא ממכירה והשכרה של נכסים בבעלותו ויעדם הוא החופשה המדוברת ורכישת הזהב.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח וכי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי באחריות המפר היה לברר לגבי חובת הדיווח במעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח..

9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 166/22 - בן אל גולן, מ"ז 305098212

נסיבות המקרה:

- ביום 14.09.22 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך של 19,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של 65,934 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של 15,797 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בן אל גולן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 14.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראל המתגורר בארה"ב, עובד בחברת הובלות. במועד ההפירה הגיע יחד עם אשתו לביקור בישראל.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים הוא מחסכונות משותפים מהעבודה שלו ושל אשתו אשר אותם שמרו בכספת ביתם שבלוס אנג'לס. יעדם הוא החופשה בישראל.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפירה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח. כמו כן, מסר שלא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפירה. באחריות המפר היה לברר את סף הדיווח המדויק לפני הנסיעה..
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפירה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפירה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפירה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 167/22 - מוסא שיעראוי, מ"ז 964860894

נסיבות המקרה:

ביום 15.09.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול ארז כשברשותו כספים בסך של 14,450 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,450 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוסא שיעראוי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 15.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב עזה, עובד כקופאי בסופרמרקט ביישוב כסייפה מזה חמישה חודשים. במועד ההפרה, יצא מישראל לעזה על מנת לבקר את משפחתו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי קיבל 12,000 ש"ח ממעסיקו, מתוכם 8,000 ש"ח כשכר בעבור עבודתו ו- 4,000 ש"ח כהלואה למימון חתונת בנו. בנוגע ל- 2,450 ש"ח הנוספים שנמצאו במועד ההפרה, מקורם בכסף שהביא עמו המפר מעזה.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח בכניסה לישראל, אך לא ידע כי החובה חלה גם על היוצאים מהארץ. כמו כן, טען כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי באחריות המפר היה לברר לגבי חובת הדיווח במעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח..
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **400 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 168/22 - אלכסנדר מנצור, מ"ז 046220653

נסיבות המקרה:

- ביום 17.09.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של 18,887 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 6,868 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלכסנדר מנצור (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 17.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב אילת ונהג טרקטור, יצא לטאבה לבלות בקזינו עם חברו ויסאם זיאד.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכסף הוא מזכייה בקזינו אשר במלון סאן בטאבה.

6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח. כמו כן, לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא אקטיבית ובאחריות המפר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 169/22 - מוחמד אגבאריה, מ"ז 066379256

נסיבות המקרה:

ביום 14.09.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 3,000 דינר ירדני, 1,800 דולר ארה"ב ו-5,000 ש"ח (שווי כולל של 25,711 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 500 דינר ירדני, 1,800 דולר ארה"ב ו-5,000 ש"ח (שווי כולל של 13,603 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד אגבאריה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 14.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי בעל חברה לחומרי בניין, יצא לירדן לחופשה בירדן עם חבריו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי הוא החזיק את הקופה המשותפת שלו ושל חבריו לצורך החופשה.
הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח. כמו כן, מסר כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי באחריות המפר היה לברר לגבי חובת הדיווח במעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 170/22 - טלאל אלנבארי, מ"ז 029857661

נסיבות המקרה:

ביום 22.09.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,200 דולר ארה"ב ו-700 דינר ירדני (שווי כולל של 17,955 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 700 דולר ארה"ב ו-700 דינר ירדני (שווי כולל של 5,840 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טלאל אלנבארי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 22.09.22.
4. המפר קיבל זימון לוועדה כדין, ונאמר לו כי יוכל להשמיע את טיעוניו ביום התכנסות הוועדה באמצעות שיחה טלפונית. למרות זאת, ביום 3.10.22, במועד התכנסות הוועדה נעשו מספר ניסיונות להשיג את המפר טלפונית, אך לא היה מענה מטעמו. לפיכך, הסתמכה הוועדה על החומרים שהיו בפניה לצורך קבלת החלטתה.
5. המפר הינו תושב ישראל ועובד כיועץ בלשכתו של ראש מועצת חורה בנגב.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען בחקירתו כי מקור הכספים הוא מקצבת ילדיו הנכים מביטוח לאומי ויעדם הוא חופשה בתאילנד.
7. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר מחמת הספק לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה, כאשר נשאל המפר על סכום הכסף שברשותו, טען כי הוא מחזיק ב-3,000 דולר ארה"ב בלבד. בבדיקה שנערכה לו, נמצא סכום נוסף של 1,200 דולר ארה"ב ו-700 דינר ירדני. לטענתו, לא ידע מה סכום הכסף המדויק שברשותו.
9. עוד טען המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
10. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
11. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 171/22 - עלא אבו קטיפאן, מ"ז 034905117

נסיבות המקרה:

ביום 22.09.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו כספים בסך של 5,000 דיןר ירדני ו-800 ש"ח (שווי כולל של 25,210 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,700 דיןר ירדני (שווי כולל של 13,181 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 22.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
2. המפר, מובטל, יצא מישראל יחד עם אשתו לחופשה בירדן.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקורם הוא מתנה שקיבל מ-21 אחיו ואחיותיו לרגל חגיגות יום הנישואין שלו. המפר טען כי יעד הכספים הוא הוצאות לינה ובילוי בנופש.
4. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח וכן כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
6. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 172/22 - עדו כהן, מ"ז 031679913

נסיבות המקרה:

ביום 20.09.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנתב"ג כשברשותו כספים בסך של 16,484 דולר ארה"ב (שווי כולל של 57,055 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,020 דולר ארה"ב (שווי כולל של 6,992 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עדו כהן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 20.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו תושב ישראל ומתמטיקאי העובד כעוזר מחקר באוניברסיטה בארה"ב. במועד ההפרה הגיע לישראל לחגים לבקר את משפחתו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכסף הוא ממשכורות שקיבל בגין תפקידו כעוזר מחקר. המפר טען כי הוא שילם תשלומי מס על הכנסתו. המפר המציא לוועדה אסמכתאות כתימוכין לטענותיו, לרבות תלושי משכורת ותשלומי מס, וכן אשרת עבודה בארה"ב. המפר טען כי הביא את הכספים עמו לישראל כיוון שהוא עתיד לסיים את תפקידו באוניברסיטה בחודשים הקרובים ולשוב לישראל, ולפיכך ביקש למשוך את כל הכספים מחשבון הבנק שלו ולסגור את החשבון. לטענתו, לא ביצע העברה בנקאית משום שאינו מתמצא בפרוצדורות אלו.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק בדבר דיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל וסבר שכאשר הוא הצהיר על כספים בארה"ב ושילם מיסים, לא היה צורך להצהיר שוב בישראל. כמו כן, טען כי לא ראה את השילוט בשדה המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו לישראל.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד

ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה

מקרה הפרה 173/22 - קונסטנטין מיסולובין, מ"ז 750131197

נסיבות המקרה:

ביום 29.09.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק נתב"ג כשברשותו כספים בסך של 23,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של 80,999 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 14,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של 30,857 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר קונסטנטין מיסולובין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 29.09.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח רוסיה שהגיע לישראל, יחד עם אשתו ובתו בת הארבע כעולה חדש. המפר טען כי הגיע לישראל ממוסקבה, דרך אזרבייג'ן, וכי זו הפעם הראשונה שלהם כמשפחה בישראל. למעשה ביום כניסתו לארץ עלו המפר ומשפחתו לישראל.
5. המפר פיצל את הכספים בין שלושת בני המשפחה: 8,800 דולר במזוודתו, 8,800 דולר במזוודת אשתו, ו-6,400 דולר במזוודה של בתו. המפר טען כי פיצל את הכספים בצורה זו בהתאם להוראות החוק ברוסיות המתירות לכל אדם להוציא סכום של עד 10,000 דולר ארה"ב ללא דיווח.

6. המפר טען כי לאחר שנחתו בישראל פגש אותם פקיד משרד הקליטה לצורך קליטתם בישראל כעולים חדשים. המפר טען כי אמר לפקיד הקליטה כי ברשותם סך של 23,000 דולר וכי שאל אותו האם הוא נדרש לפי חוק, לדווח על הכספים. המפר טען כי פקיד הקליטה הנחה אותו שאינו נדרש לדווח משום שלפי הוראות החוק כל אדם רשאי להכניס לישראל סכום של עד 50,000 ש"ח מבלי לדווח. המפר טען שלנוכח זאת עבר במסלול הירוק ולא דיווח על הכספים שברשותו.
7. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טוען כי הכספים שייכים לו ולאשתו ומקורם בעבודתו כמהנדס רשתות ותקשורת ועבודתה כמנהלת פרויקטים בחברת פיתוח למשחקי וידאו לילדים. המפר טען כי החל למשוך את כספו בהדרגה מחשבון הבנק שלו ברוסיה בפרוץ המלחמה עם אוקראינה, ועד לחודש יולי השנה, וכי הם נועדו למחייתו בישראל. המפר טען כי אין לא עדיין חשבון בנק בישראל וכי הוא מתכוון לפתוח חשבון לאחר השלמת הליך עלייתו לישראל.
8. המפר העביר לוועדה אסמכתאות כתימוכין לטענותיו בנוגע למקור הכספים ומשיכת הכספים מחשבוננו.
9. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
10. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח ברוסיה אך לא את זו בישראל. המפר טען כי ברוסיה החוק מאפשר לכל אדם להוציא או להכניס כספים עד לסכום של 10,000 דולר לאדם ללא דיווח, ולפיכך חילק את הכספים בין כבודת בני המשפחה כך שהסכום יתחלק בין שלושתם. המפר טען כי ביציאתו מרוסיה אכן קיבל את אישור פקיד המכס ברוסיה כי הוא לא נדרש לדווח.
11. לעניין הכנסת הכספים לישראל, המפר טען כי ידע שקיימת חובת דיווח בישראל אך לא ידע מהו סף הדיווח כאשר מדובר במשפחה שנכנסת ביחד. המפר טען כי בכניסתו לישראל, יידע את פקיד משרד הקליטה שפגש אותם כי ברשותו סכום של 23,000 דולר ארה"ב. המפר טען כי פקיד הקליטה אמר לו כי אינו נדרש להצהיר על הכספים משום שהחוק מתיר לכל אחד מבני הזוג להכניס סכום של עד 50,000 ש"ח ללא דיווח. המפר טען כי הסתמך על הוראות פקיד הקליטה ולפיכך נכנס למסלול הירוק ולא דיווח.
12. המפר העביר לוועדה הצהרה חתומה, בכתב, של פקיד משרד הקליטה המאשרת את טענתו זו של המפר.
13. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
14. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים

נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

15. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

16. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות העובדה שהמפר בעת הליך קליטתו לארץ הונחה בשוגג על ידי פקיד משרד הקליטה שהוראות החוק אינן דורשות ממנו לדווח על הכספים שברשותו. כמו כן שקלה הוועדה את היקפה הכספי של הפרה, נסיבותיו האישיות של המפר, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

17. לנוכח נסיבות המקרה ועל בסיס השיקולים המפורטים, החליטה הוועדה **שלא להטיל על המפר עיצום כספי.**

18. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 174/22 - מונירה חאטר, מ"ז Q393758

נסיבות המקרה:

ביום 1.10.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותה כספים בסך של 11,850 דולר ארה"ב, 100 דינר ו-1,100 ש"ח (שווי של 43,146 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,710 דולר ארה"ב, 100 דינר ירדני ו-100 ש"ח (שווי כולל של 31,136 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת מונירה חאטר (להלן: "המפרה").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה מיום 1.10.22. המפרה בחרה שלא לטעון בפני הוועדה וההחלטה בעניינה התקבלה על בסיס חקירתה והחומרים שהונחו בפני הוועדה.
4. המפרה, אחות נזירה מביה"ח האיטלקי בחיפה יצאה מישראל לירדן דרך מעבר גבול "נהר הירדן". כשנשאלה אודות הכספים שברשותה, טענה כי יש לה 5,000 דולר ארה"ב בלבד. בבדיקה שנערכה לה, התגלו בתאים שונים בתיק היד שלה, כספים נוספים, בסך 6,850 דולר ארה"ב, 1,100 ש"ח ו-100 דינר ירדני.
5. כשנשאלה המפרה מדוע שיקרה בנוגע לסך הכספים שברשותה, השיבה כי עשתה טעות.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרה טענה כי לגבי חלק מהכספים מדובר בתרומות שתרמו האחיות במנזר לטובת חולים ונזקקים בלבנון אשר הועברו לה עוד בתקופת מגפת הקורונה, וכעת מזדמן לה להעבירם. לגבי שאר הכספים טענה המפרה כי אישה שאינה מכירה, בשם "מארי" העבירה לה את הכספים. המפרה טענה כי נאמר לה שמדובר בכספים שהועברו על ידי אזרחים לבנונים המתגוררים בישראל עבור בני משפחתם וחולים בלבנון. לדברי המפרה, לאזרחים אלו יש משפחות בלבנון והם מפחדים שיתגלה כי הם מנהלים קשר עם גורמים בלבנון.
7. המפרה ציינה כי היא אינה מכירה אישית את האישה שהעבירה לה את הכספים אך ידוע לה כי מדובר באזרחית לבנונית המתגוררת כיום בחיפה. המפרה טענה כי היא אינה יודעת את שם משפחתה של האישה או פרטים ליצירת קשר עמה.
8. כאשר נשאלה המפרה בחקירתה למי הייתה אמורה להעביר את הכספים, המפרה שינתה את גרסתה מספר פעמים. לבסוף, לאחר ששוחחה בשיחת טלפון עם אחותה בירדן טענה כי היא נתבקשה להעביר את הכספים לבעלה של אחותה בירדן, אשר לדבריה עובד בחברת שליחויות ודואר בירדן בשם "אראמקס". המפרה טענה כי נאמר לה כי לחברה יש קשר עם ארגוני צדקה בלבנון וכי הכסף יועבר על ידי החברה למי שצריך.
9. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים. זאת לנוכח העובדה כי לא הוגשה כל אסמכתא בנוגע למקור או יעד הכספים, כתימוכין לטענותיה, ולנוכח הגרסה התמוהה שסיפקה: מדובר בסכום כסף גבוה אשר הועבר למפרה, על ידי אישה אנונימית שאינה מכירה באופן אישי, מאת אחרים אשר אף את זהותם אינה מכירה, כאשר מקור ויעד הכספים אף הוא אינו ידוע לה. כל זאת, יחד עם העובדה שכאשר נשאלה המפרה על ידי פקיד המכס בנוגע לסכום הכסף אשר ברשותה, לא השיבה אמת וענתה כי ברשותה סך של 5,000 דולר ארה"ב בלבד. לנוכח זאת, אמינותה של המפרה מוטלת בספק וכאמור אין בידי הוועדה לקבל את גרסתה.

10. בנוסף, הוועדה קבעה כי המפרה שימשה כבלדר עבור אחרים. הוועדה רואה בחומרה את מעשיה של המפרה הכרוכים בהעברת כספים זרים אותם אינה מכירה באופן אישי.
11. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הייתה מודעת לחובת הדיווח, ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה שלא שמה לב לשלטים במעבר.
12. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. וקבעה כי על המפרה הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
13. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסה או הוצאה של כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
14. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
15. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון ומימון טרור, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
16. במקרה דנן המפרה שימשה בפועל כבלדר להעברת כספים עבור שולחיה, מבלי להצהיר עליהם, ובכך למעשה מימשה את חשש הרשויות מהלבנת הון ומימון טרור באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיה אלו סיכלה המפרה את מטרת החוק ותרמה לסיכוני הלבנת הון איתן מתמודדת המדינה.
17. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

i. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק

איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד."

18. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

19. בהקשר זה, ראו את המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

20. CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including through a declaration system and/or disclosure system.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

21. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

22. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה לחומרה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה שגרסתה לעניין מקור ויעד הכספים לא התקבלה, העובדה שהמפרה שימש כבלדר עבור אחר, את העובדה שהמפרה שיקרה בנוגע לסכום הכספים שברשותה וכן את מכלול נסיבות העניין.

23. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח** בלבד.

24. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 175/22 - מרגריטה ריטה ריסקין, מ"ז 660510742

נסיבות המקרה:

ביום 2.10.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנתב"ג כשברשותה כספים בסך של 20,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של 70,830 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של 20,688 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת מרגריטה ריטה ריסקין (להלן: "המפרה").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 2.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפרה טענה כי עלתה לישראל מארה"ב בחודש יולי האחרון. לדבריה, היא משמשת בתפקיד ניהולי בחברה בארה"ב המספקת שירותי בריאות. המפרה טענה כי היא

- ממשיכה להחזיק במשרה זו, על אף עלייתה לארץ. המפרה טענה כי במועד ההפרה, שבה, יחד עם בעלה מביקור בסן פרנסיסקו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרה טענה כי מקור הכסף בעבודתה וכי מדובר בכספים שהחזיקה בביתה בארה"ב, במזומן. המפרה טענה כי היא נוהגת להחזיק עליה סכומי כסף במזומן, למימון הוצאות מחייה שונות ולמתן תרומות. לפיכך, למרות שהעבירה כספים מארה"ב לחשבון הבנק שלה בישראל באמצעות העברות בנקאיות, השאירה לעצמה מזומנים, אותם הביאה עמה לישראל.
6. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי הכירה את חובת הדיווח, וכי נאמר לה מאת ארגון "נפש בנפש" אשר סייע לה בעלייתה, כי עליה להצהיר על כספים מעל סך של 50,000, אך כי היא סברה כי הכוונה היא לסכום זה בדולרים. המפרה טענה כי לא שמה לב לשילוט בנתב"ג המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה לישראל.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,500** ש"ח בלבד.
13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 176/22 - באסל טאטור, מ"ז 22641373

נסיבות המקרה:

ביום 6.10.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 35,607 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של 23,501 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר באסל טאטור (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 6.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות בא כוחו, עו"ד הישאם חוארי.
4. המפר, תושב ישראל, עובד כמורה בבית ספר בכפר ריינה, יצא יחד עם משפחתו לטובת הסדרת לימודי ילדיו באוניברסיטה בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען בא כוחו של המפר כי מקור הכסף הוא מחסכונותיהם האישיים של ילדיו של המפר ויעדם הוא רישום לאוניברסיטה של שני ילדיו, הסדרת המגורים שלהם בירדן והוצאות לינה לו ולאשתו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של בא כוחו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, בא כוח המפר טען כי המפר לא הכיר את חובת הדיווח ולא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות בא כוח המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות בא כוחו של המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 177/22 - סלים אגבאריה, מ"ז 026392324

נסיבות המקרה:

ביום 06.10.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך 4,940 דינר ירדני ו-1,400 ש"ח (שווי כולל של 26,208 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,820 דינר ירדני (שווי כולל של 14,162 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סלים אגבאריה (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 06.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר, תושב ישראל, בעל עסק לקרמיקה ויבואן קרמיקה, יצא לירדן יחד עם בנו לטובת הסדרת לימודיו ומגוריו של הבן באוניברסיטה בירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים הוא ממשכורות שלו ושל בנו. ייעדם של הכספים הוא בעבור תשלום שכר הלימוד ודמי מחייה.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח. כשנשאל אם יש ברשותו כספים ענה שיש ברשותו 1,000 דיןר ירדני, לאחר שנשאל שוב, ענה שיש ברשותו 1,500 דיןר ירדני ולבסוף נמצאו ברשותו 4,940 דיןר ירדני ועוד 1,400 ש"ח. לטענתו, הוא אמר לבודקי המכס שיש ברשותו גם כסף השייך לבנו ולאשתו אך הוא לא יודע בדיוק כמה.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר. בנוסף, הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר לא אמר לבודקים את הסכום המדויק הנמצא ברשותו מיד כשנשאל.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, היעדר שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 178/22 - אלרואי דויד, מ"ז 024687204

נסיבות המקרה:

ביום 10.10.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 9,950 דולר ארה"ב ו-380 דינר ירדני (שווי כולל של 37,337 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,600 דולר ארה"ב + 360 דינר ירדני (שווי כולל של 25,309 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלרואי דויד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 10.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ישראל, יצא לירדן לטובת השתתפות בטיול קבוצתי מאורגן מטעם חברת "גיאוטריפ" השייכת לחברו. לטענתו, חברו ביקש ממנו לאסוף כספים מחברי הקבוצה ולהעבירם בצד הירדני למדריך טיולים בשם חאלד. לטענתו הוא לא מקבל תשלום עבור העברת הכספים אלא עושה זאת בהתנדבות כי הוא אוהב לטייל וצלם מקומות בעולם.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכסף הוא מ-24 חברי הקבוצה, מהם אסף כסף לצורך תשלום מרכז עבור הוצאות הטיול בירדן.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא הבחין בשילוט המפוזר במעבר המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור

- של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 179/22 - יוסף אבו חמאד, מ"ז 058974635

נסיבות המקרה:

- ביום 11.10.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" עם בתו כשברשותו כספים בסך של 2,650 דינר ו-1,650 דולר ארה"ב (שווי של 19,086 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 250 דינר ו-1,600 דולר ארה"ב (שווי של 6,917 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוסף אבו חמאד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 11.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר, תושב ישראל, עובד כמנהל אתר בתעשיית אבן וסיד כ-40 שנה. במועד ההפרה הגיע המפר יחד עם בתו על מנת להסדיר את רישומה של הבת להשלמת לימודי הרוקחות שלה באוניברסיטת עמאן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים הוא מחשבון הבנק שלו, מעבודתו כשכיר וכספים של בנו. יעדם של הכספים הוא לצורך תשלום שכר הלימוד ומחייתה של בתו בירדן, אשר נרשמה רק לאחרונה ללימודים לאחר שנאלצה להפסיק את לימודיה באוקראינה.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי טעה לחשוב שחובת הדיווח עומדת על 50,000 ש"ח בדומה לנתב"ג ולכן לא דיווח, וכי לא ראה את השלטים במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 180/22 - משה חיון, מ"ז 029475753

נסיבות המקרה:

ביום 12.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך של 20,000 דולר ארה"ב (שווי של 70,853 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,800 דולר ארה"ב (שווי של 20,547 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר משה חיון (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 12.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי שגר בארצות הברית ובבעלותו חנות גלידה, הגיע לביקור בישראל לטובת טיפול בהוריו החולים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכסף הוא חסכונות מעבודתו ויעדם הוא תמיכה בהוריו שנמצאים במצב בריאותי קשה.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את החוק לאיסור הלבנת הון אך חשב שמותר להכניס לישראל סכום של עד 20,000 דולר ארה"ב ללא הצהרה.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור

של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. כמו כן, התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות של המפר.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 181/22 - אסיל אבו חמאד, מ"ז 212633689

נסיבות המקרה:

ביום 11.10.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" יחד עם אביה כשברשותה כספים בסך של 1,300 דולר ארה"ב, 2,900 דינר ו-1,500 ש"ח (שווי כולל של 20,596 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,300 דולר ארה"ב, 550 דינר ו-1,200 ש"ח (שווי כולל של 8,554 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת אסיל אבו חמאד (להלן: "המפרה").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 11.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית עם אביה, לו נתנה ייפוי כח לייצגה בפני הוועדה.

4. המפרה, תושבת ישראל, יצאה לירדן יחד עם אביה לטובת לימודי רוקחות בירדן, לאחר שנאלצה להפסיק את לימודיה באוקראינה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי מקור הכספים הוא ממשפחתה (אביה ואחיה) ויעדם הוא מימון לימודיה בירדן.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה את חובת הדיווח ולא הבחינה בשילוט במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 182/22 - סלים מטאנס, מ"ר 039560321

נסיבות המקרה:

ביום 16.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 17,713 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של 5,668 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סלים מטאנס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 16.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ישראל, שב ממצריים לאחר שבילה עם משפחתו בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מחצית מהסכום שייך לו ומקורם בדולרים שרכש לפני כניסתו למצריים והיתר שייכים לדודו ששוהה בטאבה וביקש ממנו למסור את הכסף לבני משפחתו בארץ.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 183/22 - עומרי אייל אוחיון, מ"ז 302570858

נסיבות המקרה:

ביום 17.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 6,200 דולר ארה"ב ו-1,500 ש"ח (שווי של 23,464 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,200 דולר ארה"ב (שווי של 11,336 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עומרי אייל אוחיון (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. המפר, תושב ישראל, יצא למצריים לטובת בילוי בקזינו.

4. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 17.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים מאירועים שערך לילדיו וכן טיפים מעבודתו כמלצר במסעדה.

6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.

8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר.

9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 184/22 - מוחמד קובה, מ"ז 315983148

נסיבות המקרה:

ביום 2.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 19,900 דולר ארה"ב (שווי של 69,778 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 16,400 דולר ארה"ב (שווי של 57,506 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד קובה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 2.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר, תושב ישראל, עוסק כמתקין דלתות בחברה של גיסו, יצא יחד עם אשתו לירדן לטובת חופשה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי חלק מהכספים קיבל מאביו ואת היתר קיבל מגיסו כהלוואה. יעד הכספים הוא החופשה בירדן.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח. לטענתו, סבר שחובת הדיווח עומדת על 10,000 דולר ארה"ב לאדם ולכן טעה לחשוב שאינו צריך לדווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 185/22 - סלאח גואד, מ"ז HC138021

נסיבות המקרה:

ביום 16.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 6,650 דיןר ו-5,000 ש"ח (שווי כולל של 38,228 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,200 דיןר (שווי כולל של 25,983 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סלאח גואד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 16.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח קנדי, הגיע לישראל יחד עם אשתו לטובת ביקור בישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען בחקירתו במכס כי התכוון לרכוש בישראל שמן זית ולמכור אותו בכווית וכי התכוון לשהות בישראל שבועיים, בדיון בפני הוועדה טען המפר כי התכוון לשהות בישראל שלושה חודשים וכי הכסף נועד למימון הוצאות המחיה שלו בישראל ורכישת מתנות.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען בחקירתו כי הכיר את חובת הדיווח, אך התבלבל וחשב שסך הדיווח עומד על 80,000 ש"ח, בדיון בפני הוועדה מסר גרסה אחרת שלפיה חשב שהוא יכול להעביר בלי דיווח סכום של 24,000 כיוון שנכנס עם אשתו. המפר מסר שנכנס דרך המעבר עשרות פעמים, שלוש פעמים מהן בשנה האחרונה.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי הייתה מוטלת עליו החובה לדווח, זאת בייחוד נוכח העובדה שעבר במעבר פעמים רבות וכי בחקירתו הודה כי הוא מכיר את החובה לדווח ואת סף הדיווח..
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 186/22 - ג'מאל עאמר, מ"ז 050479724

נסיבות המקרה:

- ביום 13.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 256,100 ש"ח ודיווח דיווח כוזב, שלפיו יש ברשותו רק 186,000 ש"ח, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 244,100 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'מאל עאמר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין דיווח כוזב על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 13.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עצמאי בעל חברת הסעות וקייטרינג, יצא לירדן על מנת להחזיר את ביתו שברחה מביתה עם כספים השייכים לה ולבעלה. הבת אשר סובלת מנכות והפרעות נפשיות, יצאה לירדן מבלי להגיד לאף אחד, והתקשרה אל אביה על מנת שיגיע להחזיר אותה לישראל. המפר הציג בפני הוועדה אסמכתא בנוגע לכך שבתו אושפזה מיד לאחר חזרתה לישראל במחלקה פסיכיאטרית בבית חולים.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי הכספים שייכים לבתו ובעלה ומקורם בהכנסות שצברו לאורך מספר שנים ונשמרו בכספת בביתם. לטענתו בתו לקחה אתה את הכספים לירדן לצורך טיפול רפואי.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, עם כניסתו לישראל, הגיש המפר הצהרה על סך 186,000 ש"ח לגבי הכספים של בתו. סכום אשר נמוך ב-79,100 ש"ח מהכספים שנתפסו. בעניין זה, טען המפר כי בכניסתה של הבת לירדן, נספרו הכספים באופן ידני בצד הירדני ונאמר לבתו שסכומם הכולל הוא 186,100 ש"ח ולכן הוגשה ההצהרה המדוברת.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה או דיווח כוזב בנוגע לאחד מהפרטים שבטופס הדיווח. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. יחד עם זאת, נוכח מצבה הרפואי הקשה של בתו של המפר, שהיא זו שיצאה עם הכספים, ואשר גובה באסמכתאות, ונוכח מכלול נסיבות העניין, והעובדה שהוועדה קיבלה את טענת המפר שלפיה לא ידע כמה כסף היה אצל בתו והוא הסתמך על הסכום שנמסר לו בצד הירדני, הוועדה החליטה במקרה זה **שלא להטיל עיצום כספי על המפר**.

מקרה הפרה 187/22 - סלמה אלעטאונה, מ"ז 057633315

נסיבות המקרה:

ביום 03.10.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 5,800 דולר ו- 10,200 ש"ח (שווי כולל של 30,537 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,300 דולר ו- 10,200 ש"ח (שווי כולל של 18,265 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' סלמה אלעטאונה (להלן: "המפרה").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 03.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, תושבת ישראל ומורה בבית ספר "מקיף אל נור" יצאה לירדן יחד עם בנה ובעלה לטובת הסדרת רישומו של הבן ללימודים בירדן והסדרת מגוריו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי הכספים מקורם מקרן השתלמות וייעדם הוא מימון לימודי רפואה בירדן לבנה.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה את חובת הדיווח ולא הבחינה בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפרה.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 188/22 - אסיל עבד אלהאדי, מ"ז 206988081

נסיבות המקרה:

ביום 18.10.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 5,050 יורו (סה"כ שווי של 17,546 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,500 יורו (סה"כ שווי של 5,212 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת אסיל עבד אלהאדי (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 18.10.22.
4. המפרה נכה, מקבלת קצבת נכות מהמל"ל. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי את הכספים קיבלה מחברה והם נועדו לטיפול שיניים בטורקיה. בגלל סיבות רפואיות, הטיפול לא צלח והיא חזרה לישראל עם הכספים. הוועדה קיבלה את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה את החוק המורה על חובת הדיווח, וכן לא שמה לב לשלטים המורים על כך המעבר.
6. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי על המפרה הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. המפרה ביקשה את התחשבות הוועדה בגלל נסיבות רפואיות קשות.
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה ובנסיבותיה האישיות הקשות.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **200 ש"ח** בלבד.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 189/22 - יגאל דוגה, מ"ז 029003712

נסיבות המקרה:

ביום 20.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל ממרוקו דרך המסלול הירוק בנתב"ג יחד עם אשתו אסתר דוגה וחברים נוספים. לאחר שעברו את המסלול הירוק, מסר חברו של המפר לכאורה, שי קסורלה, למפר לכאורה מעטפה ובה 16,000 דולר ארה"ב. לפיכך, הוחזר המפר לכאורה לאולם הבדיקות. בחקירתו של המפר לכאורה נמצא כי בנוסף למעטפה שהעביר לו חברו, ברשותו סך של 45,000 דולר ארה"ב וברשות אשתו סך של 10,000 דולר. בספירת הכספים אשר נמצאו ברשות המפר לכאורה נמצא סכום כולל של 71,034 דולר ארה"ב, 3,810 ש"ח ו-150 יורו (שווי כולל של 257,392 ש"ח) מבלי שהמפר לכאורה דיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 58,130 דולר ארה"ב ו-50 יורו (שווי כולל של 207,392 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יגאל דוגה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 20.10.22 ובפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום כינוסה.
4. בנוסף נשמעה גרסת אשתו של המפר, בחקירתה ביום 20.10.22, וגרסת חברו של המפר, שי קסורלה, בחקירתו ביום 20.10.22.

5. המפר הינו תושב ישראל, ובבעלותו מספר חברות בתחום ההשקעות, מימון פיננסי, ושיווק. המפר טען כי יצא למרוקו, לשמונה ימים, יחד עם אשתו אסתר דוגה, וזוג חברים נוסף, שי ומירב קסורלה, לחגוג את יום נישואי המפר ואשתו.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי יצא מישראל למרוקו עם סך של 25,000 דולר ארה"ב. המפר טען כי מקור הכספים בעסקיו, וכי הוא נוהג למשוך כספים מהחברות שבבעלותו וכי הוא נוהג להתנהל במזומן. המפר טען כי הוא נוהג להמיר כספים למט"ח ולשמור, דרך קבע, סך של כ-20,000 - 30,000 דולר בכספת בביתו. המפר הציג לוועדה אסמכתאות כתימוכין לטענותיו.
7. המפר טען כי הכספים שהיו ברשותו נועדו לתשלום על הוצאות הטיול במרוקו, לרבות צרכי מחיה, לינה, בילויים, בילויים בקזינו ועד. המפר טען כי הביא עמו כספים במזומן משום שחשש שלא יתאפשר לו לבצע תשלומים באמצעות כרטיס אשראי במרוקו. המפר טען כי בעת שהותו במרוקו ביקר בקזינו והימר בסך של כ-6,000 דולר והרוויח סך של 30,000 דולר. המפר טען כי שילם במזומן על המלון שבו שהה עם אשתו, עם כספי הזכייה.
8. לעניין הכספים בסך 10,000 דולר שנמצאו במזוודתה של אשתו של המפר, טען המפר כי מדובר בכספים שמקורם בזכיינו בקזינו ואשר נתן לאשתו לשמירה.
9. המפר טען כי הוא ואשתו לא עשו קניות במרוקו, ולכן חזרו לישראל עם כל הכספים.
10. לעניין המעטפה בסך 16,000 דולר שנמסרה למפר על ידי חברו, שי קסורלה, טען המפר כי מדובר בכספים השייכים לשי קסורלה. המפר טען כי טרם נסיעתם הלווה לחברו קסורלה סך של 10,000 דולר ארה"ב. המפר טען כי סך של 6,000 דולר נוספים שייכים לקסורלה, ומדובר בכספים שהרוויח בקזינו. המפר הציג אסמכתאות כתימוכין לטענה זו. המפר טען כי לפני שנפרדו השיב לו קסורלה את הלוואתו, בסך 10,000 דולר ארה"ב, ובנוסף ביקש ממנו להמיר בעבורו סך של 6,000 דולר לשקלים.
11. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
12. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע שחלה חובה לדווח על כספים ביציאה מישראל, ולכן ביציאתו למרוקו לא דיווח על הסכום שהיה ברשותו. לגבי כניסתו לישראל, טען המפר כי הכיר את חובת הדיווח אך היה עייף מהטיסה ואשתו דחקה בו לצאת לעשן ולכן לא מיהר ולא דיווח על הכספים. המפר טען כי הוא מרבה לנסוע לחו"ל ובדרך כלל לוקח עמו כסף במזומן ומתנהל בחו"ל במזומן.
13. המפר הביע את חרטו על מעשיו, והדגיש לוועדה כי לא הסליק או פיצל את הכספים וכי מדובר בטעות שלא יחזור עליה.
14. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. פרט לכך שהחובה לדווח הינה אקטיבית באחריות המפר, מדובר באיש עסקים, בעל ניסיון רב בתחום הפיננסי ועל כן, הוועדה רואה בחומרה אי דיווח על כספים.

15. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

16. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

17. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, והעובדה כי המפר הכיר בטעותו והביע חרטה על מעשיו. לצד זאת, שקלה הוועדה את העובדה כי מדובר באיש עסקים בתחום הפיננסי, המרבה לנסוע לחו"ל והעובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח אך בחר שלא לדווח על הכספים שברשותו.

18. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **40,000 ש"ח** בלבד.

19. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 190/22 - פארס זועבי, מ"ז 315911487

נסיבות המקרה:

ביום 20.10.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 3,850 יורו, 7,800 ש"ח ו-1,000 דולר ארה"ב (סה"כ שווי של 24,741 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,350 יורו ו-7,800 ש"ח (סה"כ שווי של 12,490 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פארס זועבי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 20.10.22.
3. המפר, בעל מוסך רכב בנצרת בשם פארס זועבי פחות. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים שברשותו הוא ממשיכה שביצע מחשבונו הפרטי וכן כי הכספים מיועדים לטיפולים רפואיים בירדן. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח וכן כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
5. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
7. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,200 ש"ח** בלבד.
9. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 191/22 - מוחמד חמוד, מ"ז 056334071

נסיבות המקרה:

ביום 20.10.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 2,100 אירו, 4,950 דולר ארה"ב ו-2,200 ש"ח (שווי של 27,142 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,600 דולר ארה"ב ו-2,200 ש"ח (שווי של 15,033 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד חמוד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 20.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עצמאי המחזיק חנות כלבו בירכא. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכסף מהמשכורת שלו שחסך, הכספים מיועדים לחתונה של חברו ובילוי עם משפחתו. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח מעל הסף של 50,000 ש"ח ולא חשב שסף הדיווח במעבר גבול אחר יהיה שונה מזה. לדבריו, לא הבחין בשלטים המורים על כך.
6. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח היא אקטיבית ובאחריות המפר לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח וסף הדיווח. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור

- של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 192/22 - דמיטרו ציזבסקי, מ"ז FP256895

נסיבות המקרה:

ביום 23.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב ו-, 8,850 אירו (שווי של 66,396 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,700 אירו (שווי של 16,330 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר DMYTRO CHYZHEVSKYI (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 23.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, מתגורר בעיר דנפר שבאוקראינה. הגיע לארץ יחד עם אשתו דרך פולין.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכסף הוא מחסכונם האישי שלו ושל אשתו, הן מעבודתו שלו והן מעבודתה של אשתו. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את החובה לדווח מעל הסף של 10,000 דולר. היות וברשותו וברשות אישתו לכל אחד היו כספים שלא עברו את הסף כאמור, סבור היה שהחובה לדווח לא חלה עליהם.
7. הוועדה לא קיבלה את טענתו זו של המפר. הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
8. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור הנסיבות המיוחדות אליהן נקלעו באוקריינה. מדובר בכסף שנועד להשתקעות בישראל
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. הוועדה לא קיבלה את גרסתו בנוגע לסיבה שבשלה לא דיווח אולם מטעמים הומניטריים החליטה להתחשב במפר.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 193/22 - לון סלומון, מ"ז 531054977

נסיבות המקרה:

ביום 25.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך של 40,000 דולר ארה"ב (שווי של 143,112 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 26,000 דולר ארה"ב (שווי של 93,023 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Lon Solomon (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 25.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, כומר 50 שנה, ומאז 1983 משמש כמארגן טיולים לישראל.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכסף הוא מחברי הקבוצה שיצאה לטיול המאורגן לישראל. ייעוד הכסף הוא לשם הוצאות לינה ובילוי בעבור הטיול שתוכנן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא הבחין בשלטים המורים על כך.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 194/22 - יוסף אבו טיר, מ"ז 025808486

נסיבות המקרה:

ביום 26.10.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,000 דולר ארה"ב, 1,350 דינר ו-1,200 ש"ח (שווי של 22,324 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,800 דולר ארה"ב (שווי של 10,018 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוסף אבו טיר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 26.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר, מנהל חברת קבלנית בשם "סטאר ביזנס". לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי את הכספים קיבל מאשתו- חלק מהכסף מקורו מחסכונותיה האישיים ואת חלקו האחר הרוויחה ממכירת זהב שהיה ברשותה. הכספים נועדו לדבריו לביתו של המפר שלומדת בירדן וזקוקה לסיוע כספי. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא הבחין בשלטים המורים על כך.
6. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח וסף הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **800 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 195/22 - עמי וטמכטר, מ"ז 036441897

נסיבות המקרה:

ביום 26.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך של 8,100 דולר ארה"ב ו- 14,900 דולר קנדי (שווי של 67,546 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,900 דולר ארה"ב (שווי של 17,531 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמי וטמכטר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 26.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עוסק בתחום הבנייה ובעל אזרחות ישראלית וקנדית. מקום מגוריו של המפר הוא בקנדה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שנמצאו ברשותו שייכים לו ומקורם מחשבונות הבנק בקנדה. ייעוד הכספים הוא לטובת השכרת דירה עבורו בארץ ולרכישת רכב עבור בנו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אמנם הכיר את חובת הדיווח אך לא היה מודע לגובה הסכום החייב בדיווח וכן כי לא הבחין בשלטים המורים על כך.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של הפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 196/22 - סלאם מנסור, מ"ז 304965726

נסיבות המקרה:

ביום 27.10.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 8,250 דולר ארה"ב ו- 10,650 ש"ח (שווי של 40,167 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,800 דולר ארה"ב (שווי של 27,907 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סלאם מנסור (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 27.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד במשרד רואה חשבון ובעל עסק בענף ההסעות ושירותי עובדים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים ממשכורות ומקופת העסק הפרטי שלו. ייעוד הכסף הוא לטובת טיול לירדן עם משפחתו ולצורך הוצאות מחייה. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אמנם הכיר את חובת הדיווח אך לא היה מודע לגובה הסכום החייב בדיווח וכן כי לא הבחין בשלטים המורים על כך.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי על המפר הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח וסוף הדיווח.

8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 197/22 - מריאנה סמיונוב, מ"ז 657030489

נסיבות המקרה:

ביום 27.10.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותה כספים בסך של 30,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של 107,692 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 16,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של 57,603 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת מריאנה סמיונוב (להלן: "המפרה").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 30.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית שתורגמה מרוסית על ידי חברת הוועדה עו"ד סבטלנה גרנר.
4. המפרה, אזרחית רוסיה, הגיעה לישראל יחד עם בני משפחתה לטובת נפש וקבלת טיפולים רפואיים במתחם מדיקל סנטר בהרצליה ובאסותא ת"א. המפרה הציגה תימוכין לגרסתה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי חלק ממקור הכספים מעבודתו של בעלה וחלקו ממתנות שבתה קיבלה לכבוד חגיגות בת המצווה. לטענתה, יעד הכספים הוא תשלום הטיפולים הרפואיים והוצאות מחייה. לטענתה, לאור המצב ברוסיה, לא יכלה לבצע העברה בנקאית ולכן הגיעה עם כסף מזומן.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים
7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי הכירה את חובת הדיווח וידעה כי עומדת על 10,000 דולר ארה"ב לכל אדם בנפרד. לטענתה, מאחר וטסה יחד עם בני משפחתה, סברה כי הסכום הכולל מתחת לסף הדיווח ולכן לא הצהירה על הכספים.
8. הוועדה לא קיבלה את טענתה זו של המפרה. הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
9. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הבְּנִיָּה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה, נסיבותיה האישיות וקבלת גרסתה לעניין הטעות בהקשר של האי דיווח על אף מודעותה לחובת הדיווח.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
14. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 198/22 - מור שטרית, מ"ז 307999094

נסיבות המקרה:

ביום 29.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 7,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של 27,907 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 15,742 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מור שטרית (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 29.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ישראל ובעל עסק לאופנה, יצא למצריים לטובת בילוי בקזינו בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים הוא מרווחים בקזינו. המפר טען כי יצא מישראל עם כספים אשר משך מחשבון הבנק שלו בישראל, וכי חלק נוסף של הכספים משך בקזינו.
6. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח, וכן לא הבחין בשילוט במעבר. המפר טען כי הוא נוהג לטוס לחול לצורך עסקיו, אך כי הוא תמיד מבצע העברות בנקאיות
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 199/22 - רמי חרדון, מ"ז 028612083

נסיבות המקרה:

ביום 29.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של 21,109 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של 8,945 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רמי חרדון (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 29.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו תושב ישראל, ועובד כמחסנאי בבנק דיסקונט. המפר שב לישראל לאחר שיצא לבילוי בקזינו במצריים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי יצא מישראל עם סך של כ-1,500 דולר ארה"ב, שמקורם במשכורתו, ומשך כספים נוספים עם כרטיס האשראי שלו, בקזינו. המפר טען כי הכספים שחזר עמם מקורם בזכיותיו בקזינו.
6. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח וכן לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד

ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **900 ש"ח** בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 200/22- אבידוד בר ישראל, מ"ז 028827111

נסיבות המקרה:

ביום 30.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 8,000 דולר ארה"ב ו-6,350 ש"ח (שווי של 34,972 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,400 דולר ארה"ב (שווי של 22,898 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבידוד בר ישראל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 30.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד כעצמאי ובעל עוסק מורשה למיזוג אוויר.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים הוא מעבודתו בעסקים שבבעלותו וכי ייעוד הכספים הוא לצורך משחק בקזינו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח וכן כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.

7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 201/22 - אליעזר לייבל, מ"ז 035883974

נסיבות המקרה:

ביום 27.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך של 35,150 יורו ו-1,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של 128,290 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 20,850 יורו ו-1,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של 78,281 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אליעזר לייבל (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 30.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו יהלומן, בעל חברה בבורסת היהלומים ברמת גן ועוסק בייבוא וייצוא יהלומים. המפר טען כי הוא מחלק אז זמנו בין יוון וישראל, ומרבה לטוס לחו"ל לנסיעות עבודה.
5. המפר נכנס למסלול האדום והצהיר על יהלומים שהיו ברשותו. לאחר שהצהיר על היהלומים נשאל המפר על ידי פקיד המכס האם יש ברשותו כספים, והמפר השיב בשלילה. בהמשך לכך הועבר תיקו של המפר לבדיקה ונמצאו כספים בשווה ערך ל-128,290 ש"ח.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי אמו הצטרפה אליו לנסיעתו האחרונה לאתונה, ממנה הוא שב כעת. לטענתו אמו בקשה לרכוש שעון יוקרה, אולם משלא הגיעה להסכמה עם המוכר בנוגע למחיר השעון, החליטה שלא לבצע את הרכישה. המפר טען כי אמו שבה לישראל לפניו, והשאירה עמו את הכספים. המפר טען כי כעת הוא מחזיר את הכספים עבור אמו. המפר טען כי אמו נוהגת לשמור את הכספים בכספת אשר בביתו, ומקורם בהסכם גירושין.
7. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח וידע כי עליו לדווח על הכספים שברשותו. למרות זאת, בחר שלא לדווח והביע את התנצלותו בפני הוועדה. המפר טען כי לא דיווח על הכספים ביציאתו מישראל, וכן ביציאתו מאתונה.
9. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר.
10. בנסיבות העניין וכאשר מדובר במפר העוסק בענף בו מתקיימות באופן תדיר עסקאות בינלאומיות בסכומי כסף גבוהים, מצופה מהמפר להכיר את חובת הדיווח וההשלכות של אי קיומה.
11. כמו כן, הוועדה רואה בחומרה את העובדה כי במועד ההפרה, דיווח המפר על היהלומים, נמנע מלדווח על הכספים שברשותו, ושיקר לפקיד המכס בדבר החזקתם ברשותו.
12. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
13. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
14. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, העובדה כי המפר הינו יהלומן המבצע עסקאות בהיקף בינלאומי והעובר את גבולות ישראל באופן תדיר, העובדה כי המפר שיקר לפקיד המכס בנוגע לדבר החזקת כספים ברשותו, והימנעותו מלדווח למרות שנכנס למסלול האדום, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, והעובדה כי הביע חרטה על מעשיו.
15. הוועדה רואה בחומרה את בחירתו של המפר שלא לדווח על הכספים שברשותו במועד הדיווח על היהלומים, קל וחומר כאשר מתוקף עבודתו מכיר את חובת הדיווח וטס לעיתים קרובות.
16. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **20,000 ש"ח** בלבד.
17. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 202/22 - אליזבטה שולגינה, מ"ז 760756551

נסיבות המקרה:

ביום 10.22.30 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותה כספים בסך של 19,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של 70,125 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של 20,036 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' Elizaveta Shulgina (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 30.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות בעלה מר אלכסנדר שולגינה בשיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, אזרחית רוסיה, הגיעה יחד עם בנה בן ה-6 על מנת לבקר את בעלה שחי ועובד בישראל מזה מספר חודשים. המפרה טענה כי לבעלה יש אזרחות ישראלית, וכי לפני מספר חודשים קיבל הצעת עבודה מחברה בתל אביב ולפיכך עבר לישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי מקור הכסף הוא במשכורות מעבודתה כמנהלת שיווק בחברה בינלאומית המספקת שירותי אפליקציה, וכן מחסכונות של בעלה מעבודתו ברוסיה. המפרה טענה כי הכספים נועדו להוצאות מחייה בישראל.
6. המפרה טענה כי הביאה את הכספים במזומן משום שלא ניתן להשתמש בכרטיסי אשראי או לבצע העברות בנקאיות לנוכח המצב ברוסיה.
7. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה כי היא הכירה את חובת הדיווח, אך סברה שבדומה לחוק ברוסיה, רשאי כל אדם להכניס סכום של עד 10,000 דולר מבלי לדווח, ומשום שנכנסה יחד עם בנה, הסכום מתחלק בין שניהם, וכל אחד מחזיק בסכום מתחת לסף הנדרש בדיווח.
9. הוועדה לא קיבלה את הטענות לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
14. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

נסיבות המקרה:

ביום 30.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 15,620 ש"ח, 2,550 דולר ארה"ב ו-840 דינר (שווי כולל של 28,982 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,550 דולר ארה"ב, 3,620 ש"ח ו-840 דינר (שווי כולל של 16,982 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מואיד דעאס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 30.10.22 וכן בפני חברי הוועדה, ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ישראל ובעל אטליז, יצא לירדן למטרת השכרת דירה לבנו שלומד באוניברסיטה בירדן. המפר טען כי לא הצליח לשכור את הדירה, ולפיכך שב לישראל עם הכספים שהיו ברשותו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שנתפסו הם מעבודתו, חלקם משך מחשבון הבנק שלו וחלקם היו בביתו, במזומן, בדולרים. יעד הכספים הוא בעבור השכרת דירה לבנו המתגורר בירדן.
6. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח וכן כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000**

ש"ח בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 204/22 - אנה אנטינה, מ"ז 768898353

נסיבות המקרה:

ביום 26.10.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותה כספים בסך של 29,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של 106,618 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 15,800 דולר ארה"ב (שווי של 56,529 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' Anna Entina (להלן: "המפרה").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 30.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית שתורגמה מרוסית על ידי חברת הוועדה עו"ד סבטלנה גרנר.

4. המפרה, אזרחית רוסיה, הגיעה לישראל יחד עם שני ילדיה לביקור משפחתו של בעלה ולשם התארגנות לקראת עלייה לישראל והשתקעות עתידית.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי מקור הכספים מהכנסותיו של בעלה כמתכנת אשר נשמרו במטבע רובל בביתם של המפרה ובעלה. הכספים נועדו להוצאות מחייה בישראל. עוד טענה כי לאור המצב ברוסיה כרטיסי האשראי לא פועלים ולכן הביאו את הכספים שברשותם במזומן.
6. הוועדה קיבלה את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי הכירה את חובת הדיווח ואף ביררה באתר האינטרנט הממשלתי הישראלי. לטענתה, הבינה מהמידע באתר שחובת הדיווח בישראל עומדת על 10,000 דולר ארה"ב לכל אדם בנפרד. היות וברשותה וברשות בעלה לכל אחד היו כספים שלא עברו את הסף כאמור, סברה בטעות שהחובה לדווח לא חלה עליהם.
8. הוועדה לא קיבלה את טענתה זו של המפרה. הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
9. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי ה**בְּנִיָּה** (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. המפרה ביקשה את התחשבות הוועדה לאור הנסיבות המיוחדות אליהן נקלעו ברוסיה. מדובר בכסף שנועד להשתקעות בישראל.
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה. הוועדה לא קיבלה את גרסתה בנוגע לסיבה שבשלה לא דיווחה אולם מטעמים הומניטריים החליטה להתחשב בנסיבותיה האישיות של המפרה.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
15. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 205/22- אנסטסיה רולסקה, מ"ז ES455899

נסיבות המקרה:

ביום 28.10.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותה כספים בסך של 20,000 דולר ארה"ב (שווי של 71,556 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,000 דולר ארה"ב (שווי של 21,467 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת אנסטסיה רולסקה (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 30.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, אזרחית אוקראינה, הגיעה לישראל בעקבות המלחמה באוקראינה ובמטרה להתאחד עם משפחתה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי מקור הכספים מעבודתם של בעלה וחמותה אשר ניהלו בית מלון באודסה. ייעוד הכספים הוא לשם הוצאות מחייה לבני המשפחה

- ולטיפוליים רפואיים בעבור חמותה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי הכירה את חובת הדיווח, אך לא ידעה את הסכום המדויק עליו יש לדווח וכן כי לא הבחינה בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה **שלא להשית עיצום כספי על המפרה.**
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 206/22- רגדה תומא איוב, מ"ז 302477278

נסיבות המקרה:

ביום 31.10.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 5,850 דולר ארה"ב (שווי כולל של 20,930 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 8,587 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' רגדה תומא איוב (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה ביום 31.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, תושבת ישראל ובעלת מכון יופי, יצאה לירדן למטרת טיפול שיניים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרה טענה כי הכספים שברשותה הם מחסכונותיה האישיים, הלוואה מהבנק וכספים מבעלה. המפר טענה כי הכספים נועדו לטיפול שיניים שלה ומימון הוצאותיה בירדן לתקופה של ארבעה ימים.
6. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה את חובת הדיווח וכן כי לא הבחינה בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **850 ש"ח** בלבד.

13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 207/22- אדל איובי, מ"ז 531249844

נסיבות המקרה:

ביום 30.10.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 7,800 ש"ח ו-2,270 דינר (שווי כולל של 19,256 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,400 דינר (שווי כולל של 7,065 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אדל איובי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 30.10.22. ביום התכנסות הוועדה בוצעו מספר ניסיונות ליצור קשר עם המפר לצורך שמיעת טענותיו אך לא היה ניתן להשיגו. לפיכך, הסתמכה הוועדה על גרסתו והחומרים מחקירתו לקבלת ההחלטה בעניינו.
4. המפר טען כי הוא מחלק את זמנו בין ישראל וירדן משום שהוא מטפל באמו החולה בירדן. המפר טען כי הוא נוהג להיכנס לישראל מידי חודש.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי קיבל את הכספים מאחיו וכי הם נועדו לתשלום חובות וכן תשלום מיסים באמצעות עורך דינו על נכס שמכר בשכונת שועפאט.
6. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח וכן כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על כך.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 208/22 - נדז'דה רוזיסטן, מ"ז HP622839

נסיבות המקרה:

- ביום 26.10.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותה כספים בסך של 16,050 אירו, 11,200 דולר ארה"ב, 8,400 ש"ח ו-400 דולר קנדי (שווי כולל של 105,635 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,900 אירו, 2,700 דולר ארה"ב ו-235 דולר קנדי (שווי כולל של 55,381 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' נדז'דה רוזיסטן (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 31.10.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות מיופה כוחה, מר בני אלטואל.

4. המפרה, אלמנה, בעלת אזרחות ישראלית וקנדית, המתגוררת בקנדה, הגיעה לביקור בישראל יחד עם חמישה מבני משפחתה. המפרה טענה כי בעלה נפטר בפתאומיות לפני כשלושה חודשים ונקבר בישראל. המפרה טענה כי ברשותה בית בהרצליה פיתוח וכי היא ומשפחתה נוהגים להגיע לישראל כפעמיים בשנה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרה טענה כי מדובר בכסף ששמרה בביתה, במזומן. המפרה טענה כי היא נוהגת למשוך כספים מחשבון הבנק שלה כדי שיהיה לה כסף מזומן לשימוש, וכי מקור הכסף בהכנסות של עסק לייצור רהיטים שבבעלותה בליטא. המפרה עוד טענה כי חלק מהכספים מקורו בזכיות בקזינו. המפרה טענה כי הכספים נועדו לתשלום עבור מצבת בעלה והסדרת החוב בגין הלווייתו. בנוסף, טענה המפרה כי הכספים נועדו להוצאות המשפחה בעת שהותם בישראל, לתשלום לאנשי השירות השונים ולתחזוקת הבית בהרצליה פיתוח.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טען כי היא מודעת לחוק המורה על חובת הדיווח, אך סברה כי מאחר והסכום שייך לכלל בני המשפחה, הוא מתחלק בין חמשתם, ולפיכך כל אחד אינו מחזיק בסכום העובר את סף הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות בא כוח המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **6,000 ש"ח** בלבד.

13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 209/22- זיאד אהייה, מ"ז 648780725

נסיבות המקרה:

ביום 4.11.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן-גוריון כשברשותו כספים בסך של 21,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 76,577 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 26,357 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר זיאד אהייה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 8.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ותושב ארצות הברית ובעליהם של עסק למערכות אלקטרוניות לרכב, הגיע לישראל לבקר את אשתו המתגוררת יחד עם ארבעת ילדיו סמוך לרמאללה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים הם ממכירת הרכב של אשתו בארה"ב ויעדם הוא רכישת רכב חדש בישראל. לטענתו, לא ביצע העברה בנקאית לחשבוננו בבנק פלסטין משום שחשש שלא תהיה לו גישה לכסף ולכן לקח עמו מזומן במזוודת הטרולי שלו.
6. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את גרסת המפר בנוגע למקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא שם לב לשילוט במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,600 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 210/22 - אחלאם חג'אזי, מ"ז 059885533

נסיבות המקרה:

ביום 3.11.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 4,920 דיןר ירדני ו- 2,090 ש"ח (שווי של 26,808 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,500 דיןר ירדני ו- 2,090 ש"ח (שווי של 14,650 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת אחלאם חג'אזי (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 3.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפרה, אחות בבית חולים רמב"ם מזה 35 שנים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי מקור הכסף הוא מעבודתה שלה ושל בעלה ומיועדים לחופשה זוגית בירדן. בנוסף, 1,500 דינר שייכים לגיסה ומיועדים לביתו שלומדת בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה את חובת הדיווח ולא ידעה את הסכום המדויק עליו יש לדווח וכן כי לא הבחינה בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 211/22 - ויקטור פשה, מ"ז 317349132

נסיבות המקרה:

ביום 13.11.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך של 19,500 דולר ארה"ב (שווי של 67,631 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,000 דולר ארה"ב (שווי של 17,341 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ויקטור פשה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 13.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר תושב ישראל, אך מתגורר מזה 4 שנים ברוסיה לאחר יציאתו לפנסיה בישראל. הגיע לישראל עם אשתו, כאשר לטענתו מתכנן להשאר בישראל ולא לשוב לרוסיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מדובר בכספי הפנסיה שקיבל בשנת 2017 וכי חצי מהכספים היו אצל אשתו, אך היא נתנה לו להחזיק את המעיל שלה כשיצאו מהשדה ולכן כל הכספים היו ברשותו כשעברו במסלול הירוק. לטענתו, לקח עמו את הכספים מישראל לרוסיה כי רצה לקנות שם רכב, אך בסוף התחרט וכעת הוא מחזיר את הכספים לישראל. המפר הציג בפני הוועדה מסמך שמעיד על משיכת סכום של 280,000 מהבנק בשנת 2017. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו של המפר לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי לאור העובדה שעבר במעבר עם אשתו, אין הם חורגים ביחד מסף הדיווח, ולכן לא דיווח. אילו היו מפצלים את הכספים ביניהם, הרי שאז לא היתה מתקיימת ההפרה.
7. אין בידי הוועדה לקבל את טיעונו של המפר לעניין זה. החובה לדווח חלה על מי שנושא עמו כספים מעל הסף הקבוע בחוק, וזאת גם אם מדובר בבני משפחה העוברים ביחד במעבר. פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות, לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לארץ אף שמדובר בחברי משפחה, מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.

8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 212/22 - נחום גדליה שסטק, מ"ז 336067202

נסיבות המקרה:

ביום 13.11.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג עם אשתו כשברשותם כספים בסך של 7,900 דולר ארה"ב ו-13,350 יורו (שווי של 74,157 ש"ח) מבלי שדיווחו עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,700 דולר ארה"ב ו-1,200 יורו (שווי של 23,972 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נחום גדליה שסטק (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 13.11.22, במכתב שהעביר בא כוחו לחברי הוועדה וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית עם בא כוחו.
4. המפר אזרח ישראלי אשר חי במוסקבה מזה 20 שנים ועובד שם בתור רב בקהילה יהודית גדולה. המפר נכנס לישראל ביחד עם אשתו ושתי בנותיו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען מרבית הכספים שייכים לו ולמשפחתו ומדובר בכספים שהוא ואשתו חסכו ומיועדים לסייע לבנותיו בישראל. בנוסף, טען כי 2,800 דולר מקורם מכספי פנסיה של הוריו מרוסיה שמיועדים להם, 900 דולר שייכים לחבריה של אחותו ומיועדים למתנה עבורה, וסך של 1,750 יורו שייכים לאדם מהקהילה אותם ביקש למסור במתנה לבתו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו של המפר לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי לאור העובדה שעבר במעבר עם אשתו ועם בנותיו, אין הם חורגים ביחד מסף הדיווח שכן החוק מתייחס לאדם ולא לתא משפחתי, ולכן לא דיווח.
7. אין בידי הוועדה לקבל את טיעונו של המפר לעניין זה. החובה לדווח חלה על מי שנושא עמו כספים מעל הסף הקבוע בחוק, וזאת גם אם מדובר בבני משפחה העוברים ביחד במעבר. פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות, לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לארץ אף שמדובר בחברי משפחה, מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, נסיבותיו האישיות של המפר כפי שהוצגו והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 213/22- מוחמד סמור, מ"ז 126185139

נסיבות המקרה:

ביום 14.11.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 122,148 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 110,068 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד סמור (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 14.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר בעלים של שתי חברות העוסקות בתיווך של מוצרי מזון, אחת בירדן ואחת בבריטניה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען שמקורם מחסכונות מעבודותיו. כמו כן, טען שהגיע לישראל לשם ביקור בירושלים. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח, ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח וכן כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 214/22- סמיר אבו סניני, מ"ז 053859377

נסיבות המקרה:

ביום 14.11.22 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 13,200 ש"ח, 2,000 דולר ארה"ב ו-2,310 דיןר ירדני (שווי של 31,437 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,000 ש"ח ו-2,310 דיןר ירדני (שווי של 19,300 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סמיר אבו סניני (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 14.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר עובד כמנהל בחברת א.ס. מוראד לעבודות עפר, בבעלות בנו בכפר סבא.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען שחלקם ממשכורותיו ומילדיו וחלקם שייכים לזוג חברים נוסף, עמו נסע לצורך חופשה בירדן, ושכל הכספים היו אצלו שכן הם עשו קופה משותפת לשם הנוחות בתשלומים שונים במהלך הטיול. חלק מהסכום שנתפס, בסך של 10,000 ש"ח נמצא ברכב, בתא המטען בתוך קופסא מתחת לעיתונים. לטענת המפר הוא השאיר את הכספים ברכב שכן לא רצה להסתובב בירדן עם שקלים. הוועדה קיבלה מחמת הספק את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח, ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח וכן כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, במעברי הגבול קיים שילוט המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

נסיבות המקרה:

ביום 15.11.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 6,700 דולר ארה"ב ו-3,200 ש"ח (שווי כולל של 26,437 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,200 דולר ארה"ב ו-3,200 ש"ח (שווי כולל של 14,298 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר וג'די אסתייתי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 15.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ישראל ומנהל קו חלוקה של מוצרי שטראוס, יצא לירדן לטובת חופשה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען שחלק מהכספים מחסכונות שמקורם במשכורות מעבודתו ששמר בביתו ואת היתר קיבל מאביו. יעד הכספים הוא מימון החופשה בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח אך סבר שסף הדיווח עומד על 50,000 ש"ח בדומה לנתב"ג. המפר טען כי לא שם לב לשילוט במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של הפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 216/22- דמיטרי סוקולוב, מ"ז 762753338

נסיבות המקרה:

ביום 15.11.22 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך של 18,180 אירו (שווי כולל של 64,681 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,120 אירו (שווי כולל של 14,658 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי Mr Dmitry Sokolov (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 15.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, בשיחת ועידה טלפונית באמצעות גיסתו הגברת אנה רוזנבוים.
4. המפר, תושב מוסקבה ועצמאי בתחום הנדל"ן, הגיע לישראל יחד עם אשתו לביקור וביור אודות תהליך עלייה לישראל.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, גיסתו של המפר טענה כי מקור הכספים הוא בחסכונות משותפים של המפר ואישתו מעבודתם שהומרו לדולרים ונשמרו בביתם.

6. בנוסף, טענה גיסתו של המפר כי לאור המצב ברוסיה, לא ניתן לבצע העברות בנקאיות או לעשות שימוש בכרטיס אשראי רוסי ולכן, הביאו עמם המפר ואשתו את הכסף במזומן.
7. הוועדה קיבלה מחמת הספק את הטענות לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, נטען כי המפר הכיר את חובת הדיווח ואף בירר באתר האינטרנט הממשלתי הישראלי. לטענתה, הבינו מהמידע באתר שחובת הדיווח בישראל עומדת על כ- 15,000 דולר ארה"ב לכל אדם בנפרד. המפר סבר שבמקרה שלהם החובה לדווח לא חלה עליהם משום שבחלוקה לשניים, הסכום אינו עולה מעל סף הדיווח לכל אחד.
9. הוועדה לא קיבלה את טענתה זו של המפרה. הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
10. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הבְּנֵיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
11. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

13. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור הנסיבות המיוחדות אליהן נקלעו ברוסיה. המפר ואשתו פנסינורים ומדובר בכספי חסכון שנועדו להשתקעות בישראל.
14. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. הוועדה לא קיבלה את גרסתו בנוגע לסיבה שבשלה לא דיווח אולם מטעמים הומניטריים החליטה להתחשב בנסיבותיו האישיות של המפר.
15. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
16. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
17. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 217/22- דוד שמואל, מ"ז 028021293

נסיבות המקרה:

- ביום 3.11.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,300 דולר ארה"ב ו- 4,000 ש"ח (שווי של 22,877 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,000 דולר ארה"ב (שווי של 10,685 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דוד שמואל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 03.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד כמפקח ומנהל עבודה באגף התברואה בעיריית תל אביב

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי חלק ממנו מקורו מכספי השכר שלו שלקח עימו בעת שיצא מישראל לטאבה וחלק מהכספים שהרוויח בקזינו. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי כשיצא לפני 15 שנה לחו"ל, זכר שסך הדיווח היה מעל 80,000 ש"ח. עוד טען שלא הבחין בשלטים המפוזרים במסלולים במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו לנמל התעופה אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ובנסיבותיו האישיות.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 218/22 - אחמד ח'ליל, מ"ז 037433521

נסיבות המקרה:

ביום 19.11.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 15,910 ש"ח 1,300 דולר ארה"ב ו- 550 יורו (שווי כולל של 22,376 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,910 ש"ח, 1,300 דולר ארה"ב ו- 550 יורו (שווי כולל של 10,376 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד ח'ליל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 19.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ישראל עובד כבעל סוכנות לכלי נגינה, נגן ודוור. במועד ההפירה יצא המפר למצריים לטובת רכישת דוגמאות לכלי נגינה ובילוי בקזינו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי את 8,000 ש"ח הוא קיבל מאביו ו-700 דולר ארה"ב מאחיו. יתרת הכספים מקורם בעבודתו. לדבריו הכספים נועדו לרכישת כלי נגינה ובילוי בקזינו.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפירה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא שם לב לשילוט במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפירה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפירה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפירה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפירה ראשונה מצדו. עוד התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות של המפר.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח** בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 219/22- בילאל אלעוברה, מ"ז 302877931

נסיבות המקרה:

ביום 22.11.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 12,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של 44,379 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של 32,148 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בילאל אלעוברה (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 22.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר, תושב ישראל ורופא שיניים במרפאת שיניים שבבעלותו, יצא מישראל יחד עם חבריו לטובת נסיעה למונדיאל שמתקיים בקטר.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי הכספים שברשותו שייכים לו ולשלושת חבריו. מתוך סך הכספים שנמצאו ברשותו 2,500 דולר ארה"ב שייכים לו ומקורם מעבודתו. יעד הכספים הוא מימון השהייה בקטר. לדבריו הוא וחבריו עשו קופה משותפת והמפר החזיק את הכספים המשותפים אצלו.

הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח אך לא ידע שכאשר הוא נושא עמו כספים שלא שייכים לו, עליו להצהיר גם עליהם. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה. מדובר באדם המכיר את חובת הדיווח ואת סף הדיווח הנדרש על פי חוק. בנסיבות אלה, הוועדה אינה יכולה לקבל את הטענה כי הוא חשב שהחוק חל רק על הכספים שלו. באחריותו לבדוק ולברר האם בנסיבות העניין מוטלת חובת דיווח על כתפיו של המפר עצמו במיוחד כשהוא נושא כספים שאינם שייכים לו, כטענתו.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. מנגד, נשקלה העובדה שמדובר באדם שהיה מודע לחובת הדיווח ולסף הדיווח הקבועים בחוק.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **6,000 ש"ח** בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 220/22 - אולגה קורזן, מ"ז 753116320

נסיבות המקרה:

ביום 22.11.22 נכנסה המפרה לכאורה מישראל דרך נתב"ג כשברשותה כספים בסך של 21,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של 75,479 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של 25,160 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' אולגה קורזן (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 22.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, תושבת רוסיה העובדת כרוקחת, הגיע לישראל על מנת לבחון את חידוש התושבות שלה ושל בעלה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי מקור הכספים הוא ממכירת דירה ברוסיה שלה ושל בעלה שנחסכו ונשמרו בביתם. יעד הכספים הוא מחייה בישראל.
6. הוועדה קיבלה את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה הכירה את חובת הדיווח וסברה שחובת ההצהרה עומדת על 15,000 דולר ארה"ב. לטענתה, מאחר והכסף שייך לה ולבעלה ומתחלק ביניהם, סברה שאינה צריכה לדווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענתה זו של המפרה. הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
9. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי ה**בְּנִיָּה** (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא

- אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
10. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. המפרה ביקשה את התחשבות הוועדה לאור הנסיבות המיוחדות אליהן נקלעו ברוסיה. מדובר בכסף שנועד להשתקעות בישראל.
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של הפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה. הוועדה לא קיבלה את גרסתה בנוגע לסיבה שבשלה לא דיווחה אולם החליטה להתחשב בנסיבותיה האישיות של המפרה.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
15. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
16. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 221/22 - דוד יעקב קוסקס, מ"ז 337751473

נסיבות המקרה:

ביום 22.11.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנתב"ג כשברשותו כספים בסך של 14,950 אירו (שווי של 54,037 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,110 יורו (שווי של 4,012 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

33. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי דוד יעקב קוסקס (להלן: "המפר").
34. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
35. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 22.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
36. המפר הינו בחור בן 20, אזרח ישראל, המתגורר בנתניה. המפר טען כי הוא עובד כשליח בחברת משלוחים. המפר שב מפריז, לשם יצא, מישראל, ליום אחד בלבד.
37. מבדיקת המכס עולה כי בארבעת החודשים האחרונים יצא המפר מישראל 11 פעמים לתקופות קצרות של יום או יומיים. המפר הודה כי בשנה האחרונה יצא מספר פעמים ללונדון ופריז עם מזוודות של גת, מכר את הגת ללקוחות וחזר עם הכספים שהרוויח מהעסקה. המפר טען כי בפעמים הראשונות פעל כבלדר עבור אדם אחר, תמורת תגמול של 5,000 ש"ח. המפר סרב למסור את שם האדם שהפעיל אותו. המפר טען כי מהר מאד למד כיצד להתנהל לבד והחליט לבצע עסקאות אלו באופן עצמאי. כך, היה נוהג לרכוש גת בישראל בכ-170 ש"ח לק"ג ולמכור אותו ב-200 אירו לק"ג בפריז ולונדון. המפר הודה כי נהג להבריח, בכל נסיעה, כ-40 ק"ג של גת, בשתי מזוודות, בכל פעם.
38. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר הודה כי יצא לפריז עם מזוודות של גת, שהוא רכש בישראל, במטרה למכור את הסחורה בפריז. המפר טען כי הכספים שברשותו הם הכספים שהרוויח ממכירת הגת.
39. הוועדה רואה בחומרה רבה את מעשיו של המפר הכרוכים, ראשית, בפעולותיו בעבר, בהן שימש כבלדר, המבצע עסקאות גת בלתי חוקיות בעבור אחר, ובמסגרת זו מעביר סחורות של גת וכספים עבור אדם אחר, במטרה להסתיר עובדה זו מרשויות המדינה. במקרה דנן המפר שימש בפועל כבלדר להעברת כספים עבור שולחיו, מבלי להצהיר עליהם.
40. שנית, הוועדה רואה בחומרה רבה את העובדה שהמפר הבריח גת מישראל לאירופה (אנגליה וצרפת), שם השימוש בגת אינו חוקי והוכרז כסם מסוכן שאינו חוקי לצריכה ומסחר. מעבר להפרת חוק איסור הלבנת הון, מדובר בפעילות הגורמת לפגיעה משמעותית במוניטין של מדינת ישראל וביחסים הביטורליים בין ישראל למדינות אלו ברמה הבינלאומית.
41. הוועדה קבעה כי לנוכח העובדות, מקור הכספים בפעילות בלתי חוקית.
42. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח, ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח וכן כי לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח. המפר טען כי הוא עומד להתגייס לצבא בקרוב, והביע חרטה על מעשיו.

43. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר, וכי היה על המפר לברר את הוראות החוק טרם כניסתו לישראל. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
44. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
45. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 12 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.
46. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
47. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
48. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה

בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

49. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

50. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system and/or disclosure system.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, or that are falsely declared or disclosed .

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4, which would enable the confiscation of such currency or instruments".

51. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

52. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל

כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

53. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה שקלה הוועדה לחומרה את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר שימש כבלדר עבור אחר בפעמים קודמות, את העובדה שהמפר הבריח גת וסחר בו במדינות שם הוכרז החומר כסם מסוכן, וכן את מכלול נסיבות העניין. הוועדה גם שקלה את הבעת החרטה מצדו של המפר.

54. סיכומו של דבר, לאור מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפר עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת המקרה וירתיע אחרים מפני הפרת חובת הדיווח. בעניין **פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים** קבע כבוד השופט ימיני:

"קיימת מדיניות משפטית להטלת עיצומים כספיים בסכומים גבוהים יחסית, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע". (ו"ע (רמלה) 1-08 **פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים**, תק-של 2009(2), 8713 (2009)).

55. לאור האמור, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **12,000 ש"ח** בלבד.

56. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

57. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 22/22- עלאא טאהא, מ"ז 914635321

נסיבות המקרה:

ביום 22.11.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר ארז כשברשותו כספים בסך של 29,460 ש"ח מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 17,460 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

58. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עלאא טאהא (להלן: "**המפר**").

59. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
60. גרסתו נשמעה בחקירתו ביום 22.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
61. המפר הינו בעל מתפרה בעזה ומעסיק כ-60 עובדים. המפר טען כי הוא נוהג להיכנס לישראל, דרך קבע, להיפגש עם לקוחותיו בראשון לציון ותל אביב ולקבל מהם דגמים לתפירה. המפר טען כי הוא נוהג להחזיר את הדגמים למתפרה בבעלותו בעזה, שם הם נתפרים, ולאחר מכן הוא שולח את הסחורה חזרה ללקוחותיו בישראל דרך מעבר כרם שלום.
62. לטענתו, את התשלום בעבור עבודות התפירה שלו הוא גובה באמצעות המחאות אותן הוא מנכה אצל נותן שירותים פיננסי בשם "עוז ליאן פיננסים בע"מ" שמקומו בתל אביב, זאת מאחר שלא ניתן לפדות את המחאות בעזה.
63. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מדובר בכספים שניתנו לו בעבור עבודות התפירה שביצע עבור לקוחותיו וכן מהלוואה בסך 10,000 ש"ח שלקח מנותן השירות הפיננסי.
64. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים.
65. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח, וידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח, אולם טען כי מיהר לצאת מהמעבר ומפני שחשש שיגבילו את כמות הכבודה שברשותו, דבר שיגרום לכך שייאבד את הדגמים שקיבל מלקוחותיו, לכן שכח לדווח. המפר טען כי הוא נוהג לדווח, באופן קבוע במעבר הגבול, כאשר הוא עובר עם סכומים העולים על הסף הקבוע בחוק.
66. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר.
67. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
68. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
69. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

70. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **800 ש"ח** בלבד.

71. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

72. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 223/22 - מואפק דבאח, מ"ז 035833250

נסיבות המקרה:

ביום 24.11.22 יצא המפר לכאורה, מישראל, עם אשתו, דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 5,000 דולר ארה"ב ו-550 דינר ירדני (שווי כולל של 20,179 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של 8,037 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מואפק דבאח (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 24.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הוא הנדסאי חשמל ובבעלותו חברת חשמל. המפר טען כי יצא לחופשה בירדן יחד עם אשתו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים בעבודתו. המפר טען כי משך את הכספים מחשבון הבנק שלו והמיר לדולרים. המפר טען כי הכספים נועדו למימון החופשה.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים.
7. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח אך חשב שסך הדיווח הוא 50,000 ש"ח, ולכן סבר שאינו נדרש לדווח על הכספים שהיו ברשותו.

8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **800 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 224/22 - פארס חמד, מ"ז 308084201

נסיבות המקרה:

ביום 24.11.22 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך המסלול הירוק בנתב"ג כשברשותו כספים בסך של 18,365 אירו ו-500 דולר ארה"ב (שווי כולל של 68,127 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,720 אירו ו-300 דולר ארה"ב (שווי כולל של 18,109 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פארס חמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 24.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הוא בן 30, בעל אזרחות ישראלית, ועובד בחברת מדיה ישראלית בשם RCB שבבעלותה סניפים בישראל וקפריסין. המפר טען כי הוא מתגורר בקפריסין בשנה וחצי האחרונה, שם הוא משמש כאחראי צוות בתחום בניית אתרי אינטרנט ותפעולם. המפר טען כי החליט לסיים את שהייתו בקפריסין ולחזור לעבוד בישראל, משיקולים אישיים, ולכן חזר לישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים במשכורות שהופקדה כל חודש בחשבון הבנק שלו בישראל. המפר טען כי אשתו נהגה, באופן קבוע, למשוך את הכספים במזומן מהבנק, להמירם לאירו, ולהביאם בעבורו לקפריסין. המפר טען כי נהג כך משום שפתיחת חשבון הבנק בקפריסין התעכבה. המפר טען כי לאחרונה הצליח לפתוח חשבון בנק בקפריסין, ואכן ביצע העברה בנקאית מחשבונו בישראל לחשבונו בקפריסין. המפר הציג אסמכתאות לכך.
6. המפר טען כי הכספים נועדו להוצאות מחייתו.
7. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא שם לב לשילוט במעבר.
9. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
10. בנוסף הוועדה מצפה שאדם המרבה לנסוע לחול והמבצע העברות רבות של כספים באמצעות אחרים יברר, יכיר ויעמוד בחובת הדיווח.
11. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, העובדה כי מדובר באדם הנוהג לקבל כספים שמועברים בעבורו על ידי אחרים באופן תדיר, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.

15. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 225/22 - Evgeny Feldman, מספר דרכון רוסי 752388848

נסיבות המקרה:

ביום 26.11.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנתב"ג כשברשותו כספים בסך של 19,980 אירו מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,145 אירו (שווי כולל של 22,211 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Evgeny Feldman (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 27.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, בשיחת ועידה טלפונית שתורגמה מהשפה הרוסית על ידי מר אלי חיימוב, עובד רשות המיסים.

4. המפר הינו אזרח רוסיה, בנקאי, המתגורר במוסקבה. המפר טען כי הוא עובד כסגן מנהל בנק במוסקבה מזה 22 שנים, וכי הוא ומשפחתו נמצאים במסגרת תהליך עלייה לישראל. המפר טען כי המשפחה מתכוונת לעלות לישראל בהמשך, כששלימו את תהליך העלייה. המפר טען כי הגיע לישראל יחד עם אשתו ובנו לצורך הנפקת תעודות זהות זמניות

ופתיחת חשבון בנק, וזאת במסגרת תהליך העלייה. המפר טען כי הגיעו כעת מפאפוס, קפריסין, שם שהו תקופה, בבית אשר בבעלותו.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מדובר בחסכונות מעבודתו כסגן מנהל בנק במוסקבה. המפר טען כי הוציא את הכספים במזומן מהתיבה בבנק שלו והעביר אותם, בחלקים, ובמועדים שונים, לקפריסין, שם שמר אותם בביתו. המפר טען כי הביא את הכספים לישראל במטרה להפקידם בחשבון הבנק אשר קיווה לפתוח בביקורו הנוכחי בישראל, לאחר הנפקת תעודות הזהות. המפר טען כי הכספים נועדו למחיית המשפחה, לאחר שישלימו את תהליך העלייה לישראל ויעברו להתגורר במדינה באופן סופי.

6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים.

7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח אך סבר כי מותר לכל אחד מבני המשפחה להביא סך של עד 50,000 ש"ח ללא דיווח, ולכן לא דיווח.

8. המפר טען כי לא עשה העברה בנקאית משום שטרם נפתח לו חשבון בנק בישראל.

9. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם הגעתו לישראל. בנוסף, חלה ציפייה מוגברת לבירור פרטי הוראות החוק, מבנקאי וותיק המחזיק במשרה בכירה במערכת הבנקאית.

10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.

14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 22/226 - Anastasia Kurenkova, מספר דרכון רוסי 758263368

נסיבות המקרה:

ביום 28.11.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנתב"ג כשברשותה כספים בסך של 17,200 דולר ארה"ב ו- 4,200 אירו (שווי כולל של 75,284 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,900 דולר ארה"ב ו- 4,150 אירו (שווי כולל של 25,134 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת Anastasia Kurenkova (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ביום 28.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, בשיחת ועידה טלפונית שתורגמה מרוסית על ידי מר אלי חיימוב, עובד רשות המיסים.
4. המפרה הינה אזרחית רוסיה, והגיעה יחד עם בעלה ובתה התינוקת במסגרת תהליך עלייה לישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפרה טענה כי מקור הכסף הוא במתנה שקיבלתי מאביה ליום הולדתה וכן חסכונות שלה ובעלה, וכי הכספים נועדו למימון מחייתם בישראל.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי עם נחיתתם בישראל ניגשו המשפחה אל נציגי "נתיב", שם סייעו להם בהליך הקליטה וליוו אותם עד לאיסוף כבודתם. המפרה טענה כי נציגת נתיב הסבירה להם אודות חובת הדיווח על כספים בכניסה לישראל, ואמרה להם כי כל אחד מבני המשפחה רשאי להחזיק ברשותו סך של עד 15,000 דולר ארה"ב מבלי לדווח על כך.

8. בנוסף, טענה המפרה כי טרם הגעתם לישראל בדקה באתרי האינטרנט וכן בררה עם עורך דין ונאמר לי כי סף הדיווח הוא 50,000 ש"ח. המפרה טענה כי מאחר ונכנסה לישראל יחד עם בעלה ובתה, סברה שבחלוקה לשלושה אנשים, סכום הכסף שברשותה לא עולה על חובת הדיווח. המפרה הוסיפה כי סברה כי כך משום שאף ביציאתם מרוסיה לא נדרשו לדווח על הכספים שברשותם מכיוון שנאמר להם כי הסף הקבוע בחוק מתייחס לכל אדם.
9. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה. אולם, לאור נסיבות המקרה ומעבר לשורת הדין בחרה להתחשב במצבה של המפרה.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את הנסיבות המיוחדות של המקרה והעובדה שהמפרה נכנסה לישראל במסגרת הליך עלייה והוטעתה על ידי הרשויות.
13. לפיכך, החליטה הוועדה **שלא להשית על המפרה עיצום כספי**.
14. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 22/227 - ברוניסלב גרמן, מ"ז 328584644

נסיבות המקרה:

ביום 28.11.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו כספים בסך של 10,300 דולר ארה"ב ו- 10,350 אירו (שווי כולל של 73,402 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,300 אירו (שווי כולל של 22,771 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ברוניסלב גרמן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 28.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הוא אזרח ישראלי אשר מתגורר ועובד בבולגריה. המפר טען כי הגיע לישראל יחד עם בת זוגו על מנת להשלים הליך קבלת ויזה לתאילנד וכי התכוון להמשיך לתאילנד עוד באותו השבוע למטרת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים בשכר עבודה, חסכונות אישיים וכן כספים שקיבל מאמו, המתגוררת בישראל, כסיוע בהוצאות מחייה. המפר טען כי הכספים נועדו למימון החופשה בתאילנד.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח אך סבר כי מותר לכל אדם להחזיק כספים בסך של עד 50,000 ש"ח מבלי שידווח עליהם, וכי הכסף התחלק בינו לבת זוגו. המפר טען כי מדובר בכסף משותף שלו ושל בת זוגו וכי חילק את הכספים ביניהם מכיוון שחשש מאובדן או גניבה של הכספים.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר, שכן פיצול הכספים אף בין בני זוג, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
9. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול הסכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת להתחקות אחר הכספים.

10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרשים שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

11. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח ולפיכך אין משמעות לטענותיו של המפר בנוגע להיעדר כוונה בפיצול הכספים. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש" גרידא, אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מהארץ כשברשותו סכום כסף המחייב דיווח. מהמקובץ עולה כי לא צריכה להתקיים כלל מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום הכסף החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלה הן הוראות החוק.

12. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

13. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

14. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

15. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

16. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

17. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 228/22- מוחמד סעיד, מ"ז 318092467

נסיבות המקרה:

ביום 29.11.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" ברכבו כשברשותו כספים בסך של 5,100 דולר ארה"ב, 150 דינר ירדני ו-300 ש"ח (שווי כולל של 18,551 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של 6,529 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד סעיד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 29.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה (באמצעות שיחה טלפונית), על-ידי אשתו, שלה נתן ייפוי כח לייצגו בפני הוועדה.
4. המפר, תושב ישראל אשר עובד כאיש אחזקה בבית מלון יצא לירדן לטובת סיוע לאמו החולה שמתגוררת בירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם בהלוואה שאשתו לקחה מהבנק ויעדם הוא מימון טיפול רפואי לאמו.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי סבר שאין צורך לדווח ביציאה מישראל אלא רק בכניסה ולכן לא הצהיר על הכספים שברשותו.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר, זאת בייחוד מאחר שידע על חובת הדיווח בכניסה לישראל.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור

של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, נסיבותיו האישיות כפי שהוצגו בפניה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 229/22 - חארש סרסור, מ"ז 313451429

נסיבות המקרה:

ביום 29.11.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 33,000 ש"ח. מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 21,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חארש סרסור (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 29.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד כמנהל בחברת הובלות שבבעלות אחיו, יצא יחד עם חברו לנופש בירדן.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מתוך סך הכספים, 10,000 ש"ח מקורם בכספו האישי, 15,000 ש"ח קיבל מאחיו והיתר שייך לחברו שטייל עמו. השניים גם הוציאו את הכספים מישראל שלושה ימים קודם לכן, מבלי לדווח, ולטענת המפר הכספים נועדו לממן את הוצאות השהייה שלהם בירדן, וכן למקרה שיהיה צורך לתקן את הרכב במהלך הטיול. לטענתו תמיד כשהם נוסעים ביחד הם עושים קופה משותפת לצורך ההתנהלות במהלך הטיול.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי חשב שחובת הדיווח זהה לזו בנתב"ג ולא שם לב לשילוט במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר יצא עם כספים מישראל מבלי לדווח מספר ימים לפני שנתפס במעבר, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. מפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

נסיבות המקרה:

ביום 30.11.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 6,702 דולר ארה"ב (שווי כולל של 23,029 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,160 דולר ארה"ב (שווי כולל של 10,858 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר וידל אלבז (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 30.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים הוא מחסכונותיו האישיים וכן כספים שהרוויח בקזינו.
5. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים.
6. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח אך סבר שהיא עומדת על 50,000 ש"ח בדומה לנתב"ג ולכן לא הצהיר. כמו כן, המפר יצא מהארץ יום לפני שנתפס במעבר לטאבה, וגם אז נשא ברשותו כספים מעבר לסף הדיווח ולא הצהיר עליהם כנדרש.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה שגם יצא מישראל מבלי להצהיר על הכספים שברשותו, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 231/22 - עימאד דחלה, מ.ז. 059885228

נסיבות המקרה:

ביום 30.11.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 7,800 דולר ארה"ב ו-900 ש"ח (שווי של 27,702 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,500 דולר ארה"ב (שווי של 15,462 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עימאד דחלה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 30.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, בעל משרד לניהול חשבונות בטורעאן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי חלק ממקור הכספים מעבודותיו וחלק מחסכונות של אשתו, חלקם מקצבה שבתם מקבלת. ייעוד הכספים הוא לטיול בירדן ולצורך רכישת מתנות בעבור נכדותיו. לטענתו, הם יצאו מהארץ לירדן עם סכום כסף גדול. חברי הוועדה קיבלו מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח במעבר היבשתי וסבר שהיא זהה לזו של נתב"ג ולכן ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר לא דיווח על הכספים גם ביציאה מהארץ לירדן, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 232/22 - מוחמד סולימאן, מ"ז 209247659

נסיבות המקרה:

ביום 30.11.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 7,100 דולר ארה"ב, 1,560 יורו ו-150 דינר ירדני (שווי כולל של 30,698 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,700 דולר ארה"ב, 1,490 יורו ו-100 דינר ירדני (שווי כולל של 18,523 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד סולימאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 30.11.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, בשיחת ועידה טלפונית בתרגום מהשפה הערבית באמצעות אחותו של המפר הגב' פאטימה סולימאן.
4. המפר, תושב ישראל אשר עובד בתחום האלומיניום, נכנס לישראל לאחר ששב מחופשה בקפריסין התורכית, לשם נסע במטרה להמר בקזינו.
5. לעניין **מקור ועד הכספים**, המפר טען כי 3,500 דולר ארה"ב מקורם בזכייה בקזינו והיתר הם חסכונות מעבודתו וכסף ששייך לאמו. המפר הציג בפני הוועדה אסמכתא על כך שהקזינו מימן את שהותו במלון במהלך שהותו במקום והסביר כי תנאי לכך שהמלון מממן את הלינה הוא הימור בקזינו מעל לסכום מסוים.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים.
7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי סבר שחובת הדיווח עומדת על 10,000 דולר ארה"ב ולכן לא דיווח. כמו כן, מסר שלא שם לב לשילוט במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר גם יצא מהארץ לירדן עם כספים מעל לסף הדיווח מבלי שהצהיר עליהם, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 233/22- אירינה ורלין, מ"ז 760743088

נסיבות המקרה:

ביום 29.11.2022 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נתב"ג, כשברשותה כספים בסך של 20,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של 69,753 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של 19,586 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת אירינה ורלין (להלן: "המפרה").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 1.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה.
4. המפרה אשר עלתה לישראל מרוסיה בחודש אוגוסט האחרון הגיעה לישראל עם בתה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי מקור הכספים שברשותה ממכירת רכב שנמכר בסכום של כ-70,000 דולר ארה"ב. המפרה הציגה בפני הוועדה אסמכתאות לעניין מכירת הרכב.
6. לטענתה הביאה רק חלק מהכסף שקיבלה בעבור המכירה בגלל המגבלות על הוצאת כספים ברוסיה. לגבי יעד הכספים, טענה כי הכסף נועד להוצאות מחייה ולרכישת רכב בישראל.
7. הוועדה קיבלה את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים, בהסתמך על האסמכתאות שהוצגו בפניה.
8. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי טרם הגעתה ארצה, ביררה אודות חובת הדיווח באתר האינטרנט ממשלתי וכן אצל עו"ד ישראלי ונמסר לה שהסכום עומד על 50,000 ש"ח לאדם, ולכן סברה שהיא לא צריכה לדווח שכן הגיעה ביחד עם בתה. בנוסף, טענה כי לא יכלה לעשות העברה בנקאית שכן נאמר לה בבנק בישראל שבו מתנהל חשבונה כי לא ניתן לבצע העברה בנקאית מרוסיה.
9. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפרה.
10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, נסיבותיה האישיות של המפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה. כמו כן שקלה הוועדה את העובדה שהמפרה ביררה באופן אקטיבי לגבי חובת הדיווח ונמסר לה מידע מוטעה.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

14. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 234/22- סטניסלב סוויסטונוב, מ.ז. 767706779

נסיבות המקרה:

ביום 02.12.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מסלול הירוק בנתב"ג כשברשותו כספים בסך של 28,300 דולר ארה"ב (שווי של 97,241 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 13,700 דולר ארה"ב (שווי של 47,075 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סטניסלב סוויסטונוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 02.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית שתורגמה מרוסית על ידי חברת ועדה סבטלנה גרנר.
4. המפר, תושב רוסיה, הגיע לישראל עם אשתו ובתו במסגרת תהליך עלייה לארץ.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי הרוויח את הכספים מעבודות ברוסיה כמתכנת ומפתח אפליקציות. והם מיועדים להוצאות מחייה בישראל. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי עם נחיתתם בישראל נציגי "נתיב", שסייעו להם בהליך הקליטה וליוו אותם עד לאיסוף כבודתם הדריכו אותם אודות חובת הדיווח על כספים בכניסה לישראל, ואמרו להם כי כל אחד מבני המשפחה רשאי להחזיק ברשותו עד לסכום ששווה ערך ל- 50,000 ש"ח מבלי לדווח על כך.
7. בנוסף, טען המפר כי טרם הגעתם לישראל בדק באתר האינטרנט הממשלתי (GOV.IL) וכן ברר עם עורך דין ונאמר לו כי סף הדיווח הוא 50,000 ש"ח **לאדם**. המפר טען כי מאחר ונכנס לישראל יחד עם אשתו ובתו, סבר שבחלוקה לשלושה אנשים, סכום הכסף

שברשותם לא עולה על חובת הדיווח. המפר הוסיף שביציאתם מרוסיה הסף הקבוע בחוק מתייחס לכל אדם בנפרד.

8. הוועדה לא קיבלה את טענתה זו של המפר. הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.

9. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.

10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור הנסיבות המיוחדות אליהן נקלעו ברוסיה.

13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. הוועדה לא קיבלה את גרסתו בנוגע לסיבה שבשלה לא דיווח אולם מטעמים הומניטריים ומהטעם שהמפר נכנס עם משפחתו לישראל במסגרת הליך עלייה והוטעה על ידי גורמי הקליטה, החליטה להתחשב במפר.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה שלא להשית על המפר עיצום כספי.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 235/22 - אחמד ח'ליל, מ.ז. 058192097

נסיבות המקרה:

ביום 08.12.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 5,800 דולר ארה"ב, 100 יורו ו-1,950 ש"ח (שווי של 22,004 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,300 דולר ארה"ב ו-1,950 ש"ח (שווי של 9,761 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד ח'ליל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 08.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, נכה, עובד כמנהל מחסן במפעל של בנו בהיקף של חצי משרה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי הרוויח את הכספים מעבודותו ומקצבת הנכות שלו וכן טען שחלק מהכספים שייכים לאחיין שלו. כמו כן, המפר טען שהכספים מיועדים לטיול שתכנן. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח, ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח. כמו כן, לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

8. ב"כ המפר העלה טענה שהיות שסוף הדיווח במעבר הוא 12,000 ש"ח לאדם, ולכן לא חלה חובת דיווח על הכספים שכן הגיע ביחד עם אחיינו וביחד אין הם עוברים את הסכום של 24,000 ש"ח.

9. הוועדה לא קיבלה את טענתו זו של ב"כ המפר. הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.

10. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.

11. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. הוועדה לא קיבלה את גרסתו בנוגע לסיבה שבשלה לא דיווח אולם החליטה להתחשב בנסיבותיו האישיות של המפר.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

15. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 236/22- מר יעקב אמסלם, מ.ז. 029009966

נסיבות המקרה:

ביום 10.12.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 6,500 דולר ארה"ב ו-500 ש"ח (שווי של 22,573 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,100 דולר ארה"ב (שווי של 10,527 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יעקב אמסלם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 10.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד כקבלן שיפוצים עצמאי.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי חלק מהכספים מחסכונות אישיים ואת היתרה הרוויח בקזינו. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח, אך הכיר את הסף של 50,000 ש"ח המקים את חובת הדיווח. כמו כן, לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 237/22- ראובן סולטן, מ.ז. 067575456

נסיבות המקרה:

ביום 10.12.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,700 דולר ארה"ב (שווי של 19,357 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,100 דולר ארה"ב (שווי של 7,131 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ראובן סולטן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 10.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד כמנהל אבטחה בבאר שבע.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי חלק מהכספים הם מהלוואה שנטל מהבנק וחלק הרוויח ממשחק בקזינו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח, אך לא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח. כמו כן, לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט המסביר את חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 238/22 - חי אפנס, מ.ז. 059628552

נסיבות המקרה:

ביום 10.12.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 4,782 דולר ארה"ב, 650 יורו ו- 3,840 ש"ח (שווי של 22,405 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,380 דולר ארה"ב ו-640 יורו (שווי של 10,372 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חי אפנס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 10.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. לעניין **מקור ויעד הכסף** המפר טען, כי מקורו מביטוח לאומי והוא מיועד לצורך הטיול שתוכנן. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח, ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח. כמו כן, לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
6. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 239/22 - עמאר סאלח, מ.ז. 059362855

נסיבות המקרה:

ביום 12.12.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 23,200 דולר ארה"ב, 1,200 דינר ירדני ו- 2,700 ש"ח (שווי של 87,230 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 22,100 דולר ארה"ב (שווי של 75,049 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמאר סאלח (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 12.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, בעלי רשת חנויות של ביגוד והנעלה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען שמדובר בכספים שהוציא מקופת העסק בישראל למטרת קניית סחורה בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים.
6. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח, ולא ידע את הסכום המדויק עליו יש לדווח. כמו כן, לא הבחין בשילוט המפוזר במסלולים המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.

8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 240/22 - פרג' הייב, מ"ז 024748675

נסיבות המקרה:

ביום 17.12.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 13,000 דולר ארה"ב, 400 דינר ירדני ו-2,400 ש"ח (שווי כולל של 49,020 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 10,000 דולר ארה"ב ו-2,400 ש"ח (שווי כולל של 36,771 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

16. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פרג' הייב (להלן: "המפר").

17. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
18. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 17.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
19. המפר עובד כשכיר במפעל ביצים בשם "נוף הגליל שיווק ביצים בע"מ".
20. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים בחסכונות שלו, של אשתו ובתו, מעבודתם. המפר טען כי חלק מהכסף היה לו במזומן, בביתו, וחלק משכה אשתו מחשבון הבנק שלה כשבוע לפני יציאתו. המפר טען כי הכספים נועדו לקניית תכשיטים ומתנות בירדן למשפחתו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
21. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח במעבר היבשתי וסבר שהיא זהה לזו בנתב"ג, הקובעת סף של 50,000 ש"ח ולכן חשב כי מכיוון שאינו נושא ברשותו סכום העולה על 50,000 ש"ח, הוא אינו נדרש לדווח.
22. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה אקטיבית ובאחריות המפר היה לברר אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המסביר את חובת הדיווח.
23. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
24. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
25. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
26. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.
27. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
28. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 241/22 - מוחמד אמארה, מ"ז 203049986

נסיבות המקרה:

ביום 13.12.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,300 דולר ארה"ב ו- 2,000 ש"ח. (שווי כולל של 37,402 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,800 דולר ארה"ב ו- 2,000 ש"ח (שווי כולל של 25,372 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד אמארה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 13.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באופן טלפוני באמצעות בא כוחו עו"ד חליילה מחמוד סעיד.
4. המפר, הנדסאי בחברת ברזל, יצא לקטאר יחד עם מספר חברים לטובת חופשה וצפייה בגמר המונדיאל.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי 6,000 דולר ארה"ב הועברו לו מבן דודו מוחמד אמארה שנסע עמו וזאת לצורך תשלום עבור חוטי ברזל שזור ומסמרים מירדן. יתרת הכספים מקורה בחשבונו האישי והם נועדו למימון החופשה בקטאר. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא שם לב לשילוט במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 242/22 - מוחמד אמארה, מ"ר 036709145

נסיבות המקרה:

- ביום 13.12.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 9,600 דולר ארה"ב ו-1,850 ש"ח (שווי כולל של 34,846 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,100 דולר ארה"ב ו-1,850 ש"ח (שווי כולל של 22,816 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד אמארה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 13.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות בא כוחו עו"ד חליילה מחמוד סעיד.

4. המפר, בעל עסק בתחום הבנייה והמסחר, יצא לקטאר יחד עם מספר חברים לטובת חופשה וצפייה בגמר המונדיאל.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי 6,000 דולר ארה"ב שייכים לחברה שבבעלותו ונועדו לרכישת חוטי ברזל. יתר הכספים מקורם בחשבונו האישי ויעדם הוא מימון הטיול לקטאר. עוד טען, כי לפני נסיעתם העביר לבן דודו מוחמד אמארה 6,000 דולר ארה"ב שיועדו לתשלום עבור ספק חוטי הברזל בירדן משום שלא ידע שאסור לו לחלק את הכספים.
- הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא שם לב לשילוט במעבר. עוד טען, כי לא ידע שחל איסור על פיצול הכספים שבבעלותו.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 243/22 - ראמי טאהא, מ"ז 034801423

נסיבות המקרה:

ביום 13.12.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 7,000 אירו (שווי כולל של 25,412 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,600 אירו (שווי כולל של 13,069 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ראמי טאהא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 13.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ישראל אשר עוסק בליווי וייעוץ לעסקים קטנים, יצא לירדן לטובת חופשה בקטאר.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מתוך סך הכספים 2,000 אירו שייכים לאחיו והיתר מקורם במשכורות שהרוויח מעבודתו. יעד הכספים הוא החופשה הצפויה בקטאר. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח, אך סבר שעומדת על 50,000 ש"ח בדומה לנתב"ג ולכן לא הצהיר. בנוסף, טען שלא שם לב לשילוט במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 244/22 - טאהא אמארה, מ"ז 200797413

נסיבות המקרה:

ביום 13.12.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של 34,715 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של 22,685 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טאהא אמארה (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 13.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר, בעל חנות בגדים וקבלן חשמל יצא לירדן יחד עם חמישה חברים לחופשה בקטאר וצפייה בגמר המונדיאל.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי הכספים ממשכורות שהרוויח מעבודתו ויעדם הוא הטיול בקטאר.
- הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא שם לב לשילוט במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 245/22 - מוחמד כנאענה מ"ז, 040156937

נסיבות המקרה:

ביום 17.12.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 6,300 דולר, 300 דינר ירדני, 1,200 ש"ח ו-100 יורו (שווי כולל של 24,670 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,200 דולר ארה"ב, 1,200 ש"ח ו-100 יורו (שווי כולל של 12,562 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד כנאענה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 17.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, בעל חנות תכשיטים בכפר עראבה, יצא לירדן לחופשה בקטאר וצפייה בגמר המונדיאל.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי הכספים מקורם במשכורתיו ומחסכונותיו האישיים ויעדם הוא מימון הטיול בקטאר. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא מכיר את חובת הדיווח אך סבר שעומדת על 50,000 ש"ח בדומה לנתב"ג ולכן לא דיווח. כמו כן, המפר טען שלא שם לב לשילוט במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 246/22 - סמיח חסון מ"ז, 029126067

נסיבות המקרה:

ביום 22.12.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 14,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של 51,677 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 11,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 39,538 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סמיח חסון (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 22.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד בדואר ישראל כדוור, יצא לירדן יחד עם אשתו ובת דודו לצורך קבלת טיפול שיניים עבורו, טיפולים קוסמטיים עבור אשתו וטיול משותף.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי הכספים ממתנות שקיבל מחתונת ביתו ומתביעה משפטית בה זכה. לטענתו, חלק מהכסף שייך לאשתו ולבת הדוד שלו שהגיעה

איתם למעבר. לעניין יעד הכספים, המפר טען כי אלו מיועדים למימון הטיפול והשהייה בירדן.

- הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח וטען שלא שם לב לשילוט במעבר. לטענתו, שמר את הכסף של אשתו ובת דודו אצלו מחשש שיאבד או ייגנב.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה שלו עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 247/22 - פתחי מחאמיד, מ"ז 059407916

נסיבות המקרה:

ביום 23.12.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,530 דינר ירדני, 3,000 דולר ארה"ב ו- 13,450 ש"ח (שווי כולל של 45,982 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,060 דינר ירדני, 3,000 דולר ארה"ב ו- 13,450 ש"ח (שווי כולל של 33,917 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פתחי מחמאיד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 23.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, בשיחת ועידה טלפונית בהשתתפות בא כוחו עו"ד אבו ואסל נור.
4. המפר, בעל חברת בנייה "אחים פתחי בנייה ויזמות בע"מ" יצא לבדו לירדן לטובת חופשה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים במשכורות שהרוויח ויעדם הוא הטיול בירדן. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח אך סבר שעומדת על 50,000 ש"ח ולכן לא הצהיר. כמו כן, טען שלא שם לב לשילוט במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד

ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו..

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 248/22- גב' רנדה אבו שקרה, מ"ז 033117227

נסיבות המקרה:

ביום 26.12.22 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 2,500 דיןר ירדני, 5,950 דולר ארה"ב ו- 2,600 ש"ח (שווי כולל של 35,448 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,950 דולר ארה"ב ו- 2,600 ש"ח (שווי כולל של 23,236 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' רנדה אבו שקרה (להלן: "המפרה").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 26.12.22. המפרה ביקשה שלא להביא את טיעוניה ביום התכנסות הוועדה ונתנה את הסכמתה לדון בעניינה על בסיס החומרים שהונחו בפני הוועדה.

4. המפרה אשר עובדת בעסק של בעלה בתחום סיטונאות מזון, יצאה לירדן יחד עם בנה וביתה לטובת ניתוח קוסמטי לה ולביתה.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפרה טענה כי מקור הכספים בחסכונות מעבודתה ויעדם הוא הניתוח המתוכנן.

הוועדה קיבלה את טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה את חובת הדיווח. כמו כן, טענה שלא שמה לב לשילוט במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ואת נסיבותיה האישיות.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 249/22- עבד אלחמיד אסלים, מ"ז 800535932

נסיבות המקרה:

ביום 26.12.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "ארז" כשברשותו כספים בסך של 26,220 ש"ח. מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 14,220 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבד אלחמיד אסלים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 26.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב עזה אשר עובד כנהג מלגזה בנמל אשדוד, יצא מישראל על מנת לשוב למשפחתו בעזה.
5. לעניין **מקור הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים במשכורות שהרוויח מעבודתו בחודשיים האחרונים. לטענתו, המשכורת לא הועברה לחשבון הבנק שלו משום שהמדינה לא מתירה למעסיקים שאינם עוסקים בחקלאות או בניין, להעביר משכורות לפועלים בעזה באמצעות המערכת הבנקאית. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח אך חשב שעליו להצהיר על כספים רק בכניסה לישראל ולא ביציאה. כמו כן, המפר טען שלא שם לב לשילוט במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו בנסיבותיו האישיות.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 250/22- ניזאר אבו תאיה, מ"ז 032681769

נסיבות המקרה:

ביום 16.12.22 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 6,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 21,997 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של 9,968 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ניזאר אבו תאיה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 16.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עו"ד בתחום האזרחי, נסע יחד עם נער בן 16 אותו הוא מלווה, למשחק הגמר של המונדיאל בקאטר.
5. לעניין **מקור הכספים**, המפר טען כי 3,500 דולר ארה"ב מקורם בעבודתו והיתר שייכים לקטין שליווה. יעד הכספים הוא מימון השהייה בקאטר.
6. הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות הפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ולא שם לב לשילוט במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **800 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 251/22 - פארס ג'רוס, מ"ז 206721177

נסיבות המקרה:

ביום 27.12.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 6,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של 21,063 ש"ח). מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של 8,776 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פארס ג'רוס (להלן: "המפר").

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 27.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ישראל אשר עובד כמכונאי, נכנס לישראל לאחר ששב מטאבה, לשם נסע במטרה להמר בקזינו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי נסע לטאבה עם 1,000 דולר ארה"ב ואת שאר הכספים (5,000 דולר ארה"ב) הרוויח בקזינו בטאבה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה**, המפר טען בחקירתו כי סבר שעליו לדווח מעל סכום של 12,000 דולר ארה"ב, בדיון בפני הוועדה טען כי לא שם לב לשילוט במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **800 ש"ח** בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 252/22- סלומה גורנו, מ"ז 329877054

נסיבות המקרה:

ביום 27.12.22 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותה כספים בסך של 22,490 יורו (שווי כולל של 83,753 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,970 יורו (שווי כולל של 33,405 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' סלומה גורנו (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה נשמעה בחקירתה מיום 27.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה (באמצעות שיחה טלפונית).
4. המפרה, תושבת ישראל, מסרה בחקירתה כי עבדה בעבר בתחום הטלמרקטינג וכי כיום היא ובעלה אינם עובדים.
5. לעניין **מקור ועד הכספים**, המפרה טענה כי מקור הכספים הוא מעבודה משותפת עם חמותה כמוכרות מזכרות לחג המולד בדוכן שבבעלות חמותה בפריז. המפרה הציגה לוועדה אסמכתא על רישיון עסק להפעלת דוכן על שם חמותה. לעניין יעד הכספים, המפרה טענה בחקירתה כי הכסף שייך לה ולחמותה המגיעה לבקר בישראל בתדירות גבוהה, וכי היא מתכוונת להפקיד את הכסף בבנק. הוועדה קיבלה את טענותיה של המפרה לעניין מקור הכספים בהסתמך על האסמכתא שהוצגו בפניה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה הכירה את חובת הדיווח אך סברה שהיא עומדת על 10,000 יורו לכל אדם, ומאחר שהמפרה הגיעה יחד עם בעלה לא הצהירה על הכספים שברשותה. המפרה טענה כי לא ביצעה העברה בנקאית מאחר שלא ידעה כיצד לעשות זאת.
7. בנוסף, במענה לשאלת הוועדה, המפרה מסרה כי במהלך השנה האחרונה נסעה מספר רב של פעמים לצרפת, וכי כעשר מהנסיעות היו למשך זמן של כ-24 שעות. לטענתה המטרה של נסיעות אלו היו להביא בגדים ותרופות לבני משפחתה מצרפת וכן למעקב רפואי אצל רופאה בעקבות ניתוח שעברה בצרפת. המפרה טענה בחקירתה וכן בדיון בפני הוועדה כי הנסיעה הנוכחית היא הנסיעה הראשונה שבה הכניסה כספים לישראל.

8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר, זאת בייחוד מאחר שידעה על חובת הדיווח בכניסה לישראל. כמו כן, הוועדה לוקחת בחשבון את העובדה שהמפרה מרבה בנסיעות לחו"ל, ורק בשנה האחרונה הייתה בצרפת לפחות עשר פעמים, כך לטענתה.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפרה מרבה לצאת ולהכנס מישראל, נסיבותיה האישיות כפי שהוצגו בפניה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד מקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **15,000 ש"ח בלבד**.
13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
14. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 253/22- רונן ניב, מ"ז 061262200

נסיבות המקרה:

ביום 29.12.22 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 7,850 דולר ארה"ב (שווי כולל של 27,557 ש"ח), מבלי שדיווח עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של 15,446 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רונן ניב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו נשמעה בחקירתו מיום 29.12.22 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, תושב ישראל אשר עובד בתחום המסעדנות, נכנס לישראל לאחר ששב מטאבה, לשם נסע במטרה להמר בקזינו.
5. לעניין **מקור הכספים**, המפר טען כי 5,430 דולר ארה"ב הם כספים מחסונותיו האישיים שהיו בביתו ואותם המיר לדולרים באילת והיתר (2,420 דולר ארה"ב) הם כספים שהרוויח בקזינו בטאבה. המפר הציג בחקירתו את אישור המרת הכספים לדולרים מיום 29.12.2022. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה** ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח. כמו כן, טען כי השילוט במעבר אינו בולט מספיק.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח הינה באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. כמו כן, הוועדה לוקחת בחשבון במסגרת שיקוליה את העובדה שהמפר הפר את חובת הדיווח פעמיים, גם ביציאה מהמדינה וגם בכניסה אליה.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר יצא עם כספים מישראל מבלי להצהיר על הכספים שברשותו, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור

הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.